

Viliam Blažko

---

*50 rokov organizovaného
FUTBALU V TRNAVE
1923-1973*

---

50 rokov organizovaného futbalu v Trnave 1923-1973

50 rokov organizovaného futbalu v Trnave 1923-1973

50

**VILIAM
BLAŽKO**

**ROKOV
ORGANIZOVANÉHO
*FUTBALU
V TRNAVE***

1923

1973

50 rokov organizovaného futbalu v Trnave 1923-1973

V tomto roku oslávime bohatú päťdesiatročnú históriu vzniku organizovaného futbalu v Trnave.

Toto jubileum budeme oslavovať v roku bohatom na vnútropolitické i zahraničné udalosti, ktoré budú pozitívne ovplyvňovať náš ďalší život. Oslávili sme 28. výročie oslobodenia našej vlasti slávnou Sovietskou armádou. V augustových dňoch celá naša vlasť už po 29. ráz oslaví výročie slávnych dní Slovenského národného povstania, ktoré nám rozhodujúcou mierou zabezpečilo možnosť budovania šťastného slobodného života a budovať našu vlasť na silnú a bohatú socialistickú krajinu.

Prv než sa začítate do tohto textového a obrazového záznamu histórie nášho futbalu chceme upozorniť, že v tomto spracovaní nejde o vyčerpávajúcu prácu. Päťdesiat rokov v živote športu je dlhým obdobím, preto nie je ľahké plasticky podrobne zachytiť všetky udalosti z tejto histórie.

Chceme našim priaznivcom priblížiť v stručnom výťahu všetko to krásne, poučné, všetko čo nás sprevádzalo počas tejto doby na ceste za úspechmi, aby boli pre nás poučením o minulosti, športovo síce slávnej, ale ľudsky ťažkej, ktorá tak ostro kontrastuje s radostnou prítomnosťou našej socialistickej vlasti.

Bohatá je tradícia trnavského futbalu. To veľké nadšenie, ktoré viedlo v práci všetkých tých, ktorí mali a majú radi trnavský futbal, známe úprimné trnavské srdce, spolu vytvorili dielo, ku ktorému sa dnes hrdo hlásime.

Budúcnosť trnavského futbalu, ktorá je pred nami, závisí od nás všetkých, ako využijeme dary socialistickej spoločnosti pre získanie ďalších veľkých cieľov. Od nás všetkých sa očakáva svedomitá práca, aby naša prítomnosť bola ešte bohatšia, slávnejšia a stala sa v celej svojej podstate zdrojom telesnej zdatnosti nášho ľudu, pojmom krásy, radosti a plného šťastného socialistickeho života. Je to hlavný cieľ našej spoločnosti, ako to vyjadrujú závery a uznesenia XIV. zjazdu našej slávnej Komunistickej strany Československa, smerujúce k vybudovaniu šťastného života pre nás i ďalšie generácie.

Od nepamäti, pokiaľ stačila história zaznamenať, bola guľatá lopta veľkou láskou všetkých, ktorí milovali pohyb, ruch, vzrušenie, lebo lopta poskytuje toľko nádherných možností hier a zápolenia. Dnes guľatá lopta sprevádza každého. Od útleho veku až do zrelej mužnosti. Je najprostejšou, ale najdomyšľejšou hrou a bola to práve lopta, ktorá tak preslávila jeden z najslávnejších a najstarších športov — futbal.

Keby futbal nejestvoval, bolo by ho treba objaviť. Lenže futbal sa objaví nedá. Existoval a existuje vo všetkých etapách pod rôznymi názvami a menami. Na futbal a za futbalom sa nechodí. Príde za Vami sám. Pricupká k dieťaťu, vyrastá vedno s mladým chlapcom, zakotví v živote muža a dnes už aj v živote ženy. Je jednou z veľkých radostí tohto sveta. Má svoje miesto v živote stámiliónov ľudí všetkých rás, bohatých aj chudobných, slávnych aj neznámych. Je proste kráľovnou športu, je hrou bohatou na krásu pohybu, typickou kolektívnou hrou, ktorá dáva aktérom k dispozícii nepočítané množstvo rôznych variácií a situácií v každom stretnutí a nikdy nezovšednie, lebo jej bohatstvo je nevyčerpatelne.

Nebolo to ináč ani v našom starom historickom meste — v Trnave. Dnes, keď zisťujeme začiatky vzniku tohto krásneho športu, musíme sa vrátiť do ďalekej minulosti. Záznamy, ak sa dáke zachovali, siahajú ku koncu XIX. storočia, do roku 1898. V tomto čase predbojovníci trnavského futbalu boli študenti trnavského gymnázia, ktorí ako organizátori bez vedomia profesorov sa dali na zlé chodníčky a organizovali na Rybníku naháňanie za loptou. Keď to videli úctihodní mešťania, vzniklo z toho verejné pohoršenie a škandál. Porušenie poslušnosti proti profesorskému zboru vyneslo študentom verejné pokarhanie a zákaz hrania futbalu.

Ani tieto tresty a represálie neodňali chuť a neboli prekážkou, aby si futbal nerazil svoju ďalšiu víťaznú cestu. Tešil sa stále väčšej obľube a popularite u mládeže. Tak už na jar roku 1906 dochádza k založeniu Katol. tovarišského spolku, kde so súhlasom cirkevných hodnostárov a mestských pánov začali okrem divadiel, spevu aj šport a to hlavne futbal. To bolo na vtedajšie pomery skutočne veľa. V roku 1908 dochádza k zakladaniu ďalších cechových tovarišských jedenástok, ktoré však neprejavovali nejakú mimoriadnu organizačnú činnosť, brali to hlavne rekreačne.

Mnoho nadšencov z radov remeselníkov, obchodníkov a stredných vrstiev sa iniciatívne podieľalo na zakladaní týchto jedenástok. Najznámejším bol obchodník Zigmund Funk, ktorý sa stal organi-

zátorom založenia prvého väčšieho klubu, a tak v roku 1909 vznikol NAC — Nagyszombaty Atletikai Club. Tento začal združovať najlepších hráčov z rôznych tovarišských jedenástok a ďalších nadšencov. Už vtedy ako hráči vynikli bratia Forischovci, Máhr, Hlavatý, Kempf, Urbánek a iní. Toto mužstvo malo vlastne aj trénera v osobe maďarského internacionála Bakoša. Nuž, ale aká že to bola organizovaná činnosť? Klub zohral do roka nie viac ako 5—6 zápasov. To bola celá činnosť.

Prvá svetová vojna dala za týmto počiatočným rozmachom futbalu v Trnave bodku. Činnosť sa obmedzila na 2—3 zápasy v roku, a tak nastalo dlhé vákuum a živorenie počas celého vojnového obdobia.

Futbal sa začal tešiť veľkej popularite najmä v prvých rokoch po skončení prvej svetovej vojny, keď sa mnoho mladých Trnavčanov vrátilo domov. Toto obdobie bolo najbúrlivejšie a poznačené ďalším rozmachom tejto hry.

Začiatkom roka 1919 došlo k reorganizácii a NAC si zmenil meno na TAC, čo znamenalo Trnavský atletický club. Organizátorom aj tu bol známy Funk. V klube vládli lokálne tendencie, a tak v tomto klube mohli hrať iba čisti Trnavčania. TAC mal vtedy k dispozícii mužstvo: Farkaš, K. Baxa — Husár, Matuschka — E. Bernhardt — Svatý — L. Bernhardt — Hudek, F. Bernhardt, Šidlík, Kozma. Žiaľ, ani TAC sa mimoriadne nesnažil v svojej činnosti, ktorá bola veľmi strohá. Klub nemal žiadne finančné prostriedky, živil sa, a tak neostalo iba sa zlúčiť s TŠS Trnava, ktorého hlavným športom vtedy bol tenis.

Prírodné, že tu nestačilo iba nadšenie hráčov a funkcionárov v roztrieštených malokluboch. Nevedeli sa užiť z pomerne nízkej základne návštevníkov. Preto prirodzený vývoj približoval cesty k zlúčeniu a koncentrovaniu do väčších životaschopných celkov.

Tento prerod neznamenal však zastavenie ďalšieho zakladania klubov. Pripravovalo sa založenie Slovana. K založeniu však v tomto období nedošlo. Na Tulipáne vznikol ďalší maloklub TAF, čo znamenalo Trnavský Asociál Fussballclub. Zaujímavé, ako sa používali vtedy rôzne názvy. Iniciátorom založenia bol Viedenčan Hadraba s ďalšími krajanmi. Jestvoval však iba krátku dobu a spojil sa s TŠS Trnava.

Dňa 22. júna 1919 vzniká za vedenia kpt. Faktora, Havlíčka, Koutského a ďalších dôstojníkov trnavskej posádky nový klub pod menom Čs. ŠK Čechie Trnava. Tento klub organizoval poväčšine čas príslušníkov trnavskej posádky a štátnych zamestnancov českej národnosti, ktorí boli premiestnení do Trnavy z dôvodov pomoci upevňovania štátnej správy.

TAC Trnava z roku 1919. Kozma J., Šidlík, Bernhardt Fr., Weiss, Matuschka, Bernhardt E., Svatý, Baxa K., Farkaš, Husár, Bernhardt L.

★ A PRIŠLI ĎALŠIE AKO HRÍBY PO DAŽDI

Začiatkom roku 1920 bol založený ďalší maloklub ako samostatný robotnícky klub VASAS, ktorého členstvo bolo poväčšine zo známeho závodu Manessmann-Coburg.

A napokon 16. augusta 1920 sa zrodil ďalší klub Čs. ŠK Trnava. Potom pribudla ešte bezvýznamná Makkabea Trnava, a tak sa naplnil počet týchto klubov na šesť, avšak bez mimoriadneho organizovaného športového efektu.

Postupne ako sa zakladali, tak pomaly zanikli jeden po druhom. Napokon zostali iba dva celky povšimnutia hodné a to Čs. ŠK Čechie Trnava a Čs. ŠK Trnava. Aj tak to bolo nad ich sily. Záujem obyvateľstva stále slabol, pretože nenašli ani v jednom klube možnosti uplatniť svoje mnohokrát aj lokálne záujmy. Dochádzame k historickej časti tohto vývoja futbalu v Trnave, keď dňa 30. mája 1923 dochádza k definitívnemu zlúčeniu oboch týchto celkov v jeden silný klub pod názvom Športový Klub Trnava, ktorý mal byť tým vysneným zjednotiteľom všetkých športovcov mesta bez rozdielu národnostného, náboženského atď. Ako budeme písať ďalej, zostalo aj v tomto smere všetko iba pri túžbach. Tento termín ako historický akt vzniku organizovaného futbalu v Trnave dá sa považovať ako začiatok novej päťdesiatročnej éry úmornej, poctivej drobnej práce funkcionárov, hráčov a všetkých tých, ktorí mali radi tento populárny šport a dali pre jeho rozmach maximálne sily a schopnosti.

Dá sa povedať, že od roku 1923 sa stala ŠK Trnava suverénnym reprezentantom trnavského futbalu na báze organizovanosti. Touto stauou sme sa pokúsili vysvetliť našim priaznivcom a čitateľom tejto publikácie celý proces vo futbalovom dianí a dôvody osláv 50. výročia vzniku organizovaného futbalu v Trnave.

Od tohto dátá dosahovalo mužstvo ŠK Trnavy dobré športové výsledky a podstatne sa tiež zlepšila finančná základňa, ktorá v sociálnych a hospodárskych rozporoch vtedajšieho systému bola podstatná.

V tomto období reprezentovali ŠK Trnavu títo hráči: Zedník, Baxa I., Vyskočil, Chaloupka, Hadraba, Kozma I., Beniač, Kozma III., Baxa II., Kozma II. a Krajčovič. Ako vidieť, dominovala rodina Kozmovcov, ktorí dlhé roky reprezentovali farby trnavského futbalu.

Táto nadvláda ŠK však netrvala dlho. Dochádzalo k vážnym rozporom. Tento klub združoval prakticky remeselníkov, obchodníkov, mestských činiteľov predstaviteľov vtedajšieho buržoázneho režimu. Buržoázne a nacionalistické tendencie privierali dvere príslušníkom robotníckej triedy pre svoje uplatnenie v klube. Pracujúci, teda robotnícke vrstvy, sa hlásili o svoje práva. Keď sa v októbri roku 1924 vrátili niektorí hráči býv. VASAS-u z voj. prez. služby, nenašli v ŠK možnosti uplatnenia, situácia vyvrcholila.

Išlo o zásadný princíp, aby sa príslušníkom robotníckej triedy umožnilo ako triede vplývať na činnosť a uplatniť sa všestranne na rozvoji futbalu v Trnave bez intríg a nacionalistických tendencií. Skupina murárov organizovaná v sociálne demokratickej strane prevzala iniciatívu, ktorá bola sympatická všetkým pokrokovým a socialistickým zmýšľajúcim ľuďom, ktorí si uvedomovali význam telovýchovy a športu v robotníckom hnutí.

Došlo k viacerým informatívnym schôdkam a po organizačnej príprave došlo k významnej udalosti, keď dňa 10. marca 1925 vznikol nový robotnícky ŠPORTOVÝ KLUB RAPID TRNAVA.

Odvtedy vyvíjali činnosť v Trnave dva kluby a to ŠK Rapid Trnava a ŠK Trnava ako najväčšie celky, reprezentujúce futbal nášho mesta. Založenie Rapidu malo takú veľkú odozvu v Trnave, že futbal sa udomáchoval vo všetkých štvrtiach a uliciach mesta a vznikli viaceré malokluby, ktoré vychovávali pre trnavský futbal celé desiatky výborných futbalistov, ktorí potom prechádzali do celkov mestskej reprezentácie.

Napríklad v tridsiatich rokoch bolo už takýchto maloklubov asi 13. Spomeniem pre obnovenie pamäti niektoré: AC Sparta, ktorá kraľovala na Rybníku. V jej farbách s úspechom hrali hráči Jožo Ružička (terajší člen výboru Spartaka) a ďalej Loskot, Štrbíkovi a iní, neskôr ŠK Meteor Trnava so sídlom na Spiegelsáli, ktorý založil otec Hagara a ktorý vychoval tiež viacero výborných futbalistov. Spomeniem, že v tejto liahni začínali Dr. Jozef a Anton Hagarovci, ktorý neskoršie hrali za TSS, ďalej Jurčo, Ilavský, Tkáč, Dobiášovi atď. Ďalej to boli ŠK Viktoria, ŠK Slávia, ŠK Union, ŠK Tulipán, PFK Pekari, ŠK Oratorium, AC Vozovka, Rudá hviezda

Coburg, ktorá sa neskoršie premenovala na Dynamo Coburg Trnava. Zo všetkých prežila najdlhšie až do zlúčenia s TSS Trnava dňa 19. marca 1949, kedy v rámci zjednotenia telovýchovy oba tieto celky sa zlúčili do Závodnej sokolskej jednoty Kovosmalt Trnava, predchodu terajšieho Spartaka TAZ Trnava. Ďalej účinkovali ešte Orolská XI., ŠK Baťa, ŠK Slovan. Teda činnosť bola taká bohatá, že vtedajšia Západoslóvenská župa začala organizovať súťaž týchto maloklubov a tak každú nedeľu na Rybníku bolo veselo, lebo sa hrávalo súčasne na viacerých plochách. Pripomínalo to malú olympiádu. Tam sa dalo aj dať vybrať pre oba celky Rapid a ŠK.

Do trnavských dejín sa však pevne zapísali len Rapid a ŠK. Jednotnosť, ktorá vládla v robotníckom tábore okolo Rapidu, však slávila svoje úspechy. Ukázalo sa, že založenie tohto klubu bolo zákonite správne, lebo hneď od svojho založenia dokázal svoju životaschopnosť. Výbornými výsledkami úplne zatienil svojho staršieho „kolegu“ ŠK Trnava, vo výkonnosti ju predstihol a stal sa hlavným predstaviteľom trnavského futbalu.

Aj dnes s odstupom času, ktorý nad našimi hlavami preniesol v minulosti prizraky biedy, nezamestnanosti, vojnových útrap, sme hrdí na túto činnosť robotníckeho klubu Rapid a keď sa hlásime k tradíciám robotníckeho športu dnes tak k týmto tradíciám založeným ŠK Rapidom Trnava sa hrdo hlásime, pretože ich už vtedy písali tvrdou poctivou rukou robotníka, lebo už vtedy začínal pochod na schodnejšie cesty, ktorú ako maják ukazovala pracujúcim naša Komunistická strana Československa.

Listina zakladajúcich členov iba tieto slová potvrdzuje. Výbor bol zvolený na čele s čestným predsedom Š. Bábikom, ďalej bratia Brüllovci, Bunta, Dr. Fundárek, Gerö, Grgač, Hadraba, Jožko Kubán, Janko Malatinský, Hlavatý, bratia Kozmovci, Petrovič, Polák, Laták, Dr. Hugo, Matzner, Ferdinand Mihók, bratia Sládekovi, Štefko, Schiewert, Jožko Štetina, Tomeček, bratia Zigárdyovci a ďalší.

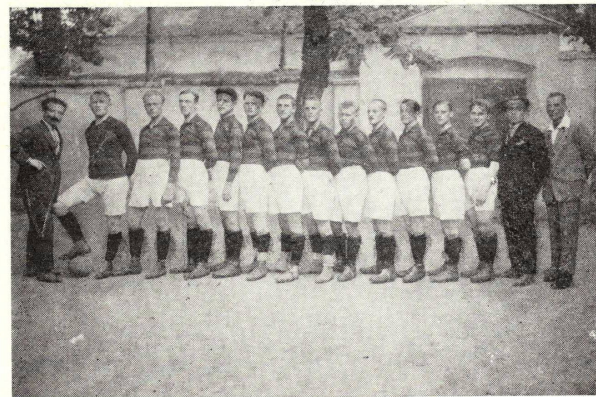
Mnohí z nich, ktorí zasvätili celý svoj život trnavskému futbalu, už nežijú. Nezabúdame ani na nich. Patrí im naša vďaka. Ich mená zostanú zapísané navždy nielen v kronike, ale aj v našich myšliach.

Nové vedenie Rapidu nemalo na ružiach ustlané. Bolo jasné, že nie u všetkých založenie robotníckeho klubu vyvolalo nadšenie a úsmev na tvári. Narastali ťažkosti v súvislosti s ihriskom. Vedenie ŠK Trnavy pochopiteľne z konkurenčných dôvodov nehodlalo prepožičať svoje ihrisko, a tak sa Rapid musel urýchlene postarať o vlastné, aby mohol vyvíjať športovú činnosť.

Mestská rada zásluhou zástupcov komunistov a soc. demokratov odhlasovala pozemok na Tulipáne za stanicou ČSD. Členovia klubu, priaznivci a hráči brigádnickej vybudovali vo veľmi krátkom čase nové ihrisko, na ktorom slávilí toľké úspechy. Nebol to žiadny štadión — bolo to skromné ihrisko s malou drevenou tribúnou. Ako hovorí Ferko Nemeč, vtedy podpredseda futbalového výboru Rapidu, sused obchodník Linkenberg požičal Rapidu pätnásťtisíc korún na tribúnu. Splácali tento dlh veľmi dlho a mali čo robiť, aby sa ho zbavili. Satne boli veľmi primitívne a umyváreň bola ako všade inde v koryte. Na iné neboli peniaze. Domovníkom bol s. Jurčo, účastník VOSR. Ten opatroval tento skromný robotnícky majetok s takou láskou, že dnes by mohol byť vzorom všetkým, ktorí sa zapodieajú podobnou činnosťou.

Pre budovanie ihriska sa otvorenie sezóny oddialilo. Prvý zápas Rapidu, ktorý bol zároveň oslavou otvorenia vybudovaného stánku, sa uskutočnil 6. júla 1925. Súperom Rapidu bolo vtedy vychýrené mužstvo PTE Bratislava, ktoré hralo v majstrovstve maďar. zväzu MĽSz. Pred veľkou návštevou, na tie pomery (cca 2000), podľahol Rapid 1:2. Predsa PTE bolo skúsenejšie mužstvo. Rapid vtedy reprezentovali títo hráči: Petrovič, Kučera, Kozma, P. Kozma, Hadraba, Krajčovič, Sládek, Kozma R., Kozma E., Mihók a Rakúšan Pies.

O týždeň sa dostavil prvý úspech, keď Rapid zdodal ďalšie maďarské bratislavské mužstvo VAS 2:1 a o 14 dní bolo v Trnave veselo, lebo Rapid zvíťazil nad vtedy najlepším mužstvom na Slovensku ESE Nové Zámky 2:1. Toto bola predzvesť, že Rapid bude hrať dô-

Futbalové mužstvo Rapid Trnava — 1925

Mužstvo a funkcionári Rapidu Trnava — r. 1926

SK Trnava — Hakoah Wien 5. 7. 1926

stojnú úlohu v II. triede Západoslvsenskej župy futbalovej. Na jeseň sa táto prognóza splnila. Rapid vyhral túto súťaž, keď dosiahol tieto výsledky. V Nitre porazil AC 3:2, AC Topoľčany 7:0, SK Topoľčany 10:0 v Komárne KFC 4:2 a postúpil do I. triedy Západoslvsenskej župy a tým aj medzi slovenskú elitu. V tom období župné majstrovstvá boli najvyššou organizovanou súťažou. V I. triede hrali mužstvá ako napríklad SK Bratislava, Slávia Bratislava, SK Trnava, MSK Malacky a ďalšie. Výkonné mužstvá na Slovensku ako ESE Nové Zámky, FTC Fiľakovo, Ligeti SC Bratislava, KAC Košice, PTE Bratislava, LAFC Lučenec a VAS Bratislava hrali v samostatných súťažiach, ktoré riadil MLSz o titul majstra tohto maďarského zväzu. V prvom roku svojej činnosti bilancoval Rapid svoju činnosť veľmi úspešne. Zohral spolu 17 zápasov, z ktorých 10 bolo víťazných, remizoval 3 a 4 prehral a dosiahol aktívne skóre 53:30.

* PRVÉ MERANIE SÍL S ŠK BRATISLAVA

V roku 1926 21. marca došlo k veľkému stretnutiu dvoch mužstiev, ktoré potom v budúcnosti patrili medzi favoritov a najväčších uchádzačov o prvenstvo na Slovensku.

Rapid vybehol vo svojich červeno-čiernych pruhovaných dresoch a SK Bratislava už vtedy vo svojich tradičných belasych dresoch. Polčas bol nerozhodný. Po prestávke RAPID zrýchľil hru a svojou

brilantnou technikou a povestným „trnavským srdcom“ ukázal ako to vlastne chce hrať. Výsledok 3:1! bol vynikajúci. Obecensťvo neopísateľne nadšené aplaudovalo celému mužstvu. Prečo aj nie? Veď sa rodili prvé veľké výsledky a rodila sa tradícia dobrého futbalu podloženého poctivosťou, nadšením a úprimnosťou k svojim farbám. Dva góly vsietil famózný strelec Jožko Žigárdy a 1 Kozma, zatiaľ čo Bratislava z 11 m kopu.

Tento výsledok veľmi znepokojil vedenie Š. K. Bratislava. Tento klub mal vtedy takú prax, že majstráky hral s kombinovaným mužstvom, kým mnohých hráčov prvého mužstva šetril na medzinárodné zápasy, z ktorých mali aj najväčší zdroj príjmov. No na stretnutie s Rapidom nikdy nenastúpilo kombinované mužstvo. Nakoľko išlo tu vždy do tuhého a výsledok týchto dvoch „veľkých“ rozhodoval o prvenstve, žiadne experimenty si nemohli dovoliť, ak chceli niečo uhrať. Isteže bratislavskí hráči boli o niečo skúsenejší, preto aj čiastočná prevaha vo výsledkoch bola na strane ŠKB. Najneprijemnejším súperom Rapidu v tejto súťaži bol domáci konkurent Š. K. Trnava.

Miestne derby Š. K. Rapid Trnava — Š. K. Trnava boli vždy veľmi populárne a prilákali na ihrisko mimoriadne veľkú účasť. Prišli takzvaní eškári a rapidisti. Nie len mužstvá, ale aj prívrženci týchto dvoch domácich klubov sa dobre poznali. Bolo pozoruhodné, ako sa tieto dva tábory vedeli po trnavsky: „hecovat“. Jedna strana bola vždy vyhradená tábora ŠK, druhá Rapidu. Zaujímavé, že na tieto derby zápasy si nechali vyhotoviť papierové zástavky ako mávatka, a tak jedna strana ihriska bola zaplavená žltomodrou farbou a druhá zasa červeno-čiernou, no a povzbudzovanie v tomto bratovražednom boji bolo vždy na potrebnej temperametnej úrovni.

Tipovať bolo veľmi ťažko, nie vždy mal tento derby zápas otvoreného favorita. Za celú existenciu oboch klubov bolo odohratých 27 derby zápasov, z ktorých predsa len viac vyhral Rapid 16 a Š. K. len 8. Tri remizy vždy skončili na počudovanie jednu mierkou 2 : 2. Rapid mal pochopiteľne aj lepších strelcov, lebo celkové skóre bolo v prospech Rapidu 80:49;

Ako vidieť z výsledkov, Rapid hneď v prvom roku svojej existencie vyzliekol háb nováčika a stal sa obávaným klubom s bohatým hráčskym materiálom. Stále pribúdali noví a noví adepti koženej lopty, ba hlásili sa celé družstvá. Napríklad v jeseni roku 1925 prešiel tréner dorastu Š. K. Trnavy L. Baxa do Rapidu s celým dorastom. V tom čase mali dorastenci Trnavy výbornú povest. Tento dorast, bol ojedinelý prípad mimoriadnych talentov a vynikajúcich jednotlivcov, z ktorých skoro celá XI-ka bola súca na preradenie do prvého mužstva, čo sa stáva zriedka kedy. Hrali v ňom také postavy ako Tomeček, Masarovič, Žigárdy, Fischl, Brüll, Bunta, Lutzbauer a ďalší! Skutočne mimoriadne kvalitná paleta! Všetci títo, ktorých som menoval, hrali neskoršie ako prvotriedni hráči za prvé mužstvo a z nich Ferko Masarovič dokonca za Š. K. Bratislavu a Spartu Praha.

Čs. ŠK Trnava — ETÖ Ráb z roku 1923

Futbalové mužstvo ŠK Trnava — r. 1927. Sprava: Gašparík Ján, Meliška, Gašparík Alojz, Obeda, Mach, Ondruška, Paldan, Schifer, Závodský, Lacena, Ondruš, Gašparík Jozef

16

S takýmto kádrom technicky, strelecky, morálne vybavených hráčov sa dalo už niečo získať. A úspechy na seba dlho nečakali. Plán bol získať prvenstvo v západoslovenskej futbalovej župe a kvalifikovať sa do záverečných bojov o titul majstra Slovenska!

Na túto veľkú úlohu sa postavila celá koncepcia. Už začiatok sezóny 1929 bol viac ako sľubný a niečo napovedal. Rapid vytvoril tieto výsledky: Hodonín 5:1, Simmering Wien 4:2, Slávia Bratislava 6:0, DSK Brno 5:4, Sturm 4:1, Bewegung Wien 8:3 a 5:1. Rapid sa dostal do nebývanej formy. Tieto výsledky docielila táto zostava mužstva: Jánoš (Obeda), Kurpas — Kozma, Braun — Hadraba — Bunta, Brüll — Fischl — (Fried) — Tomeček, Zigárdy, Masarovič. Toto bola skutočne jedna z najsilnejších zostáv Rapidu v akej kedy hrával.

* ROZHODUJÚCI ZÁPAS O PRVENSTVO V ŽUPE

Po sérii úspešných zápasov prišiel ten rozhodujúci. Kto bude na tróne západoslovenskej župy a kto pôjde do finále o majstra Slovenska?

Hráči Rapidu aj túto otázku zodpovedali — kladne! Do 65. min. viedli hostia z ŠK Bratislava 0:1! Obecenstvo malo malú dušičku. Prišiel však nádherný finiš Rapidu. Vyrovnal za prenikavého jasotu Jožkom Zigárdym a ten istý hráč vsietil aj víťazný gól, a tak víťazstvom 2:1 sa kvalifikoval Rapid do finálových bojov o hrdý titul majstra Slovenska, prvý raz v bohatých dejinách trnavského futbalu.

ŠK Bratislava sa musel uspokojiť s druhým miestom a Rapid čakali takí vydatní súperia ako ŠK Žilina a Slávia Banská Bystrica.

* FINÁLE O TITUL MAJSTRA SLOVENSKA

Prvým súperom Trnavčanov vo finále bola Slávia Banská Bystrica. Finále sa hralo jednokolovo. Zápas podľa losovania sa hral v Bystrici. Prvý polčas nedopadol najlepšie. Rapid prehrával 2:3. V druhom polčase trnavská tvrdá nátura zvíťazila. Tak sa zahryzli chlapi do svojho súpera, že ani tento neodolal veľkému tlaku a Rapid zvíťazil hokejovým skóre 7:4. Tak cesta do finále bola otvorená. Los bol veľmi žičlivý, lebo posledný zápas s ŠK Žilina sa mal hrať v Trnave. Víťaz tohto stretnutia mal získať titul majstra Slovenska. Boli teda všetky predpoklady, že Rapid nakoľko mal vyspelý a lepší hráčsky materiál si takúto možnosť nenechá ujsť a dokáže svoju suverenitu.

Cert nikdy nespí — hovorí slovenské porekadlo.

Pred zápasom mal Rapid starosti so zostavou. Obávaná Iavá spojka a strelec Jožko Zigárdy bol chorý. Celý týždeň netrénoval a ležal s horúčkou. Nepoznáte Joža! Hovorili hráči, ten príde aj keď ho žena uviaže ku stolu za nohu. Aspoň bude mať na tú Žilinu

2 50 rokov Spartaku

17

štyri nohy a voľačo vystriela. A skutočne došiel. Presvedčil vedenie, že je schopný hrať, a tak Rapid vybehol s kompletným mužstvom.

Bol to ale nešťastný zápas. Dobré, že vtedy infarkty neboli tak známe... Hneď prvá minúta bola pre Rapid osudná. Altus kopal trestný kop na bránu Rapidu. Brankár Brüll si let lopty voľajako nedobre odhadol a tá sa mu schovala za chrbát ako prvý a jediný úspech Žiliny.

Tak zostalo celých 89 minút. Vojto Závodský, v tom čase jeden z najlepších brankárov a majster robinzón, pochytil všetko čo sa len dalo. Stále sa dobýjala žilinská svätýňa, ale márne. Aj Zigárdy po chorobe predsa len nebol vo forme a pozahadzoval také šance, aké predtým hravo premieňal. A tak teda Žilina sa cez krutosť osudu stala majstrom Slovenska zrovna na trnavskom ihrisku s výsledkom 1:0! Aká to ironia. Chlapci boli smutní, ale vzali to športovo, futbal je guľatý a nevyspytateľný.

Tak to skrátka nevyšlo — škoda. Bolo zaujímavé, že na ceste za titulom majstra Slovenska sa Rapid potkol iba dva razy. V župnom majstrovstve s domácim rivalom S. K. Trnavou a napokon vo finále so Žilinou, bolo to však poriadne potknutie.

Okrem týchto zápasov Rapid si veľmi úspešne viedol v medzinárodných zápasoch, kde nadobudol značné skúsenosti a rutinu. Spomeniem niektoré pozoruhodné výsledky s maďarskými a rakúskymi mužstvami, ktoré inšpirovali vedenie Rapidu vyjednávať nejaký väčší zahraničný zájazd.

Nad Austriou Wien 3:1, BAC Wien 3:3, Štyrský Hradec Sturm 4:1, FAC Wien 2:2, Rapid Wien — menovec 7:3! Viedeňský časopis Sport Montag vtedy napísal: „Kto by chcel v Trnave vyhrať musí zo seba vydať všetko, naozaj všetko! Trnava má mužstvo, ktoré nemá na Slovensku súpera.“ Tieto slová si vedúci vieden-

Mužstvo Rapid Trnava — r. 1930. Zľava: Tomeček, Kurpas, Fried, Pavol Slanina, Jozef Zigárdy, Ján Meliška, Braun, Hadraba, Štefan Meliška, Rysávy, Cisár, Vojtech Kozma

18

ských celkov vzali riadne k srdcu, lebo od tej doby veľmi dbali na to, aby do Trnavy vysielali len svoje najsilnejšie kompletne celky. A skutočnosť bola taká, že Rapid čím mal lepšieho súpera — tým hral lepšie. Tieto tradície si trnavský futbal drží dodnes! V medzinárodných zápasoch sa osvedčila táto zostava: Brüll, Schwieret—Tomeček, Cisár—Hadraba—Krajčovič, Jánoš—Bunta—Kozma—Zigárdy—Masarovič.

Po týchto výsledkoch a písaní maďarskej a viedenskej tlače začali chodiť ponuky zo všetkých končín, každý chcel vidieť Rapid, ktorý predchádzala tá najlepšia povest. Tieto úspechy oprávňovali vedenie klubu prijať lákavé ponuky na náročné turné do Francúzska, Portugalska a Španielska, a tak sa veci k zájazdu skompletovali.

★ NA CESTU DO SVETA

Pobalili svoje veci a v polovici decembra 1929 pobralo sa 13 hráčov a 3 vedúci hľadať futbalové šťastie cez Bratislavu, Marchegg, Viedeň a Linz do Zürichu, kde prestupovali, a cestovali priamo do francúzskeho Cannes. Po ceste mohli vychutnať krásnu alpskú scenériu ako aj francúzskej riviery, čo sa v tom čase príhodilo veľmi málo šťastlivcom.

Zápas v Cannes nebol práve najlepší. Chlapci boli nevyspaní, unavení po ceste, a tak prehrali 1:3. No keď berieme do úvahy okolnosti, nebol to najhorší výsledok. lebo Cannes bol výborným mužstvom, v ktorom hralo niekoľko slávnych futbalistov. Handicapom pre Rapid boli odlišné pravidlá futbalovej hry platné vo Francúzsku, ktoré robili našim nemalé ťažkosti.

Z Cannes odcestovala výprava do Montpellieru, kde hrali s miestnym celkom Sport Olympique. Bol to ťažký súper a Trnavčania prehrali už 1:5! Nevzdali sa. Dobrá strelecká muška Zigárdyho a Masaroviča zmenila stav na 5:4. Účastníci spomínajú, že keby boli hrali ešte o 10 minút dlhšie, boli by hádam tento zápas aj vyhrali. V tomto zápase mali smolu, lebo sa im zranil výborný záložník Bunta, čo malo vplyv na jeho ďalšiu účasť v mužstve na zájazde. Ukázalo, sa, že na taký náročný zájazd nie je možné vziať iba 13 hráčov.

Po tomto zápase výprava cestovala ďalej do Portugalska. Do najväčšieho prístavu Porto bola najdlhšia cesta výpravy, ktorú si spestrili krátkou zastávkou v Marseille. V Porte odohral Rapid tri stretnutia. Prvý s klubom Salgueros Porto. Začiatok zápasu mal slávnostný rámeček. Vymieňali sa zástavky a odznaky ako aj kytice. Samozrejme ako na každom takomto veľkom zápase boli prednesené aj privítacie prejavy. Za výpravu mal prehovoriť Štefan Cavojský. „Chlapci, čože to ako len spraví? Predsa portugalsky neviem, tlmočníka tu nemajú. Už to mám, nebojte sa, však voľačo poviem.“ Keď došiel na neho rad, začal recitovať „očenáš“ v maďarčine. „Však tomu nikto nerozumie.“ Domáci zrejme pozorne po-

2*

19

čovali, až naraz ho niekto preruší plynne maďarsky: „Čo blázníš s tým očenašom — povedz niečo rozumné“. Ale Cavojský sa nechal vyvíeť z rovnováhy, hovorí: „Nechaj tak kamarát — veď iba Ty rozumieš, čo hovorím“. Tým maďarom bol tréner Szabó, tam pôsobiaci. Hneď porozumel, že tu ide o východisko z núdze a nechal očenaš odrecitovať.

Salgueros zvíťazil nad Rapidom 3:2 (1:1). Tým istým pomerom gólov prehral Rapid aj s majstrom Portugalska F. C. Porto.

Najviac sa tešili Trnavčania na tretí zápas v Porte, lebo už aj aklimatizácia bola v poriadku a začali si veriť, že by mohli aj zvíťaziť. Tretí zápas bol s reprezentačnou XI-kou Porta doplnenou dvoma hráčmi Salgueros. Zápas skončil 4:4, keď Trnava dva razy viedla. Bol to nesporne veľmi pekný medzinárodný úspech.

No a na koniec: Trnavčania ponechali pochúťku. Stretnutie s F. C. Bilbao. Prišlo to, čo nemalo. Bolo len zrejmé, že najťažšieho súpera si ponechali až na koniec a to v čase, keď boli všetci unavení, zranení. Pri tom cesta bola veľmi únavná, a tak výprava cestovala do Bilbao plné dva dni a dve noci a urazila spolu vzdialenosť približne 800 km. Do miesta stretnutia Bilbao došla výprava v ranných hodinách a popoludní sa hral zápas. Mužstvo celé dopoludnie odpočívalo, s vedúci sa snažili odložiť zápas aspoň o 1 deň. Domáci boli neoblomní a o preložení zápasu nechceli ani počuť. Boli radi a veľmi im vyhovovala skutočnosť, že mužstvo, ktoré dokázalo s Portom remizovať, kde hralo 6 vynikajúcich internacionálov, má takúto fažkosť a nevýhodu.

Stretnutie malo obrovskú reklamu a propagandu. Zrejme si nás domáci poplietli s viedenským Rapidom a na plakátoch písali, že ide o amatérskeho majstra republiky.

Aby smola bola dovršená, pred zápasom nastal prudký lejak podobajúci sa prietrži mračením a ihrisko bolo celé pod vodou. Trnavčania neboli pripravení na takýto terén. Hrali v rozmoknutých kopačkách a rozhodcom bol domáci funkcionár. A obecenstvo... to bola kapitola sama pre seba. Obrovský rev, hulákanie, spev, krik ako na býčom zápase. Gól, gól, gól to bolo krédo všetkých a za každú cenu. Domáci hrali na život a na smrť. Rapid mal ďalšiu nevýhodu, že hral v zostave, v akej nehral nikdy. Nemal však za zranených náhradu, a preto museli hrať všetci, ako len stačili. Štyri góly dostal Jožo Obeda tak, že mu vykopl loptu z rúk a 13. dostal vtedy, keď sa zablatený postavil k brankovej žrdi a chcel sa nechať zvečniť — ešte ani necvakol objektív fotografistu a už tam bol 14. gól, a tak zápas skončil veľkým fiaskom v pomere 14:0! Zlé jazyky hovoria, že najviac zamestnaným človekom na tomto zápase a najviac sa zapotil obsluhovač hodin a vývesnej tabule. Číslo totiž vyfahoval hore na špagáte. Nestačil ešte vytiahnuť hore dvanásťku a už bol stav 13! Hráči by boli najradšej od tohoto neregulárneho zápasu odstúpili, no mal by neprijemný dopad na dojednanú náhradu, od ktorej boli pochopitene závislí. Tak museli vydržať všetko to, čo sa dialo.

Rapid prehral 14:0 a zablatení smutní hráči meditovali, čo teraz? Najveselejší bol Odehnal, spojka, ktorý hrával úspešne za

SK Trnava z roku 1934. Zľava: Paldan, Strbík, Ondriš, Jankovič, Sidlik, Závodský P., Hudec, Lutzbauer, Lukovič, Tomašovič

SK. Židenice. Prišiel totiž na nápad poslať domov telegram, že pršalo, a preto sa nehralo. Udadne tak urobili svojho času Židenice, keď hrali vo Švédsku, a mužstvo prehralo dvojčiferné. Hráči si sľúbili, že o Bilbao nepovedia ani slovo ani muk a odišiel telegram „Prší-nehráme“.

Dodnes nevie nik vysvetliť ako sa dostala ČTK k výsledku 7:4 pre Bilbao. To by bol prijateľný výborný výsledok. V správach priniesli tento výsledok a mimoriadne chválili Rapid, že dokázal takému mužstvu streliť 4 branky, čo sa dotiaľ nepodarilo žiadnemu mužstvu z kontinentu. Slovenské noviny priniesli správu, že sa nehralo, a tak nastal poriadny galimatias. Napokon Ministerstvo zahraničia upozornilo CSFA na výsledok 14:0 a pohroma bola hotová. Rapidu zakázali na dva roky štart v zahraničí a vedúcich výpravy pozbavili všetkých funkcií v športe.

Doma nastala veľká diskusia a kritika, že Rapid nie je natoľko vyspelým mužstvom, aby mohol reprezentovať náš futbal v zahraničí. No väčšina športovcov a tlače poukázali, že výsledky boli dobré a že iba momentálna indispozícia zapríčinila štrnásť gólovú katastrofu. Rapid svojimi výsledkami v nasledujúcom období dokázal, že má mužstvo naozaj výborných kvalít.

V tom čase oba trnavské celky Rapid a SK dosahovali dobré výsledky. Brankári Brüll a Obeda, z Rapidu a Cisar z SK, obrancovia Kozma, Kurpas, Steker, Tomeček, Závodský, záložníci Braun, Bunta, Hadraba, Potisk, a útočníci: Fischl, Jánoš, Kozma, Masarovič, Mayer, V. Závodský, Zigárdy patrili medzi mená, známe v celej republike. Sezónu roku 1930 otvorili v Rapide v polovici marca. Bola veľká snaha všetkých ukázať sa po španielskom debakle v najlepšom svetle. Nešetřili žiadneho súpera. Prvých päť zápasov

skončilo na domácom ihrisku fantastickým pomerom gólov 56:2! pričom súpermi boli v tom období kvalitné mužstvá ako Hodonin, Slávia Bratislava, Hlohovec a iné.

V auguste 1930 bolo vyvrcholenie sezóny v Trnave medzinárodným zápasom s FC Austria Wien, ktorá sa práve vracia z víťazného poľského zájazdu a bola po viedenskom Rapide druhým mužstvom Rakúska. Prišla pochopiteľne v najsilnejšej zostave na čele s nezabudnuteľným Šindelárom v zostave:

Mikl, Graf—Regnart—Wsolek—Mock—Gall, Holzer—Nausch—Šindelár—Rudner—Viertl.

Rapid postavil toto mužstvo: Obeda, Kurpas—Kozma, Bunta—Hadraba—Braun, Fried—Kozma I.,—Tomeček—Žigárdy—Masarovič.

Šindelára si vzal na mušku sám Hadraba a počas celého zápasu sa od neho ani nepohol. Aj keď z mužstva Austrie bolo 6 hráčov v národnom mužstve Rakúska, predsa Rapid po dobrom výkone vyhral 4:2. 2 góly vsietil Masarovič, po jednom Braun a Tomeček. Za Austriu Šindelár a Viertl.

O 14 dní zasa Wacker Wien okoštoval trnavské pohostinstvo, keď Trnavčania sa nezlakli ani takých mien ako boli členovia Wunder-teamu Walzhoffer a Zischek a zvíťazili 5:2.

Proti maďarským mužstvám Rapid nedosiahol také dobré výsledky a vlastne všetky prehral. S Vasasom 2:1, Budai FC 3:2, Kispest 3:2, Nemzeti 4:1, Hungária 7:2 a Ferencváros 4:0.

Za najväčší zápas sa pokladal zápas s Ferencvárosom, ktorý nastúpil kompletný s výkvetom maďarského futbalu v zostave:

Háda—Korányi, Takács I., Lyka—Bukovi—Lazar, Táncsos—Takács II.—Turay—Sedláček, Kohút. Domáci mali veľkú smolu, zahodili mnoho tzv. vyložených šancí a pri tom dostali dva lacné góly, takto sa stali budapeštianske mužstvá akýmsi postrachom Rapidu.

V júli 1932 hral Rapid v Trnave s Moravskou Sláviou. Pred zápasom bola milá slávnosť, keď dlhoročný kapitán Rapidu Hadraba hral svoj 250. zápas vo farbách Rapidu a dostal veľkú kyticu. Práve v tomto zápase sa mu prihodilo to, čo nepoznal za celej svojej aktívnej činnosti. Rozhodca po faule brnenského hráča odpískal faul opačne a Hadraba protestoval, rozhodca ho nekompromisne vylúčil, čo sa mu stalo prvý raz za 20-ročnej činnosti. Rapid vyhral zápas 3:2.

14. a 15. augusta 1932 sa Rapid zúčastnil na jubilejnom turnaji VAS-u. Rapid a S. K. Bratislava sa prebojovali do finále. Bojo to najdlhšie stretnutie, aké kedy Rapid hral. Trvalo plných 120 minút.

V normálnom čase totiž zápas skončil nerozhodne. Rapid už v 8. min. viedol 1:0, S. K. vyrovnala. V predĺžení znovu sa ujal Rapid vedenia gólom Žigárdyho a za S. K. vyrovnal zasa Daučík. Zreba sa ukázal žiživý pre Trnavu a tak sa stal Rapid víťazom tohto turnaja. Už vtedy Trnavčania venovali príprave veľkú pozornosť menovite kondícii. V tomto finále sa to ukázalo najlepšie.

Fotozáber z priateľského medzinárodného stretnutia z roku 1932 — Rapid Trnava — WAC Wien 3 : 1

Víťaz pohára z roku 1933 — Rapid Trnava. Zľava: Masarovič, Jozef Žigárdy, Wies, Tomeček, Meliška, Hadraba, Braun, tajomník Čavojský, Holender, Lengyel, Rysavý, Obeda, Vojtech Kozma

Zatiaľ čo hráči Rapidu išli do kabin pomerne čerství, z mužstva S. K. dvaja predčasne odišli z ihriska pre únavu.

Do tohoto obdobia spadá aj v dejinách futbalu v župe prvý spor o hráča. Medzi Rapidom a S. K. Bratislava a dostáva podobu: boj vplyvnejšieho so slabším. Bratislavskí lanári začali svoju činnosť a zamerali sa na najlepšieho útočníka Rapidu Ferka Masaroviča. Tento aj ohlásil prestup. Bolo z toho veľké halo, lebo išlo prakticky o najväčší prestup na Slovensku vôbec, a k tomu medzi najväčšími rivalmi, hrajúcimi v jednej súťaži.

Bola to veľmi nechutná situácia. Obe strany zháňali argumenty pre a proti prestupu. A ako sa to skončilo? V Bratislave prestup aj cez protest Rapidu uznali. Malo to však veľmi nepriaznivý morálny dopad. Mnohí hráči z menších klubov posmelení týmto rozhodnutím, dostali do rúk mocnú zbraň. Začali si všade klást podmienky a vyhrážať sa odchodom, ak sa im nespĺnia. Silnejší si mohli dovoliť všetko, menší boli odsúdení na milosť a nemilosť.

Bola to veľká škoda, že sa naštrbila koncepcia hry Rapidu, lebo Masarovič bol najplátnejším hráčom trnavského útoku. Tento vysoko technicky hráč pohotove striedal a bol aj špielmacherom mužstva. Vedel pripraviť pozície svojim spoluhráčom. Počas vojenskej prezenčnej služby dostal hosťovacie povolenie a štartoval veľmi úspešne za pražskú Spartu, kde tiež patril k najlepším útočníkom. V Trnave spolu so Zigárdym utvorili dvojicu, ktorá by bola veľkou ozdobou každého ligového klubu.

* V REPREZENTÁCIÍ ŽUPY A ZVÄZU

Trnavskí hráči v tomto období veľmi často reprezentovali vo vybraných mužstvách Západoslovenskej župy ako aj Zväzu proti rôznym súperom, župám, a veľmi často proti maďarskému sväzu MLESz, ako aj proti viacerým zahraničným súperom. Stále miesto v reprezentácii mal Masarovič, po ňom v počte odohratých zápasov bol Zigárdy, Tomeček, Hadraba, Obeda, Bunta, Kozma, Kurpas a ďalší.

Tak napríklad ZZĽ proti majstrovi USA Fall River reprezentovali štyria Trnavčania: Kurpas, Tomeček, Zigárdy, Masarovič. Slovenské mužstvo prehralo 1:3 a nebyť Trnavčanov bola by porážka iste vyššia a nebol by ani Tomečkov gól v sieti Američana Harpera.

Mimoriadnej pozornosti sa tešili zápasy medzi Západoslovenskou župou a Maďarským futbalovým zväzom na Slovensku. V roku 1931 vyhrala ZZĽ 4:1 a v jej mužstve hrali tiež traja Trnavčania a to Masarovič, Tomeček a Bunta. Masarovič hral ako prvý Trnavčan a ako jediný vidiecky futbalista proti maďarskému národnému mužstvu. Vybrané mužstvo prehralo 5:2 keď za Bratislavu prvý gól dal Trnavčan Masarovič.

„Železný Rapid“ v roku 1933. Zľava: Tomeček, Fichi, Mayer, Zigárdy, Meliška, Braun, Fried, Hadraba. V podrepe: Kozma III., Obeda a Rylový

Zo
vov

* MAJSTER ZÁPADOSLOVENSKEJ FUTBALOVEJ ŽUPY

V roku 1935 vyhral Rapid župné majstrovstvo. Š. K. Bratislava hral vtedy v lige a na Slovensku sa už vtedy hrala v dvoch skupinách slovensko-podkarpatská divízia.

Na začiatku súťaže začal Rapid veľmi zle. Hneď prvý zápas prehral so svojim veľkým domácim rivalom Š. K. Trnavou 2:1 a prehral aj druhý zápas v Topoľčanoch. Po dvoch kolách uzatváral s Hlohovcom tabuľku.

Túžba, dostať sa do divízie bola neobľomná. Chlapci sa dali dohromady a začala séria vynikajúcich výsledkov. Vedúce mužstvo tabuľky Makabea Bratislava dostala v Trnave mimoriadnu nádielku 10:0, v Malackách vyhral Rapid 7:2. Bez ďalšej prehry prezimoval na druhom mieste za Topoľčanmi. V jarnej časti stratil iba dva body a znovu s ŠK Trnavou a umiestnil sa na prvom mieste pred Topoľčanmi, ktoré porazil 6:2.

Ako majster Západoslovenskej župy sa kvalifikoval do bojov o divíziu.

* CESTA DO DIVÍZIE TRNISTÁ

V kvalifikačných zápasoch sa Rapidu príliš nedarilo a nemal veľa šťastia a nádeji na postup. Mal tam zdatných súperov ako boli Š. K. Žilina, a ESE Nové Zámky. S prvým vonku prehral 5:2

a doma vyhral 4:0, kým s Novými Zámkami prehrál doma 2:4 a v Nových Zámkoch remizoval 1:1. S tromi chudobnými bodmi bol v kvalifikačnom turnaji posledný.

* DALŠÍ BOJ ZA PRAVDU A POSTUP

Vedenie klubu podalo protest pre neoprávnený štart hráča Holzera za Nové Zámky. Totiž hráč Holzer bol členom budapešťianskeho klubu a hral za ESE Nové Zámky na inú legitimáciu mysliac, že sa na to nedôjde. Ale to viete, všade máme priateľov aj nepriateľov a nebolo to inak ani v Nových Zámkoch, odkiaľ došli rôzne listy, a tak sa išlo na to na ostro! Protest najprv zamietli, potom ho znovu prešetrovali, a tak sa celá vec fahala vyše roka (už vtedy bola v športových ústrediach byrokracia) až napokon Rapidu dali za pravdu a dosiahnutý výsledok anulovali. Medzi tým v Nových Zámkoch bolo veľmi živo. Mestská rada sa tiež ujala tejto veci a dokonca istý poslanec zvolal na námestie v Nových Zámkoch veľkú ľudovú demonštráciu a verejné zhromaždenie za udržanie divíznej príslušnosti.

Hľadalo sa kompromisné riešenie, lebo ESE Nové Zámky už vlastne jeden rok hrali neoprávnené v divízii, a Rapid hral zasa rok v župe. Aj keď nebol na prvom mieste, preradili ho na základe vyhratého protestu do divízie. Nové Zámky v nej ponechali a rozšírili jej účastníkov o jedného. Nič iného sa nedalo čakať, lebo rôzne záujmy nedovolili to riešiť inak.

Viacere kluby protestovali proti účasti Rapidu v divízii, odvodňovali jeho účasť ako nezaslúženú. Najviac v boji proti Rapidu sa na prekvapenie preslávila S. K. Žilina. Nevynechala ani jednu príležitosť, aby neodsudzovala rozhodnutie Zväzu.

Nepomohlo ani takéto bedákanie.

Rapid bol Rapid. Odpovedal futbalovými zbraňami, čím dal najpádnejšiu odpoveď všetkým týmto hlasom práve na ihrisku. Treť svoj divízny zápas hral v Žiline. Dostalo sa mu nie najsrdečnejšieho prijatia. Chladné publikum pri nástupe Rapidu pískalo a hulákalo.

Práve preto Rapid zahral svoju najlepšiu hru a dokázal urobiť taký husársky kúsok, ktorý nik nečakal. Zvíťazil nad S. K. Žilinou 3:0 a splatil tak svoju dlžobu za osočovanie a prekážky pri prejednávaní spravodlivej veci s Novými Zámkami.

No a Rapid pokračoval v tejto sérii dobrých výsledkov, keď porazil Piešťany, Vrútky, Zvolen a Žilinu v Trnave 5:0! nežičlivé hlasy umkli.

V prvom roku svojho účinkovania v divízii zohral 20 zápasov, z ktorých 8 vyhral, dva remizoval a desať prehral s celkovým skóre 37:29. Nebola to nijaká diera do sveta, ale na nováčka to bol sľubný výkon.

V druhom ročníku divízie sa výsledky podstatne zlepšili, z dvadsiatich zápasov vyhral 9, 2 remizoval a 9 prehral skóre dosiahol 42:40. Niektorí hráči dosahovali zenit svojej výkonnosti, preto vedenie klubu sa pozeralo po omladení svojho mužstva.

Dorastenci Rapidu Trnava (v hornom rade piaty zľava Anton Malatinský)

* OMLADZOVANIE MUŽSTVA – MALATINSKÝ, BOLČEK NA SCÉNE

Rapid angažoval mnohonásobného maďarského internacionála Gyulu Straussa za trénera I. mužstva. Doba ukázala, aký to bol výborný ťah. Nový tréner mal cit pre povinnosti a výchovu mladých hráčov, preto tiež dorast, nad ktorým držal ochrannú ruku, mal tiež vynikajúcich jedincov, z ktorých viacerí sa stali členmi prvého mužstva a dlhé roky úspešne reprezentovali Trnavu.

Boli to menovite Malatinský, Bolček, Kováč, Sarmír, Krištofik Fero, Blesák, Špitzer, a i.

Došlo k omladzovaniu mužstva. Bolo to zo strany vedenia ako aj trénera Straussa odvaha. Neobišlo sa to bez veľkého kriku. No tento experiment postavil chlapcov z dorastu, vyšiel na sto percent. Z novozaradených dorastencov sa väčšina osvedčila, najúspešnejšie dvojica Malatinský—Bolček.

Obaja ako desaťroční začínali sa učiť hrať futbal. Bolček najprv v A. C. Sparta na Rybníku, odkiaľ prešli všetci chlapci do S. K. Trnavy. No tam sa Bolček dlho neohrial, lebo po roku prestúpil do Rapidu. Tam ako šestnásťročný dostal divízny krst. Prvý zápas hral v Piešťanoch, kde sa zhodou okolností prehralo 1:0. Najnespokojnejší bol malý Bolček. Dal totiž gól a rozhodca mu ho neuznal. Plakal a so slzami v očiach bežal za rozhodcom, no na slová protestu pre plač sa nezmohol. Priznal sa, že mal takú tré-

Dorast SK Trnava — r. 1937, finalista pohárového turnaja SK Bratislavy. Štvrtý zľava terajší predseda TJ s. F. Volný

mu, že vlastne v tomto prvom zápase nevedel vlastne ani, na ktorú bránu má útočiť.

Úspešnejší vstup a odhranie zápasu „za veľkých“ sa podaril mladému šestnásťročnému Tonkovi Malatinskému. (Taký bol drobný, že meno Tonko mu veľmi rezalo.) Hral za prvé mužstvo Rapidu v priateľskom zápase v Lučenci proti Slávii. Rapid zvíťazil 5:3 a mladý, šestnásťročný Malatinský vsietil dva utešené góly.

Od tejto skúšky, ktorá sa zdarila, hrali oba stabilne v prvom mužstve Rapidu, ktorého úderná sila mimoriadne vzrástla. Rapid takto mal dve vynikajúce zohraté dvojice v útoku. Na ľavej strane Zigárdy—Masarovič, na pravej Malatinský—Bolček, a to už niečo hovorilo.

Z tohoto dorastu vyšli ďalší vynikajúci hráči: Kováč, Šarmír, Krištofik F. a ďalší.

Už v roku 1934 boli obaja Bolček a Malatinský reprezentatmi Západoslovenskej futbalovej župy. Bolo to síce iba dorastenecké stretnutie, no pre oboch to bolo niečo viac, lebo zápas sa hral v Prahe a to išli prvý raz do hlavného mesta. Tu im bolo súperom vybrané mužstvo Stredočeského kraja. V našom mužstve okrem Malatinského a Bolčeka a Krištofika hrali ešte z S. K. Bratislava Nezhyba, Halanin, bratia Deršákovci a Fero Dibarbora. Slováci vyhrali 4:2. Zápas sa hral ako predzápas Rakúsko—Československo na Strahove. CSR vyhralo 3:2.

Rok 1938 bol pre Trnavu jubilejným. Starobylé mesto slávalo 700. výročie svojho povýšenia na slobodné kráľovské mesto. Do programu týchto osláv sa zapojil aj S. K. Rapid v dňoch 10. a 11.

septembra usporiadal veľký pohárový turnaj o pohár Mestskej rady z príležitosti 700. výročia. Turnaja sa zúčastnili FTC Fíľakovo, TTS Trenčín a ZTK Zvolen. Prvý deň hral Rapid s Fíľakovom. Bol to súčasne aj divízný zápas. Rapid ho vyhral 3:0. Na druhý deň v rozhodujúcom zápase víťazov z minulého dňa porazil Rapid i Trenčín v pomere 2:0. Bol to veľký úspech nad vedúcimi mužstvami divízej tabuľky. Obecenstvo svoju radosť prejavovalo aplauzom svojim hráčom a pálením posmejných fakiel z novín.

V zostave divízneho mužstva boli títo hráči: Obeda, Šarmír, Rychtárik, Tomašovič, Braun, Krištofik, Meliška, Lutzbauer, Físchl, Polák, Kaiser, Vrabec, Bolček, Malatinský, Bouška, Doležal, Tomeček, Zigárdy.

Celkove zohral Rapid 44 divízných zápasov z toho vyhral 19, 4 remizoval a 21 prehral s aktívnym skóre 87:75.

Účinkovanie Rapidu v divízii malo veľmi dobrý význam pre klub. Hráči nadobúdali väčšiu skúsenosť, bol väčší záujem u obecenstva a samotnému futbalu sa všeobecne začala venovať väčšia pozornosť. Už slovenská liga, ktorá bola na obzore nebola takým veľkým prelomom v živote Rapidu ako vstup do divízie.

★ ZLÚČENIE SK TRNAVA + RAPID TRNAVA = TSS TRNAVA

Prišiel rok 1939 a s ním smutné štátoprávne zmeny, rozbitia ČSR a nástup fašizmu. Tým prišla tiež zmena v športových odvetviach. Došlo k zlúčeniu S. K. Trnavy a Rapidu Trnava. Do mužstva prišiel jeden z najlepších brankárov, akého kedy Trnava vychovala Vojtech Lukovič. Inak v tom čase S. K. Trnava nemala v svojom mužstve žiadne individuality až na tiež vynikajúceho brankára Schödlu, ktorý sa striedal s Lukovičom, a odišiel do Sudet. Pre klub zlúčenie bolo jediné východisko. Stal sa chudobným, všetci funkcionári ho postupne opúšťali, vojaci-dôstojníci a hráči českej národnosti opustili Trnavu, a tak hrozil úplný rozklad. Nakoľko s menom Rapid bola úzko spätá história robotníckeho športu, a to sa novým vedúcim politikom akosi nepáčilo, preto nový zlúčený klub sa premenoval na staronové meno TSS. Trnavský športový spolok. Pod týmto názvom vystupoval desať rokov a možno konštatovať, že nie neúspešne.

TSS bol zaradený do tzv. slovenskej ligy, kde boli zaradené vlastne všetky divízne celky a k nim pribudla S. K. Bratislava. Táto súťaž vzhľadom na štátoprávne zmeny už bola bez Nových Zámkov, Lučenca, Komárna a Košíc, takže konkurencia sa zúžila.

Trnavčania nastupovali do tejto novej súťaže s veľkými nádejami na slušné umiestnenie, lebo zlúčením Rapidu a S. K. sa posilnil hráčsky káder menovite o výborného brankára Lukoviča z S. K. Takto mala vytvoriť ako vtedy druhé najväčšie mesto Slovenska protiváhu Bratislave. Zatiaľ, čo sa táto okolnosť darila v ľahkej altetike, vo futbale nastalo sklamanie, lebo nepodarili sa tie zábery, ktoré sa vo výkonnosti mužstva čakali.

V prvom ročníku ligy skončila Trnava s 23 bodmi na štvrtom mieste za Bratislavou, Považskou Bystricou a Žilinou.

Od tretej Žiliny delilo TŠS vlastne až 5 bodov a pasívne skóre 41:47. Svetlým bodom v tomto ročníku ligy bol štart S. K. Bratislava v Trnave. Bol to prvý jarný zápas dňa 17. marca 1940. Bratislava nastúpila v najsilnejšej zostave už s hráčmi, ktorí sa vrátili z českých klubov ako Porubský zo Zlína, Rado zo Sparty, Kováč z Teplicer FK a Podhradský z Juhoslávie. Bol to výborný zápas a TŠS zvíťazil po prehratom zápase 0:1 celkovo 2:1, keď Bolček vyrovnal a Kaiser z jeho prihrávky vsietil víťazný gól.

Druhý ročník bol ešte horší. Trnava skončila až na 6 mieste, keď ju predbehli Vrútky, Pov. Bystrica, Prešov a Ružomberok. A opäť mala pasívne skóre 47:50. Nezhody v klube a príchod nových „pánov“ sa rukolapne odrážali na výsledkoch mužstva. Výkonnosť klesala, a tak v treťom ligovom ročníku klesol TŠS zasa o jednu priečku v lige na 7. miesto a skóre ako obyčajne pasívne 47:48.

V ďalšom ročníku bol zadený do ligovej súťaže OAP Bratislava a ako nováčik vyhral celú súťaž a to výrazne so sedem bodovým rozdielom.

Ostatné kluby, tlačené vojnovými pomermi, si nemohli dovoliť to, čo OAP.

Všetko zlé môže byť nakoniec aj na niečo dobré. Nevyrovnané výkony a stály pokles formy nútli vedenie TŠS urobiť v mužstve nápravu a prikrčiť aj k omladeniu mužstva.

Trénerskú funkciu prevzal dlhoročný hráč Rapidu Š. Hadraba. Začal tvoriť veľmi dobré mužstvo. Domáci odchovanci boli doplnení mladými hráčmi z okolia a vytvorili s novým trénerom vyspelý celok. TŠS mal vtedy k dispozícii týchto hráčov:

do bránky: Lukovič a Šarmír, v obrane: Rychtárik a novozískaný Štefan Stankovič, záložníci: Cisár (mléčko), Hagara, Tibenský Jožko, v útoku: Bolček, Malatinský, Loskot, Ormandy, Lenghardt, Hrozňár a Ulehla.

Až v piatom ročníku konečne podával TŠS vyrovnané výkony, v ktorých napríklad v Považskej Bystrici deklasoval domáce mužstvo 7:1!, doma porazil Zvolen 5:3, Martin 2:1, Žilinu a Simonovany 2:0 a napokon v rozhodujúcom stretnutí o druhé miesto podľahol výbornému OAP 2:3.

Trnavským futbalistom číslo 1 v tomto období bol Fero Bolček. Držal si stále stabilnú formu, a mal stále miesto v reprezentácii, kde bol tiež najlepším strelcom. Je zaujímavé, že prakticky všetky dôležité zápasy odohral v jedných kopačkách, ktoré mu vydržali plných 12 rokov. Iste ojedinelý rekord.

Bolček bol však známy svojimi unikátnymi rohmi. Majstrovsky vedel točiť lopty pri kopoch z rohu, takže nebolo žiadne zvláštnosti, keď ním kopané lopty svojim virtuóznym falšom končili v sieti súpera bez toho, že by sa bol niekto lopty dotkol.

O takého strelca bol mimoriadny záujem. Každý zo silnejších ho chcel uloviť. No podľa tradície najcipernejších lanárov mala S. K. Bratislava. Bolček dokonca odohral na černo niekoľko zápasov v Bratislave, proti Ujpeštu, ETO Budapest a iné. Prečo neodi-

Mužstvo TŠS Trnava pred stretnutím s Turč. Sv. Martinom v r. 1943 (Trnava – Martin 2:1). Zľava: Bolček, Stankovič, Richtárik, Tibenský, Cisár, Loskot, Lukovič, Malatinský. Kľačiaci zľava: Lenghart, Hagara, Hrozňár

šiel? Jednak sa v ňom ohlásilo trnavské srdce a potom TŠS mu pohrozilo deväťmesačným dištancom. No u takého futbalistu ako bol Bolček, znamenalo deväť mesiacov nežiť. Tak zostal v Trnave a hladina sa postupne utišila.

Mužstvo TŠS malo veľmi neustálenú formu. Výkyvy boli až neuveriteľné. V jednu nedeľu dokázali poraziť napríklad Spišskú Novú Ves 5:1 a o týždeň na tom istom ihrisku prehrať s posledným mužstvom tabuľky S. K. ASO Bratislava 4:5, alebo prehrať v Ružomberku, ktorý bol na 10. mieste hladko 7:0! a hneď na to na horúcej pôde v Trenčíne vyhrať 3:0. Niektorí funkcionári a fanúškovia už boli na pokraji svojich síl a ako mnohí hovorili, nemohli sa už na predvádzaný futbal ani pozeráť. Istý bývalý funkcionár miesto toho, aby v Považskej Bystrici pozeral na priebeh zápasu, od nervozity sa šiel prechádzať medzi Bystricou a najbližšou dedinou.

Keď sa vrátil po zápase na ihrisko, pýta sa, ako skončil zápas. Keď mu povedali, nechcel ani uveriť. TŠS totiž vyhral 7:1, keď 5 gólov dal Malatinský, 1 Loskot a 1 Bolček.

Za tzv. Slovenského štátu nebola bilancia nijako skvelá, no ale celkové pomery vplývali aj na túto oblasť. TŠS zohral za toto obdobie 110 zápasov. Z nich 47 vyhral, 19 remizoval a 44 prehral. Získal teda spolu 113 bodov pri skoro vyrovnanom bránkovom pomere 243:244! Priemer vsietených i odhraných gólov je na 1 zápas 2,2.

★ SKONČENIE DRUHEJ SVETOVEJ VOJNY -
PRÍCHOD NOVÉHO ŽIVOTA

Na 1. apríl 1945 spomína obyvateľstvo nášho mesta s hrdosťou, lebo v tento deň vojaci slávnej Sovietskej armády priniesli slobodu. V tento deň všetko to utrpenie, hrôzy a strach, čo bude zajtra, skončilo. Nastal hlboký slobodný výdych. Dostavili sa úsmevy na tváre našich ľudí, celý život sa začal preberať z letargie, do ktorej ho uvrhla fašistická éra.

Aj športový život začal pulzovať a hneď po oslobodení Sovietskou armádou sa začali robiť prípravy na nový športový slobodný život. Prvý zápas na štadióne bol usporiadaný medzi TSS A a TSS B, ktoré skončilo víťazstvom áčky v pomere 3:1. O týždeň si TSS pozval S. K. Bratislavu. Obe mužstvá potrebovali tréning a zladenie. TSS prehral 2:4 a o týždeň v Bratislave odplatil prehru v pomere 4:1.

O niekoľko dní sa pripravoval priateľský zápas s mužstvom Sovietskej armády. Toto stretnutie bolo kvalitné a skončilo sa víťazstvom TSS v pomere 6:3.

Športový život sa postupne konsolidoval a pripravovali sa riadne dlhodobé súťaže. V lete roku 1945 hrali ligové mužstvá kvalifikačné zápasy o postup do celoštátnej ligovej súťaže, ktorá bola v prvom ročníku rozdelená do dvoch skupín.

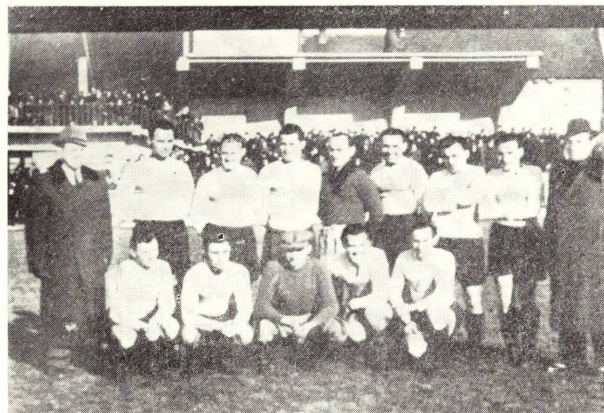
Súperom TSS boli ŠK Šimonovany. Prvý zápas bol v Šimonovanech a TSS ho vyhral 2:1. No ale náladové mužstvo doma v Trnave prehralo odvetu 2:3. Predsa sa však do ligy dostali.

Prvý ligový zápas v československej lige zohrali TSS doma s Pardubicami 16. 9. 1945 s výsledkom 1:1.

Nebolo súdené, aby TSS Trnava v lige kráľoval. Nebolo spoľahlivých výsledkov, a tak sa v lige Trnava dlho neudržala. Vypadli naraz 4 mužstvá z desiatich účastníkov a medzi nimi žiaľ aj Trnava, a to zásluhou zhoršeného výkonu na jar, kedy TSS nebol schopný získať viac bodov doma na svojej pôde ako 2! A to ich získal v poslednom, už prakticky beznádejnom zápase s Kladnom.

Napriek týmto neúspechom bola to súťaž veľmi významná a poučná menovite z hľadiska overenia si výkonnosti hráčov. Pozdvihla tiež záujem a väčšiu angažovanosť obecnstva.

Najviac divákov sa prišlo pozrieť na vtedy vynikajúci team Slávie, ktorá 4. 11. 1945 zvíťazila v Trnave celkom suverénne v pomere 9:0. V tom čase bol dištancovaný jeden z najlepších súčasných stredných záložníkov Jožko Marko, čo sa prejavovalo aj na výsledkoch. Dištancovaním Marku nastali výboru problémy, ako za-

Mužstvo TSS Trnava — r. 1946. Zľava: Obeda, Ulehla, Benedikovič, Marko, Lukovič, Tibenský, Babušiak, Bolček, Porubský. Kľačiaci: Hagara, Malatinský, Šarmir, Stankovič, Pastucha

plniť takúto medzeru. Proti Slávii a v ďalších zápasoch musel nastúpiť z juniorky Karol Valentovič. No udržať vtedy takého Bicana bolo nad sily našich záložníkov. Výbor preto urýchlene získal z Kežmarku Janka Kleina, ktorý zaplnil medzeru po Markovi a stal sa tak stálym ligovým hráčom. Ešte jeden veľký debakel TSS zaznamenal a to 18. 11. 1945 na Kladne. Trnavčania viedli už 2:0 gólmi Bolčeka a Babuška. Ďalšie góly v 10. a 19. minúte dal Bolček. Rozhodca ani jeden neuznal a tak na miesto 4:0 pre Trnavu bolo za chvíľku 2:1 a ďalšie góly padali už iba do siete Trnavy, a to z kopačky Rýgra, ktorý sám vsietil sedem gólov. Celkový výsledok bol 12:2.

★ VYPADNUTIE Z LIGY - PRÍCHOD NOVÝCH POSIL

Vypadnutie z ligy malo zákonite odraz v odchode niektorých hráčov do iných klubov. Neboli to Trnavčania a pre vypadnutie slzy neronili.

Odišiel repatriant Babušek, Plemenik do Čelákovíc, Bošanský sa vrátil aj s Babuškom do Maďarska, a Bouška odišiel tiež do Prahy. Prišli nové posily. Brankár Stajer, ktorý úspešne chytil za Dolný Kubín, Čadcu a bol vynikajúcou posilou TSS Trnava, ďalej útočník

Karol Tibenský z Š. K. Železničiar Bratislava, ktorý priniesol do mužstva niečo, čo tam dosiaľ nebolo. Zdravú dravosť — agresivitu a menovite tvrdú strelbu z každej pozície čo aj dnes postrádame. Dalej prišli Križan (dostal meno Noša) z Piešťan, potom Podhorec veľmi dobrý a stabilný obranca z Hlohovca Zelinka Lajko, ktorý rovnako vynikajúco hral ľavú stranu obrany, alebo hoci aký post v útoku, kde v mnohých prípadoch zaskakoval. Napokon prišiel aj výborný záložník Pšenko zo Serede. TSS Trnava ako je známe hral v divíznej súťaži. Túto suverénne vyhral a náš najväčší súper Malacky zostal na štíte o 7 bodov pozadu. V roku 1947 boli živšie styky s rakúskymi mužstvami. Zo známejších bola to FC Vienna, ktorá zvíťazila 4:3.

Druhý ročník ligy, v ktorom hrala Trnava, bol ročník 1947/48. Možno tento rok považovať za najúspešnejší náš ročník, preto Vám chceme uviesť niektoré najvýznamnejšie výsledky:

Po víťazstve nad C. Budějovicami prišla do Trnavy Slávia. Po prvý raz po povestných 9:0. Nastúpila veľmi sebedovome a hneď útokmi chcela vnútiť svoj systém na opakovanie starého výsledku. Výsledok bol 3:3. V ďalšom kole porazili Čechie Karlin 3:2, a tak sa držala Trnava na treťom mieste. Potom prišla paleta porážok so Žilinou 3:0, v Plzni 5:1, v Košiciach 1:0 a v Bratislave 4:1.

Rok 1947 zakončil TSS stretnutím doma so Spartou. TSS zvíťazil 1:0 gólom Pastucha.

Najvýraznejšie víťazstvo získala Trnava v roku 1948, keď v Prahe na Letnej zvíťazila ako prvé slovenské mužstvo v pomere 3:1 gólmi Tibenského, Stankoviča a Pappa. Svojím výkonom nadchla Prahu a získala si jej sympatie.

O 3 týždne prišla Trnava znova do Prahy, aby zopakovala svoj výkon s Bohemiansom. Po prehratom polčase 0:2 zvíťazila 3:2 gólmi Malatinského, Jakubčeka a Marka a takto dokumentovali, že to vedia na pražské kluby dobre zahrať.

Bilancia medzi TSS Trnava Spartou, Sláviou a Bohemians to najlepšie názorne dokazuje. Trnava sa s týmito súpermi stretla šesťkrát v ročníku 1947/1948. V číslach to vyzerá pre slovenský futbal veľmi sľubne. Najväčší úspech bol na Sparte v r. 1948 3:1!

Trnava 6 4 1 1 14:10 9

Naproti tomu bol zaujímavý neúspech TSS proti slovenským mužstvám, kde to nejaké nepálilo a výsledky boli neuspokojivé.

Trnava 6 1 1 4 2:11 3

Keď už rozoberáme výsledky menovite s pražskými mužstvami, nemôžeme nespomenúť grotesknú situáciu, ktorá sa stala v ročníku 1947/48 v Prahe po zápase so Spartou.

Zvíťazil v Prahe v tom čase a to ešte slovenskému vidieckému mužstvu, nebola každodenná udalosť. Skôr opovržlivosť, ved vtedy bol pražský futbal hegemonom v našom futbale. V tom čase sa konala v Prahe veľká celoštátna poľnohospodárska výstava. Celé vlaky sa priamo koncentrované valili do hlavného mesta. Bola to vtedy po oslobodení veľká spoločenská udalosť. Ba mnohí návštevníci boli v Prahe po prvý raz, a tak všetko hýbaj na tú Spartu... Tak sa všetci pamätáme, že Slované tam bolo až až. A to ešte po dobrom výkone prišli také góly do Horákovskej siete, že sa za nich nemusel hanbiť ani Bican v najväčšej streleckej sláve. Tibenský, Malatinský a Papp rozvlnili sieť sparťanskej brány a dali možnosť všetkým návštevníkom menovite zo Slovenska k veľkej radosi. Preskakovali bariéry, nosili hráčov na pleciach a razom sa stala celkom svojská, pri tom slušná manifestácia bratstva. Pražské občestvo bolo mimoriadne korektné, snád aj šokované, lebo to sa ešte v Prahe nestalo, aby takéto periférne mužstvo pokorilo železnú Spartu.

Manifestácia pokračovala až na Václavské námestie, kde to vyvrcholilo fyzikálnou športovou vložkou.

Pišta Ábel, starý funkcionár, nevieme či to len tak, ale stavil sa pred zápasom, že ak Trnava vyhrá nad Spartou bisubohu obidem sochu Sv. Václava na rukách! No a ako starý gentleman a športovec dané slovo aj dodržal. Keď si na túto udalosť spomenieme, nemôžeme sa ubrániť smiechu aspoň tak pod fúzy. Bola že to paráda. Pred sochou sa zhromaždila celá naša výprava. Viete, ľudia sú strašne zvedaví, prv než došlo k tomuto „výkonu“, už tam bolo na stovky Pražanov. Mysleli, že je tam nejaká legrace alebo manifestácia. Naraz prišiel policajt, taký pravý pražský. Ešte v starej uniforme, v šedivých šatách a šedivou helmou, aké dnes vidíme iba v televízii a hneď s krikom!

„Žádam Vás, aby ste se v klidu rozešli! Co se to tady vlastne deje. Nehafte premávku“.

No keď sme mu vysvetlili, že ide o stávkú za výhru nad Spartou, tak hneď sa prejavilo jeho šľachetné zošívane srdce. „Jó tak hoší do toho, ja jsem pro každou legraci, jenom když ste to té Sparte nandali!“ Tak dostali sme zelenú a tak Pištinko, chcel nechcel — stávká je stávká, pekne krásne na ručičky a Pišta Stankovič bol vykonávateľom a svedomite tlačil táčky okolo sochy. Ten obvod okolo sochy bol akýsi veľký, lebo Pišta fúchal ako parná lokomotíva, ale stotočne túto dráhu prešiel a stávkú dodržal.

„Jako ma to spocilo, ale stálo to za tú výhru“. A tak sa improvizované shromaždenie rozišlo bez rozkazu a všetci boli spokojní. Pišta, že dodržal chlapské slovo, výprava TSS, že sa stala aj po tejto stránke populárna, pražské občestvo, že videlo úctihodný výkon a napokon aj policajt, že nedošlo k žiadnemu úrazu a premávka bežala veselo ďalej.

TSS obsadil v tomto ročníku 5 miesto. Za takýmto poprednými mužstvami, čo možno hodnotiť ako vynikajúci výkon. V tom čase mal TSS skutočne vynikajúce mužstvo zložené zo samých výborných jednotlivcov.

Tento historický zápas hralo mužstvo v zostave: Stajer, Križan—Podhorec, Stankovič—Marko—Benedikovič, Papp—Tibenský—Malatinský—Kohúčík—Pastucha. Striedali Ulehla, Sottert.

Viacerí z nich boli stálymi reprezentantmi Slovenska a CSR. Keď porovnáme naše vtedajšie túžby a želania spred dvadsaťpäť rokov,

kedy reprezentačný dres župného majstra znamenal vrcholne dosažiteľnú poctu trnavského futbalistu a keď hodnotíme terajšie dosiahnuté počty, kedy má Spartak TAZ Trnava sedem stálych reprezentantov národného mužstva ČSSR a ďalších v mužstve do 23 rokov, počty, ktorých sa trnavskému futbalu dostalo, znamenajú skok priam závažný!

Výborný stredný záložník Jožko Marko hral svoj prvý medzištátny zápas za ČSR v r. 1947 proti Luxembursku, v ktorom naše národné mužstvo zvíťazilo 8:1. V roku 1948 hral za ČSR vo Varšave a vyhrali sme 3:1. Ďalší medzištátny zápas ČSR—Maďarsko ho zastihol v oslnivej forme. O Markovi vtedy napísal maďarský denník Népszport: Marko je toho času bezспорu najlepším stredným záložníkom na kontinente“.

Najpamätnejším zápasom pre Jožka Marku bol medzištátny zápas s Maďarskom 10. 4. 1949. Naši zvíťazili 5:2. Zápas sa hral v Prahe Marko držal vtedy najlepšieho stredného útočníka Maďarska Deáka, ktorý si ani nekopol do lopty. Napokon mu v závere vypovedali nervy a nepekne Marku sfauloval, takže v závere mal aj rozhodca veľa roboty.

Tonko Malatinský prvý raz obliekal reprezentačný dres v r. 1941. Hral proti Rumunsku 1:1 a pravú stranu útoku tvorili Trnavčania Malatinský—Bolček. Odvtedy zohrali za Slovensko ešte 6 zápasov a za ČSR 15 medzištátnych zápasov. Jeden zo svojich najlepších výkonov podal v stretnutí proti Maďarsku vo Vítkoviciach.

Malatinský bol jedným z najlepších našich technikov, rozohrávačov, hráč, ktorý ako sa hovorí, hral viac hlavou ako nohami. Musela bežať viac lopta ako on. Neskôr prešiel v národnom mužstve na post záložníka, kde si vydobyl stále miesto.

Dnes sme hrdí, že práve náš odchovanec, ktorý aktívne staval tradíciu trnavského futbalu, dnes ako tréner mimoriadnych kvalít je tvorcom mužstva zloženého z veľkých individuálov, čo sa nikomu tak hneď nepodarí a píše súčasnú kroniku trnavského futbalu.

Ďalším reprezentantom bol Karol Tibenský. Reprezentoval ČSR B. Treba zdôrazniť, že s veľkým úspechom. To, že sa nedostal v tom čase do A mužstva ČSR bola asi príčina, že neprestúpil do jedného veľkého S, kde dostal veľmi lákavé ponuky. Počas svojej aktívnej činnosti bol výborným strelcom mužstva. Vždy čakal na ideálnu príhrávku Malatinského, aby zašprintoval jeho povestným štýlom a nastríeľal góly. Patril medzi najspofahlivejších hráčov TSS a Spartaka.

Ďalšie úspechy menovite v ročníku 1947/1948 neboli náhodné. TSS ich zdatne potvrdil na jeseň roku 1948. Pre zmenu mal zasa výbornú paletu nad slovenskými mužstvami a to Bratislavou, Zilínou, Košícami, Považskou Bystricou, keď dosiahol skóre 11:4 a 7 bodov z 8 možných.

★ ODCHADZAJÚ STANKOVIČ, PASTUCHA, PAPP, KRIZAN A ĎALŠI – PRICHADZAJÚ NOVI ...

Pred začiatkom súťaže ohlásili prestup tri opory TSS. Pastucha a Stankovič do Dynamitky Bratislava a Papp do Šale. V Trnave bol smútok a pesimisti predpovedali zlý koniec. Okrem týchto ešte Podhorec a Karol Tibenský museli nastúpiť voj. prez. službu, a tak bolo treba nahradiť hneď päť hráčov, čo nebolo také ľahké. Posmeškári nás nazvali „Klubom vojnových poškodenecov“. Noví hráči, ktorých TSS získal však sa uplatnili a zahnali chmáry. Rudo Galbička z Piešťan, Pšenko zo Sereďského SK a Lajko Zelinka z ŠK Hlohovec zapadli do súkolia. Ďalších hráčov nahradil tréner Jožkom Hagarom a mladým dorastencom Vilom Jakubčíkom a Trnava v novom zložení po 4 kole ligy bola na treťom mieste tabuľky. Niekoľko výsledkov: Slávia Praha 4:4, mnohí iste pamätajú na trestný kop Zelinku zo 40 metrov, ktorý bol aj na mrštného Houšku v bránke Slávie priveľa. ATK 1:0, Zidenice 4:2. Boli to výborné výsledky. Súťaž sa hrala iba jednokolove, lebo sa pripravoval systém prechodu na jar-jeseň. Trnava so 14 bodmi sa umiestnila na 6. mieste.

V tom období došlo k postupnému zjednocovaniu telovýchovnej organizácie. Ani v Trnave nemohlo byť inak. TSS sa najprv pričlenil k NV. Tu však nenašiel takého partnera, aby rozvoj dostal zelenú, preto dňa 31. marca 1949 v kultúrnom dome Kovosmalt došlo k spoločnej schôdzke zástupcov TSS Trnava, ktorý zastupovali ss. Štefan Porubský, Ján Baxa a Viliam Blažko a Dynamom Kovosmalt Trnava, ktorý zastupovali s. Karol Wieganger, Gábor Novotný a Alojz Vékony. Na tejto schôdzke sa dohodlo, že TSS Trnava sa zlúči s TJ Dynamom Kovosmalt v silnú závodnú Telovýchovnú jednotu Kovosmalt Trnava, kde podnik Kovosmalt bude pevným patronom, teda podnik, ktorý mal nehnúce zásluhy v revolučnom boji trnavského proletariátu v boji proti buržoázii po dlhé desaťročia.

Predsedom sa stal dnes už nebohý MUDr. Mikuláš Nádaši riaditeľ a primár trnavskej nemocnice a prvým podpredsedom súdri. Mikuláš Jaura, riaditeľ Kovosmaltu. Tak sa začala nová éra futbalu v Trnave.

★ VYPADNUTIE Z LIGOVEJ SÚTAŽE, REORGANIZÁCIE, NOVÉ SYSTÉMY

V roku 1950 Trnava z ligy pre zlé výsledky vypadla. Reorganizáciu telesnej výchovy sa sledovalo hlavne zlikvidovanie roztrieštenosti telovýchovy, ktorú reakcia podporovaná buržoáznymi stranami, ktoré sa ešte podieľali na rozhodovaní, udržiavala od oslobodenia hlavne pre jej „nestranické“ ciele. Zjednotenie českého a slovenského telovýchovného hnutia nebolo posledným a definitívnym ukončením reorganizačných procesov pri budovaní telovýchovnej organizácie. Roky 1951—1952 zaznamenali ďalšie vývojové reorganizačné stupne. Treba priznať, že tieto reorganizačné snahy mnohé

mali aj zásadné negatívne javy, ktoré sa prejavili dosť výpukle v súťažiach jednotlivých športov.

Tak napríklad trnavskí futbalisti, ktorí nešťastne vypadli z ligy, dostali sa rovno až do krajského majstrovstva, ktoré však nemalo žiadny cieľ, lebo jeho víťaz prakticky nepostupoval vyššie. Podľa toho aj vyzerala úroveň futbalu. Dvojciferné výsledky exligového oddielu s mužstvami o tri triedy slabšími neboli nijakou vzácnosťou.

Pre postup do najvyššej súťaže lepšie povedané do Majstrovstva republiky, ako sa to oficiálne nazývalo, postupovali štyri mužstvá finalistu čs. pohára. Dvaja z Čiech, 1 z Moravy a 1 zo Slovenska, pravda ak sa v zápasoch kvalifikujú.

Nebola to zlá myšlienka, lebo takto Čs. pohár dostal akýsi oficiálny punc, že sa oddá po vzore iných štátov o túto trofej bojovať. Avšak cesta k tejto mete nebola ľahká. Kto chcel postúpiť musel vyhrať za sebou prinajmenšom zo desať zápasov. Šťastie a náhoda tu boli rozhodujúcimi činiteľmi.

* VÍŤAZSTVO V ČESKOSLOVENSKOM POHÁRI – POSTUP DO NAJVYŠŠEJ SÚŤAŽE

Trnava sa na boje v Československom pohári pripravila veľmi zodpovedne. Hráči a funkcionári ako jeden celok si predsavzali, že urobia všetko, aby sa do najvyššej súťaže prebojovali. V prvom rade vyhrali krajskú súťaž. To bola podmienka postupu do pohárovej súťaže. V boji o túto trofej porazili Sereďský SK, Dynamitku, Trenčín, Ružomberok, Topoľčany a kvalifikovali sa do finále, ktoré sa hralo v Prahe.

Finále v Prahe musela hrať Trnava bez svojich opôr a to Marka a Zelinku, ktorí reprezentovali CSR proti Maďarsku. Nastúpila v tejto zostave: Stacho, Križan—Pšenko—Kubovič, Tibenský—Kohúčík, Bolček (Sturdík) Kalivoda—Slanina—Jakubčík—Lančarič.

Vo finále Kovosmalt porazil Zidenice Brno 4:0 a Ústí nad Labem 1:0. Rozhodujúci gól vsietil Fero Bolček. Týmto víťazstvami sa stala Trnava víťazom Čs. pohára a postúpila do najvyššej súťaže.

Rok 1952 sa začal veľmi sľubne a zdalo sa, že Trnava zopakuje, ba možno aj prevýši svoj úspech z roku 1948. Z prvých 23 zápasov 11 vyhrala, 9 hrala nerozhodne a iba 3 prehrala. Skóre aktívne 49:31! Bodov nazbierala 31 a držala sa na čestnom treťom mieste. Toto pekné umiestnenie si však nedokázala udržať pre zakolísanie v posledných zápasoch a klesla na piate miesto tabuľky.

* NOVINKA V NAŠOM FUTBALE – SEKTOROVÉ ZASTÚPENIE V LIGE!

Reorganizačná horúčka vyvrcholila v roku 1953. Došlo sa na nápad, že ligová súťaž bude obsadená novým spôsobom a jednotlivé telovýchovné jednoty budú zaradené podľa sektorovej príslušnosti

Víťaz Čs. pohára — TSS Trnava — r. 1950. Zľava: Skultéty, Kohúčík, Križan, Moravec, Lančarič, Jakubčík, Kubovič, Tibenský, Bolček, Medovič, Sturdík, Pšenko, Mihók, Rapant, Kalivoda, Stacho, Slanina, Haščík, Zatko, Kovačič

svojich patronátnych závodov. Bola stanovená zásada, že v lige môže byť iba jedno mužstvo z každého sektoru. TJ Kovosmalt Trnava žiaľ patrila k strojárstvu, dostala názov SPARTAK. Hoci bola v ligovej tabuľke piata — musela z ligy von! Topoľčany, tiež v tom čase ako Spartak, si vybojovali postup do I. ligy, avšak týmto novým ustanovením do nej nikdy nepostúpili.

Mali sme smolu, že vtedy vedúce mužstvo I. ligy Sparta Praha, tiež ako príslušník strojárstva, dostala názov Spartak. Neostávalo nič iné, ako uvoľniť čestné piate miesto niekomu inému, t. j. oddielom, ktoré boli na nižšej úrovni a ktoré museli hľadať naráchlo hráčov po celej republike, aby mohli vôbec nastúpiť. Ako napríklad Slávia Bratislava. Musel za ňu hrať Samuelčík, Bouzek, Lančarič, a iní, ďalej slabá Lokomotiva Košice. Tieto mužstvá tak ľahco získali ligovú príslušnosť, ako nikde na svete. Túto však mnohé po jedno-ročnom účinkovaní hneď aj stratili a kvalitné mužstvá ako napríklad Spartak Trnava musel bojovať v krajskom majstrovstve.

Koloval o tejto reorganizácii zaujímavý vtip, že najbližšia reorganizácia bude prevedená podľa abecedy, aby sa na jedno písmeno začínal názov iba jedného mužstva v majstrovstve republiky. Je treba spomenúť, že táto skrivodlivosť mala pochopiteľne veľmi deprimujúci vplyv na hráčov, ktorí sa dlho nevedeli vzbopíť, a preto ani vážnejšie nezasiahli do bojov o prvé miesto v celoštátnej súťaži (MR II).

Spartak Kovosmalt Trnava — rok 1953. Zľava stoja: Klein, Zaľko, Demovič, Stacho, Križan, Lančarič, Pšenko. Kľačiaci: Iľtvanovič, Tibenský, Jakubčik, Slanina

V roku 1956 sa vrátil do Trnavy túžobne očakávaný Tonko Malatinský. Spočiatku účinkoval ako hráč, ktorý vedel viesť svojich mladších spoluhráčov k výkonom a neskoršie už len ako tréner po vážnejšom zranení, ktoré utrpel v zápase s Hradcom Králové. Po návrate do Trnavy hral svoj prvý zápas 11. marca 1956 proti Spartaku Sokolovo Praha a dal aj jediný gól, ktorý znamenal víťazstvo 1:0. Bol to jeho úvod. Bol to smutný zápas. Hráči nastúpili s čiernymi páskami na rukávoch svojich dresov za zosnulého s. Jána Malatinského, Tonovho otca, ktorý náhle zomrel. Stratili sme jedného zo zakladateľov SK Rapid, dlhoročného starostlivého, svedomitého a oddaného funkcionára.

Prišiel rok 1953—1954. Mužstvo Trnavy, vedené trénerom Tonkom Malatinským, bolo zložené z mladých nádejných hráčov, vlastných odchovancov z dorastu. Bola to nesmierna výhoda, že sa mohlo čerpať z vlastnej liahne, ale táto skutočnosť mala aj veľkú nevýhodu: čakala všetkých voj. prez. služba. Po Inľtvanovičovi narukoval Stacho, Šturdík, Kalivoda a Jakubčik. Musela sa znovu improvizovať zostava. Všetci naši hráči sa na vojne dostali do armádných celkov, takže nebola obava o ich ďalší futbalový rast a osud.

Rok 1954 bol rokom záverečných bojov o majstra sveta, ktoré sa konali vo Svajčiarsku. V národnom mužstve ČSR boli traja Trnavčania, Stacho, Benedikovič a Malatinský. Raritou bolo, že ani jeden neprišiel do sústredenia z Trnavy. Stacho chytal v bránke Tankistu, Benedikovič hájil vtedy farby Bratislavy a Tono Malatinský dirigoval mužstvo handlovského baníka.

Mužstvo Spartak Kovosmalt Trnava — r. 1955. Zľava: Iľtvanovič, Galbička, Stacho, Šturdík, Jakubčik, Pšenko, Benedikovič. Kľačiaci: Svec, Tibenský, Koľš, Slanina

* HĽAVNÝ ZÁMER – VÍŤAZSTVO V CELOŠTÁTNEJ SÚŤAŽI

Bolo treba pomýľať dostať sa znovu medzi elitu. Preto od roku 1954 sa mužstvo Trnavy systematicky zameriavalo v svojej príprave na víťazstvo v CS. Druhým veľkým aspirantom na postup bola brenenská Červená hviezda. O prvenstve sa rozhodlo práve medzi týmito súpermi. V Brne Trnava zvíťazila 2:0, kým doma pre streleckú nemohúcnosť získala iba rezimu 2:2.

* NÁVRAT DO MAJSTROVSTVA REPUBLIKY – STÁLY BOJ O ZÁCHRANU

Návratom do MR nešlo všetko podľa predstáv. Nestala sa Trnava takým silným celkom, aby sa uchádzala o popredné umiestnenie. Celé ďalšie účinkovanie v najvyššej súťaži, či už sa to volalo Majstrovstvo republiky alebo liga, bolo obdobím sústavného boja o záchranu. V roku 1955 z prvých piatich zápasov získala Trnava iba dva body a držala sa na poslednom mieste.

Jasne sa ukázalo, že mužstvo nemá stáleho odborného trénera. Malatinský, ktorý hrával za Baník Handlová, sa v týždni zaoberal s mužstvom, lebo ako roduverný Trnavčan mal záujem pomôcť, no chyba bola v tom, že v nedeľu bol viazaný na Handlovú a nikdy

nevidel svojich zverencov hrať v zápasoch o body, aby mohol usmeriť celé mužstvo a odstrániť nedostatky v hre a v taktike. Situácia sa zlepšila, keď bol angažovaný za trénera Fekete, ktorý pripravoval mužstvo až do definitívneho nastúpenia Malatinského. Zlepšeným výkonom sa napokon s 21 bodmi z 22 zápasov umiestnil na ôsmom mieste. Najväčším neúspechom bol zápas na vlastnom ihrisku, kde prehral s posledným Libercom 1:2.

O rok neskôr sa Trnava zachraňovala až v poslednom zápase v Ostrave. V lete 1956 sa Spartak odčlenil od závodu Kovosmalt. Najpamätnejší zápas sa odohral v Bratislave proti Slovanu. Toto stretnutie znovu potvrdilo tradíciu ako u letenských S, že v týchto zápasoch niet nikdy favorita. Dva body získala zásluhou Sturdika a Jakubčika. Fanúškovia rozvinuli prvý transparent s nápisom: „Kam sa na nás hrabe majster republiky!“ Bol to tuhý tabak a došlo k ručným výmenám názorov, kde mala robotu aj poriadková služba. Na tribúne zasa niektorý fanúšok „čistou“ trnavčinou vyzval sediach divákov: „Trnaľčané, gdo má daleko domó, móže ícít — na výsledku sa už nýšt nezmený“. A mal pravdu.

Posledný ligový zápas 1956 hrala Trnava v Ostrave a možno povedať, že to bol zápas existenčný. Skončil po veľkom boji na rozbaňenom ihrisku pri bani Trojice. Výsledok bol 1:1. Gól vsietil Kopanický a tento výsledok znamenal záchranu v ligovej súťaži. Bol to zároveň posledný gól Kopanického vo farbách Trnavy. Po skončení sezóny odišiel tento výborný strelce späť do Trenčína a neskôr ho nasledoval aj druhý Trenčan Fako. Ako ďalšie posily prišiel z voj. služby byv. odchovanec Koiš, zo Senice Hrebíček, ČH Bratislava Kadlec a zo Slovanu sa vrátil extrnávčan Benedikovič.

Priebeh ligy v roku 1957 uzavrel kruh reorganizácií, keď bolo rozhodnuté, vrátiť sa k osvedčenému systému jeseň—jar. Preto sa súťaž hrala trojkolovo.

Táto hokejová súťaž mala toľko tváří, koľko tretín. V prvej ligovej tretine sme uhrali iba 8 bodov, v druhej už 11 bodov a aktívne skóre 20:18 a v tretej tretine dvanásť bodov. Trojkolový ročník napokon dopadol dobre a Trnava si uchránila ligovú príslušnosť.

Za zmienku stojí ešte uviesť, že v priebehu súťaže bol zaradený do prvého mužstva nádejný veľmi rýchly a strelecky vybavený dorastenec Jožko Štibrányi. Boli hlasy proti zaradeniu osemnásťročného chlapca do mužstva, ale zrovna tak, ako kedysi boli hlasy proti zaradenie dvojice dvojice Žigárdy-Masarovič. Bolček-Malatinský ukázali sa neopodstatnené. Všetci dobre zapadli do mužstiev a boli prínosom a ani Štibrányi nebol výnimkou.

V príprave na ligu ročníka 1958—1959 mala Trnava znovu pokope dobré mužstvo, ktoré bolo doplnené mladými nádejnými futbalistami. Jedným z nich bol chlapec zo Suchej Stano Jarábek. V tom čase urobil v krátkej dobe veľkú kariéru. Ako dorastenec a junior štartoval za štátnu reprezentáciu v Taliansku, Španielsku, ZSSR, Dánsku, Švédsku, Islande, Rakúsku atď. Bol to mimoriadne veľký talent vyzdvihnutý z malej dedinskej jednoty, ktorý v drese Trnavy prežil najkrajšie športové roky.

Fotozáber „Trnava v Afrike“ — r. 1960

Druhým odchovancom Trnavy bol Imro Stacho, zvaný Capan. Začal hrať v žiackych, dorasteneckých mužstvách. Spomínam si, keď sme bojovali finále dorastu o dor. majstra Slovenska so Sv. Ondrejom, terajším Hronovom. Dorast TSS Trnava sa stal majstrom Slovenska. Pod vedením dnes už neboého Domina Kovačiča vyrástol v Trnave dorast výborných kvalít, ktorý sa stal majstrom Československej republiky.

To bola tiež veľmi dobrá parta výborných futbalistov, z ktorých ktorýkoľvek už vtedy by mohol hrať za ktoréhoľvek ligové mužstvo. Boli to okrem Capana, Jožko Sivák, Ivan Kodaj, Jakubčík, Lančarič, Bilčík, Režucha, Ištvanovič, Albert Bujan, bratia Vokounovi, Štibrányi a ďalší. Preto tiež TSS zaplnal vždy medzery v prvom mužstve vlastnými odchovancami.

V tomto mužstve štartoval najmladší z bratov Samuelčíkov. Taký poriadne zviazaný chlapík, vážiaci aspoň 80 kg. Jeho strely mali svoju razantnosť a silu. No a Capan, chlapec z Figara, stál v bránke tenký ako sirka. Fanúškovia kričali, ale veď nám toho chlapčeka omráči ten bombardér. A nestalo sa! Capan vyrástol na brankára veľkých kvalít, ktorý sa rodí zriedka. V roku 1960 získal čestný titul „Zaslúžilý majster športu“ a v roku 1972 strieborný odznak z príležitosti „70. výročia futbalu v ČSSR“ za zásluhy.

Rok 1959 bol veľmi úspešný na medzinárodné stretnutia, kde Spartak získal pozoruhodné výsledky. Absolvoval náročný zájazd do Ázie, blízkeho východu Sýrie, Libanonu a Iraku a v roku 1960 zájazd do Etiópie a Sudanu. O tomto sa však dočítate v zvláštnych častiach.

★ V STREDOEURÓPSKOM POHÁRI

Najúspešnejší povojnový ročník ligovej súťaže bol 1959—1960. Po odohratí ligovej súťaže umiestnila sa Trnava na čestnom 4. mieste, čím si vybojovala účasť v najpopulárnejšej stredo európskej súťaži — v STEP-e. Treba spomenúť, že bola to Nitra, ktorá nám otvorila dvere do tejto súťaže. Boli to dva góly v ligovom súboji s Nitrou, ktoré vsietili v rozmedzí jedinej predposlednej minúty Karol Tibenský a Kršák. Nakoľko náš štadión bol primálny na takéto podujatia, zohrali sme prvý zápas STEP-u v Bratislave pred vypredaným hľadiskom štadióna Slovana a Trnava zvíťazila 2:0. V odvete v Ríme prehrala 0:1. V tom čase sa hodnotila nielen sila mužstiev, ale i futbalové mocenské postavenie štátov. Z našich mužstiev štartovali ešte CH Bratislava, Slovan UNV Bratislava, Baník Ostrava, Spartak Stalingrad Praha a Dukla Praha. Aj keď naši chlapi počtom gólov v tejto súťaži obstáli, nepomohli tým k lepšiemu umiestneniu družstiev z CSR a STEP v roku 1960 vyhralo Maďarsko.

Do novej ligovej súťaže nastupovalo naše mužstvo značne otrasené, vzhľadom na udalosti a vznesenú vážnu kritiku okolo trnavského futbalu, ako i funkcionárov. Mnohé závery boli unáhlené, pretože časť problémov, ktoré sa vytýkali trnavskému futbalu mali spoločného menovateľa aj v iných jednotách, snáď aj horšie. Trnava bola preto potrestaná na výstrahu. Tieto dôsledky kruto pôsobili na hráčov. Tréneri sa striedali ako prádlo a celá situácia vyvrcholila tak, že v tomto ročníku trnavskí futbalisti skončili na 9. mieste, aby postihnutí touto morálnou deštrukciou v ďalšom ročníku 1961—1962 skončili na predposlednom mieste a z I. ligy vypadli.

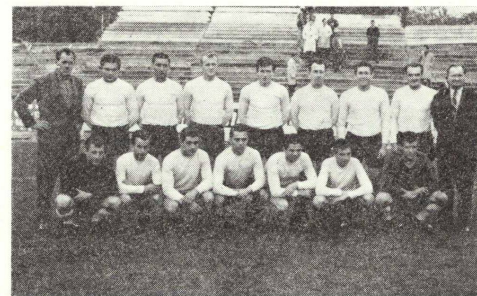
A tak sa stal trnavský futbal znovu predmetom kritiky a rozsiahlej diskusie. Jedna časť priaznivcov bola zložená z tých, ktorí chceli celey situácii vo futbale pomôcť, a pravda, boli aj takí, u ktorých mala kritika a diskusia opačný deštruktívny charakter. Bolo hodne diskusie okolo futbalového výboru a zostupu našich futbalistov do II. futbalovej ligy.

Vstupom do II. ligy nastali neočakávané problémy. Vysoká prehra v zápase II. ligy s Považskou Bystricou 5:0 túto situáciu iba skomplikovala. Výbor s trénerom pristúpili k radikálnemu omladeniu mužstva a boli vynechaní na škodu vecí aj takí futbalisti ako Karol Tibenský, Slanina a iní, ktorí boli ešte stále v dobrej kondícii a boli by ešte významnými posilami. A tak to išlo s trnavským futbalom pekne dolu vodu.

V súlade s uzneseniami II. zjazdu ČSTV, v ktorých bola vyslovená zásada, aby naša telovýchova bola budovaná za aktívnej účasti všetkých pracujúcich, bolo rozhodnuté, že Telovýchovná jednotka Spartak bude znovu pričlenená k národnému podniku Kovosmalt Trnava a zlúčená so závodnou tel. jednotou Dynamo. Toto zlúčenie sa uskutočnilo po rokovaniach na okresných orgánoch dňa 10. októbra 1962. Nový výbor sa rozhodol, že odstráni nezodpovednosť v práci, a dá zelenú ďalšiemu rozvoju telesnej výchovy, najmä futbalu a zamerá celú svoju prácu, aby sa I. mužstvo znovu prebojovalo do I. ligy

Tablo Spartak Trnava — 1. liga 1960—1961

Spartak Trnava — jeseň 1960 — 1. liga. Zľava stojaci: prof. Gažo, pom. tréner, Benedik, Slanina, Sturdík, Adamec, Pšenko, Galbička, Tibenský, tréner dr. Hagara. Kľaciaci zľava: Ondruska, Heinberger, Barták, Svec, Slezák, Horváth, János

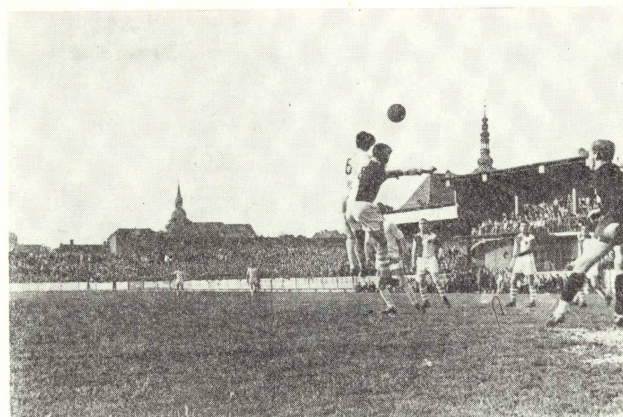

Záber z ligy r. 1960 Spartak Trnava — Jednota Trenčín 2:0. (Valér Švec pri streľbe na opustenú bránu)

Záber z ligy r. 1960 Spartak Trnava — Tatran Prešov 1:2. (Ťažko bolo trnavským útočníkom preraziť povestnú prešovskú obranu...)

46

Záber z ligy r. 1961 Spartak Trnava — Dynamo Praha 1:0

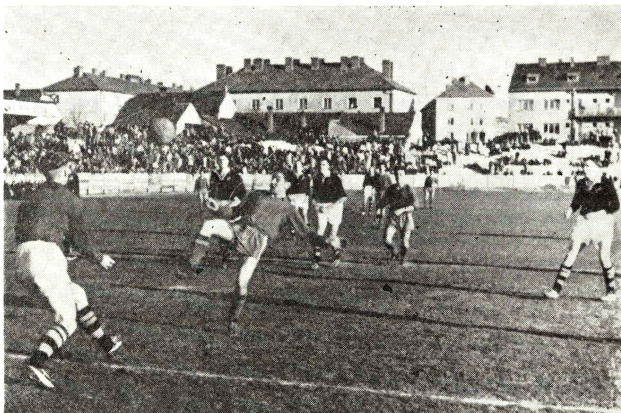
ČH Brno — Spartak Trnava 3:2, r. 1961. (Sturdík a Kozinka vo vzdušnom súboji pred bránou Brna)

47

Fotozáber Spartak Trnava — Vasas Budapešť 2 : 2 r. 1962. (Nástup mužstiev pred stretnutím — Valer Svec v úlohe kapitána)

Spartak Trnava — AIK Stockholm 2 : 0 r. 1962. (Ján Horváth — záložník Spartaka prehadzuje vybiehajúceho švédskeho brankára)

a k tomu sa prispôsobí politicko-výchovná a odborná činnosť všetkých funkcionárov.

V tých rokoch sa tiež presadzovalo heslo, vybudovať zo Spartaka veľkú a silnú športovú jednotu v Trnave. Spočiatku bolo vybraných približne asi 22 závodov a podnikov, ktoré sa mali stať kolektívnymi členmi a pomôcť vybudovať veľkú TJ. Prvé výsledky z prerokovania kolektívneho členstva boli veľmi uspokojivé a ukazovalo sa, že asi 4000 členov by touto akciou získala telovýchovná jednota. Škoda, že táto akcia zapadla do zabudnutia a nenašla dosť nadšencov na jej plné realizovanie.

* MALATINSKÝ ZNOVU PREBERÁ VELITEĽSKÝ MOSTÍK

Na zlepšenie činnosti boli prijaté ďalšie opatrenia, ale ani tie hneď v ročníku 1962—1963 nezlepšili situáciu, do ktorej sa naše mužstvo dostalo. Preto s veľkými prípravami nastupovali naši futbalisti do nového ročníka II. futbalovej ligy ročníka 1963—1964. Trénerskú funkciu opäť prevzal skúsený odborník a osvedčený tréner Anton Malatinský. To do určitej miery dávalo nádej, že nastane obrat v mužstve a celá činnosť sa zmení od základov k dobrému.

Z vojenskej prezenčnej služby sa vrátil Jožko Adamec. O tohto hráča zvädzali veľký súboj viaceré celky. Lanári spávali pred bránou kasárni a jeden striehol na druhého, aby mu ho nevyfúkol. Napokon predsa len prišiel do Trnavy pomôcť vybojovať I. ligu. Natrvalo? To bola otázka všetkých.

Káder mužstva, ktoré si trúfalo vybojovať prvotligovú príslušnosť tvorili hráči: Adamec, Barták, Benko, Čambal, Horváth, Hrčka, Jarábek, Kočíš, Púchly, Kulisievič, Majerník, Meliška, Petráš, Riška, Slezák, Stacho, Štefko a Svec.

Mužstvo svoj záväzok aj splnilo. Vyhralo II. ligu so 7 bodovým náskokom a veľmi aktívnym skóre 45:20! Splnila sa túžba „verných“, že ich mužstvo bude znovu v novom ročníku hrať I. futbalovú ligu.

Bolo treba pretvoriť mužstvo a pripraviť ho na ťažké ligové boje, aby sa podstatne zmenila situácia a odstránil sa večný neúprosny boj o udržanie v lige.

V mužstve nevydržal iba Jožko Adamec, ktorého lákal belasy dres a v apríli 1964 ohlásil prestup do Slovana Bratislava, kde bol aj uvoľnený.

Ostatný káder zostal a po doplnení novými nádejnými hráčmi začal sa pod vedením trénera Malatinského pripravovať na I. ligu. Príprava bola pripravená metodicky veľmi starostlivo a pedantne, v rámci ktorej, vzhľadom na blížiacu sa boje v najvyššej súťaži, zúčastnilo sa naše mužstvo na zájazde v Maďarsku a v Juhoslávii, aby menovite mladí hráči získali tvrdosť a skúsenosť. 6 zápasov odohralo na tomto zájazde a z nich 5 vyhralo. Prehralo iba jeden zápas v baníckom mestečku Komló 5:4. Osvedčili sa novozaradení mladí hráči ako Lacko Kuna, Tonko Hruščeký, Jardo Kravárik a Olšovský. Neskoršie sa doplnil tento káder ešte hráčmi Kozinkom, Hrnčírnikom, Bórim,

Mužstvo Spartak Kovosmalt Trnava — r. 1964—1965. Zľava: Gabalec, Majerník, Kozinka, Jarábek, Kravárik, Zlocha. Kľačiaci zľava: Pavlíček, Hašík, Hrušecký, Benko, Brunovský (chýbajú zranení hráči Svec a Kuna)

„B“ mužstvo Spartak Kovosmalt Trnava r. 1963

Geričom a Martinkovičom. S týmto kádrom sa začali boje v 23. ligovom ročníku.

Nástup do tohto ligového ročníka bol neobyčajne ťažký. Prvý zápas sme hrali doma so Slovanom Bratislava s výsledkom 1:1. Slovan mal za sebou úspechy z minuloročnej sezóny. Toto stretnutie nezačalo hneď podľa predstáv. Slovan sa ujal vedenia v prvom polčase a dalo to roboty, kým sa Valérovi Svecovi podarilo vyrovnať. Nasledujúci zápas na Kladne sme prehrali 4:0. Dukla zvíťazila v Trnave 2:0. Bolo treba niečo robiť, aby sa rozptýlila vidina záchranu. K mladému Kunovi, ktorý prišiel z Hlohovca, sa pridružil Hrušecký z Partizánskeho a Janko Zlocha zo Slovanu C. Takto sa získali tri posily zdatné po stránke technickej a vyhovujúce predstavám budúceho futbalu založeného na koordinácii rýchlosti a techniky. Tréner Malatinský stiahol z útoku Majerníka do stredovej dvojice, pretože ako útočník vedel zaútočiť i vystreliť, a tak spájať obranné prvky s útočnými, čo začalo vytvárať koncepciu a pevnosť zadných radov. Do toho komplexu svojou hrou zapadol aj Zlocha, ktorý sa predsa len výborne uplatnil v obrane, kde ako bývalý útočník vedel v pravý čas aj zaútočiť. Koncepcia Malatinského ukázala moderné prvky futbalovej hry, keď do zadných radov zaradil štyroch bývalých útočníkov Kunu, Kravárika, Majerníka a Zlochu, ktorí vytvorili varianty útočiacich obrancov, čo vyneslo práve hru Spartaka do pozornosti.

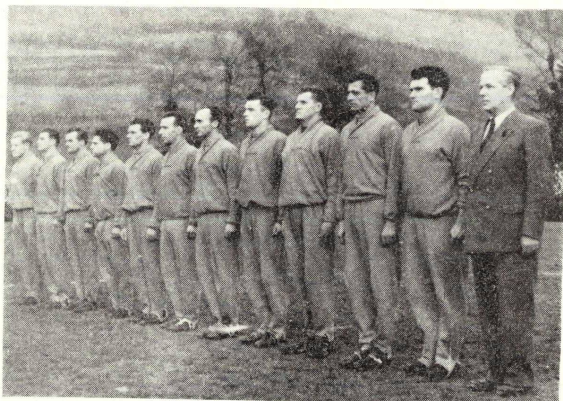
Prvý rok pôsobenia v ligovej súťaži bol zasa rokom, kedy sme museli tvrdo bojovať o ligovú príslušnosť. Veľmi pomohla dobrá séria zápasov Slovanft 2:0, Bohemians 1:1, Otrokovice 5:0, Slovan 2:1 a Trenčín 3:1. Skončili sme na desiatom mieste s dvadsiatimištyrmi bodmi. Vrátili sa nám z voj. prez. služby krídla Stibrányi a Kabát, takže bolo možno ďalej budovať našu koncepciu útočného futbalu. V roku 1965 odišiel z mužstva Gabalec do Prešova, a tak na poste obrancu musel s úspechom zaskakovať Svec.

V roku 1966 sa vrátil stratený syn Jožko Adamec zo Slovanu. Beľasý dres mu nepriniesol tie očakávania a ambície, ktoré očakával. Iste bolo najrozumnnejšie, keď volil túto cestu a ako to čas ukázal, urobil veľmi správne, ak nemal zapadnúť do zabudnutia. Pri jeho schopnostiach by to bola škoda pre náš futbal. Ďalej sa objavil nový muž Hagara, ktorý prestúpil z Nitry, ktorý spočiatku hral krátky čas za B mužstvo Spartaka, na spojke alebo na ľavom krídle. Po odchode Zlochu skončil tiež na poste obrancu, kde sa vypracoval na vynikajúceho hráča.

Táto úmorná práca trénera Malatinského ako aj disciplína a zodpovedná práca hráčov priniesla predsa len veľké kľady, pochopiteľne nie naraz. V ligovom ročníku 1964—1965 sme mali ešte prácu so záchranou a o rok neskoršie sme už skončili na šiestom mieste a zinkasovali sme už 27 bodov. A už sa začalo najprv iba šuškať, potom nahlas o progresivite a útočnosti trnavského futbalu a novej koncepcii útočnej hry vytvorenej trénerom Malatinským. Nič nebolo náhodné, ani neprišlo samo v podobe dažďa. Celý kompaktný celok Spartaka na čele s trénerom veľa sa narobili, natrénovali, stálo to potoky potu v dvojázových tréningoch, kým sa vytvorilo, to čo vlastne začalo

Spartak Trnava — rok 1965—1966. Zľava stoja: Geryk, Hagara, Kuna, Jarábek, Kravárik, Ježek, Majerník, Adamec, Zlocha, Stacho. Kľačiaci: Sůry, Mego, Hrušecký, Stibrányi, Hrnčirik, Svec, Kabát, Mihálek, Pavlíček

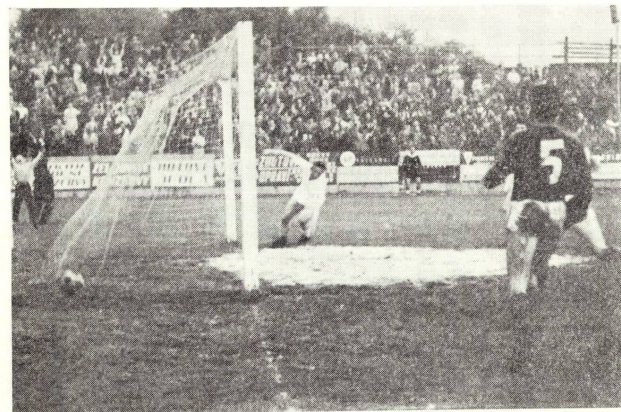

Mužstvo SLOVENSKA pred stretnutím s DYNAMOM MOSKVA v Žiline (stretnutie skončilo 1 : 1). Zľava: Ing. Bulla, Krásnohorský, dr. Laskov, Reiman, Cimra, Karel II., Tegelhoff, Gögh, Curgali, Tibenský, Malatinský, Benedikovič

52

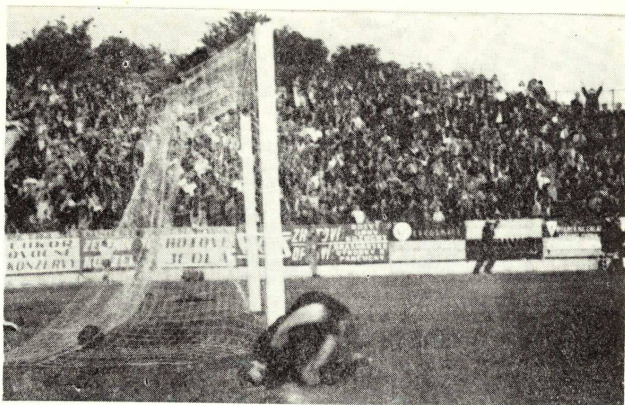
Záber z ligy r. 1965 Spartak Trnava — Slovan Teplice 3 : 1. (Valér Svec sa prebil obranou Teplic)

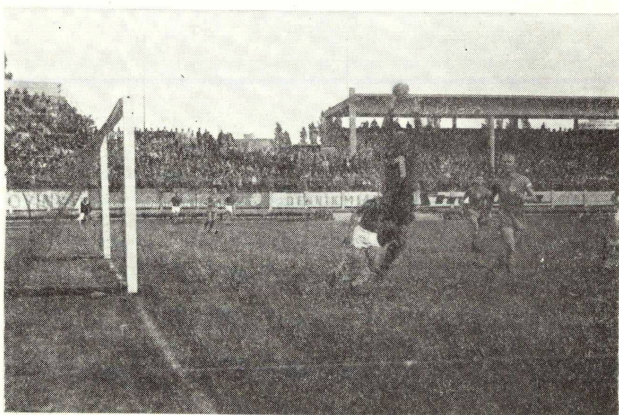
Záber z ligy r. 1965 Spartak Trnava — Jednota Trenčín 3 : 1. (Jeden z troch gólov v sieťi Trenčanov — na zábere v bielom drese Brunovský)

53

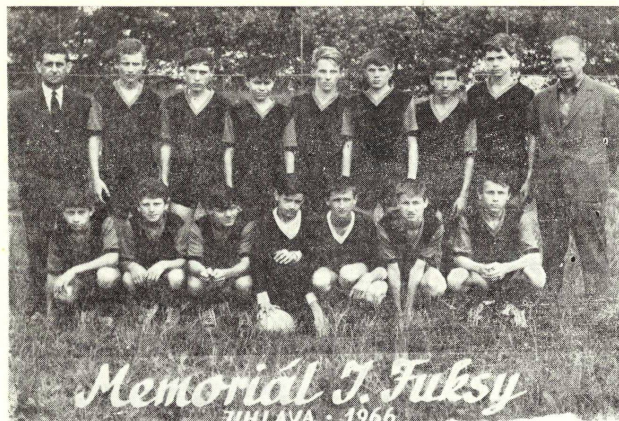

Záber z ligy r. 1965 Spartak Trnava — Dukla Praha 3 : 1. (Jasajúci diváci po úspešnej strele Dušana Kabáta)

Záber z ligy r. 1965 Slovan Bratislava — Spartak Trnava 1 : 2. (Schroif „stahuje“ loptu pred atakujúcim Svecom)

54

„A“ žiaci Spartak Trnava — víťaz putovného pohára v Jihlave r. 1966

tvoriť silu a najmodernejšiu históriu trnavského futbalu. Napokon z tejto práce sa skonsolidoval trnavský káder. Všetko toto vyžadovalo železnú disciplínu, bez ktorej nemôže byť žiadny pokrok.

Do jesennej časti ročníka 1966—1967 nastupovalo mužstvo s veľkými ambíciami a výborne pripraveným kádom. V bránke sa objavuje nový muž Pepo Geryk, ktorý prestúpil do Spartaka z Baníka Ostrava, Zlochu, ktorý narukoval do Dukly vystriedal Hagara a spolu s mladým Dobiášom vytvorili novú obranu. V útoku sa tiež objavuje Adam Farkaš z Topoľčian.

Predtým sa mužstvo vrátilo z lahodného zájazdu v Nórsku, ktorý bol dobrou prípravou a kde vlastne tréner Malatinský sformoval novú obranu. Hneď v prvom kole sa to vyvíšilo na Slávii, ktorá podľahla v Trnave 5:1, v Ziline sme zvíťazili 3:2, doma s Duklou 1:0 a s VSS Košice 3:0. Už tretie kolo nás posadilo na čelo ligovej tabuľky. Nasledovalo víťazstvo nad Brnom 3:1 a Interom 2:0. Premožiteľa našlo naše mužstvo až v siedmom kole, keď prehralo na Sparte 1:2, avšak zanechalo veľmi dobrý dojem svojou hrou a vystupovaním. Trnava začala naháňať strach a súperim museli viac myslieť na obranu, čo sa praktikovalo tým, že každé mužstvo prišlo do Trnavy iba brániť, čo začalo našich hráčov unavovať a prejavilo sa to aj na výsledkoch.

V Bratislave sme po dobrom výkone prehrali 1:2, čím nás Slovan vymenil na špicu ligovej tabuľky. Aj v Trenčíne sme prehrali 2:3. Výsledok zápasu s Hradcom doma 3:0 a v Košiciach na Lokomotíve 1:1 nám stačil na prvý jesenný titul majstra ligy. Bol

55

JOZEF ADAMEC — KRÁL LIGOVÝCH STRELCOV — v ročníku 1966—1967

to zaslužilý úspech mladého zdravého trnavského kolektívu a odmena za tvrdú prácu, cez ktorú sa rodili tieto výsledky. V zápase so Žilinou 1:1 dal vyrovnávaciu bránku jej obránca Sudora, čo je paradoxné. Trnava získala 19 bodov a skóre 31:12. Získanie titulu jesenného majtra ligy nás zaväzovalo, pretože sme mali prakticky tri významné železka v ohni **I. ligu, Čs. pohár a Stredo európsky pohár.**

V jarnom kole mužstvo nespĺnilo to očakávanie, ako malo. Aj keď docielilo slušné výsledky a víťazstvá Slávia 3:1, Žilina 1:1, Brno 4:1, Sparta 1:0, Bohemians 3:1, Trenčín 1:0 a Slovan 1:0, malo mužstvo výkyvy a skončilo na 3. mieste ligovej tabuľky za Spartou a Slovanom a docielilo 34 bodov a skóre 53:26.

Najlepším strelcom I. ligy v tomto ročníku sa stal Jozef Adamec s 21 gólmi.

* VÍTAZSTVO V ČESKOSLOVENSKOM POHÁRI

Spartak si úspešne viedol v Československom pohári, ktorý chcel vyhrať ako náhradu za I. miesto v ligovej súťaži. Trnava postupne vyradila Napajedla 4:1, Duklu Tachov 6:1, VŽKG 4:2, Chomutov 4:1. V štvrtfinále určil žreb Duklu. Nakoľko sa pripravovala na zápas PEM po dohode sa zápas odohral v Trnave a Spartak zvíťazil 2:1. Finále bolo Sparta Praha, majster republiky a Spartak Trnava.

Víťaz čs. pohára — Spartak Trnava — 29. 6. 1967 (Spartak Trnava — Sparta Praha 2 : 0). Zl'ava: Adamec, Hrušecký, Hagara, Svec, Kabát, Dobiáš, Kravárik, Majerník, Geryk, Kuna, Jarábek

Fotozáber z čs. pohára: Spartak Trnava — Sparta Praha 2 : 0 (29. 6. 1967), situácia po druhom góle

Prvý zápas 21. júna 1967. Po nepresvedčivom výkone sme prehrali 4:2. Góly vsietili za Trnavu Švec a Kabát.

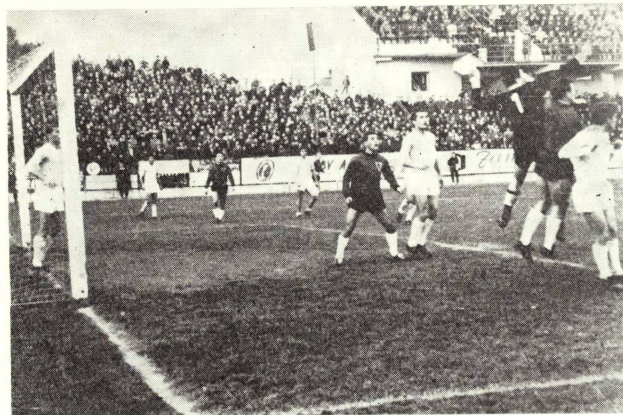
O týždeň bola odveta v Trnave. Súdruh Malatinský sa zúčastnil na trénerskom kurze v Holandsku, mužstvo proti Sparte viedol Milan Moravec. Hráči nastupovali s pocitom veľkej zodpovednosti, preto podali v tomto zápase veľmi dobrý výkon a predviedli priamo exhibičnú hru. Góly dali Adamec a Kabát. To však nestačilo na víťazstvo. Znamenalo to len vyrovnanie náskoku Sparty 4:4. O víťazovi mali rozhodnúť pokutové kopy. Exekútormi týchto pokutových kopov boli Mráz za Spartu a Adamec za Trnavu. Po krátkej prestávke za veľkého záujmu obecnstva sa začal tento jedenástkový prebor.

Prvý kopal Mráz 0:1. Adamec oklamal Krameriusa do opačného rohu 1:1. Druhý kop bravúrne chytil Pepo Geryk, zatiaľ čo ďalší Adamec bezpečne premenil. Trnava viedla 2:1. V ďalších troch pokutových kopoch sa Mráz ani Adamec nepomýlili a trafili na plno. Konečný stav jedenástok bol 5:4 pre Spartak a rozhodol, že Československý pohár pre rok 1967 zostane v Spartakovskej vitríne a Spartak bude hrať v súťaži pohára víťazov pohárov. Diváci boli vďační a spontánna radosť vyvrcholila veľkým a úprimným holdom nášmu mužstvu.

★ ĎALŠIE VÍŤAZSTVO V STEP

Cesta do finále Stredoeurópskeho pohára bola namáhavá. Je treba podotknúť, že tento ročník súťaže o Stredoeurópsky pohár bol na vysokej športovej úrovni. Cesta Spartaka bola pretkaná týmito výsledkami: Honvéd Budapešť 1:1 a 4:0, Lazio Roma 1:1 a 1:0, Fiorentina 2:0 a 1:2.

Takto sa do finále dostali ozaj tí najlepší, keď súperom Trnavy sa stal Dózsa Ujpešt. Bol to veľmi zdatný súper. V jeho mužstve hráli dobrí futbalisti ako Bene, Dunai II, Fazekas, Göröcs a i., ktorí hráli za Maďarsko v Olympijskom turnaji. Prvý zápas sa hral v Budapešti, čo bolo pre Spartak vzhľadom na postup výhodné. Do Budapešti pricestovalo veľa fanúškov, ktorí pripravili našim hráčom priamo domáce prostredie. Spartak prehral 3:2. Bol to nádejný výsledok pre odvetu, lebo Dózsa bola veľmi silným súperom. Odvetný zápas sa hral 1. novembra v Trnave. Stadión bol zaplnený do posledného miesta a 20 000 divákov povzbudzovalo Trnavu v tomto boji. Možno právom tvrdí, že to bol skutočný futbal, technicky na úrovni, bojový, taký, ktorý sa dá skutočne pozeráť a uspokojí najnáročnejšieho i toho najkritickejšieho diváka. Dózsa podala v Trnave lepší výkon ako v Budapešti a už v 4. min. vsietil vynikajúci internacionál Bene svoju prvú vizitku do trnavskej bránky, 0:1. Spartakovci nepatřili medzi mužstvá, ktoré sa rozšypú. Do polčasu vyrovnali gólom Kunu a ešte sa ujali aj vedenia gólom Šveca na 2:1. Po polčase sa rozvinul urputný boj o víťazstvo. V 11. minúte, po krásnej akcii Šveca, Kravárik tvrdou strelou pod žrd' vsietil tretí gól. Bolo to už 3:1 pre Spartak. Mužstvá bojovali s plným psychickým a fyzickým nasadením, takže

Záber zo STEP-u Spartak Trnava — Lazio Roma 1:0 — 30. 3. 1967. (Dušan Kabát v súboji s brankárom hostí)

Záber zo STEP-u Spartak Trnava — Fiorentina 2:0 — 27. 4. 1967. (Adam Farkaš bol stálym nebezpečím pre brankára Fiorentíny)

Víťazné žiacke družstvo Spartak Trnava na turnaji v Jihlave — Memoriaľ J. FUKSY — ročník 1967

boli na oboch stranách značne vyčerpaní. Zápas skončil 3:1. Bolo to pekné a zaslúžené víťazstvo, ktoré potešilo priaznivcov a to či už to boli Prešovčania, Surančania, Brežňania, zo všetkých končín Slovenska, ktorí nelutovali dlhej cesty. Takto sa prvý raz v dejinách tejto najstaršej najpopulárnejšej európskej súťaže stalo jej víťazom Slovenské mužstvo a zapisalo sa na listinu víťazov Stredo-európskeho pohára. Nás musí tešiť, že to bol náš Spartak!

Túto ďalšiu trofej pre Spartak vybojovalo toto mužstvo: Kozinka, Kravárik (Dobiáš), Jarábek, Hagara (J. Zlocha), Brunovský, Hrušecký, Kuna, Martinkovič, Švec, Adamec, Kabát.

Ročník 1966—1967 bol veľmi úspešný a jeho rekapitulácia je významná: V I. futbalovej lige dosiahol Spartak 3. miesto, napokon zvíťazil v dvoch veľkých a významných súťažiach a to v Česko-slovenskom pohári a v Stredo-európskom pohári.

Výbor futbalového oddielu ako aj tréner boli značne nároční a nespokojovali sa s dosiahnutými výsledkami a zameriavali svoju činnosť na získanie majstrovského titulu, ktorý sa okrem Bratislavy nepodarilo získať žiadnemu slovenskému mužstvu.

Start v ročníku 1967—1968 bol poznačený novou sezónou. Je zaujímavé, že už viac rokov sa opakuje skutočnosť, že najväčší rivali zo západného Slovenska sa žrebom dostanú do seba vlastne v prvom zápase. Aj teraz to bolo tak. Trnava nastupovala bez svojej cpory Kamila Majerníka, ktorý narukoval do pražskej Dukly. Výkon nebol valný a prehrali sme hladko 2:0. Veľmi slabo zahral útok, v ktorom sa menovite reprezentantom nič nedarilo. Potom prišlo víťazstvo na Slávii v pomere 2:1. Na Dukle prehrala Trnava 1:0. Keď prišli do Trnavy Teplice, bol už Spartak v svojej koži. Predviedol hru vysokej a náročnej technickej úrovne a výsledok 4:0 nenechal nikoho na pochybách, že chlapci idú za svojím cieľom. Ďalšie zápasy mali tieto výsledky: Lokomotíva Košice 1:1, Bohemians v Prahe 5:1, na šmyklavom teréne bol futbalový koncert, ktorý veľmi lahodil pražskému obecnstvu. Nad Ostravou zvíťazila 3:0. V tomto zápase chytil Schmucker Adamcom zle zahraný pokutový kop. Horšie bolo v Bratislave na Interi. Prehrávali sme už 0:3! ukazovalo sa to na debakel. Od 77. minúty, kedy Adamec vsietil prvý gól, nastal veľký tlak Trnavy a Kabát znížil na 2:3, a takto skončil aj zápas. Keby bola Trnava začala skoršie hrať ofenzívne, mohla uhrať aspoň bod. Zaujímavo sa vyvíjalo tiež stretnutie so Spartou v Trnave. V začiatku Trnava svojím povestným bleskovým náporom takmer rozdrvila Spartu. V 51. minúte bol na ukazovateli skóre 3:0. Po tomto Trnava značne povolila a dovolila Sparte získať prijateľný výsledok, keď Sparta vsietila dva góly a zápas sa skončil tesným víťazstvom 3:2, pričom si každý návštevník oddýchol, že už bol koniec. Po zápasoch v Žiline 1:1 a VSS Košice 3:0, prehral Spartak svoje ligové stretnutie v Trenčíne 2:1, a takto sa Trenčín pod vedením trénera Miška Vičana stal jesenným majstrom republiky. V poslednom kole ligy zvíťazila Trnava nad Plzňou 2:0 a skončila na 2. mieste za Trenčínom so 16 bodmi, čo veľmi lákalo na dobrú prípravu a pokus o zaútočenie na majstrovský titul.

Prvý jarný zápas, ktorý toľko sľuboval, skončil tragicky. Súperom na trnavskom štadióne nebol nik iný ako náš najbližší sused Slovan Bratislava. O zápas bol obrovský záujem a hľadisko bolo preplnené. V 25. minúte sa to stalo. Nik to nečakal. Móder unikol Jarábkovi

a vedľa vybiehajúceho Geryka vsietil vedúci gól. V nasledujúcich momentoch vznikla za južnou bránou silná tlaková vlna návštevníkov, ktorí sa dostali na štadión ilegálne po poškodení brány. Tomuto tlaku neodolala ani betónová bariéra, ktorá bola prelomená, a tak vznikol chaos a niekoľko sto divákov sa dostali až tesne k hracej ploche, čo nezaručovalo regulérnosť zápasu. Pokusy usporiadateľov boli márne, diváci ako keby chceli domácim nasilu privodiť kontumačný výsledok ani sa nepohli a všetky výzvy boli zbytočné. Rozhodca Sláma po 20. min. čakacej dobe zápas ukončil.

* KONTUMAČNÁ PREHRA... A VÝHRA

Očakávalo sa, že Slovan sa ako najbližší sused zachová športovo a gentlemany. UV mal záujem, aby sa tento zápas medzi týmito veľkými súpermi nemusel kontumovať, ale aby sa odohral na zelenej ploche. V tomto zmysle navrhovala aj Trnava. Podávala ruku na pokonanie, ale nič to nepomohlo. Vtedajší vedúci Slovana v snahe získať majstrovský titul trvali na kontumačnom výsledku, ktorý po dlhých rokovaniach a zbytočných príbehoch bol vyhlásený, a tak Trnava prehrala kontumačne 0:3. Napokon Trnava srdnato bojovala ďalej, ako by sa nič neprihodilo a športovo kráčala v boji za titulom. Kontumačné body nakoniec neboli nič platné, lebo Slovan titul nezískal.

No a keď to začalo s tými kontumačnými výsledkami, prišiel ešte jeden takýto výsledok, celkom zbytočne. Spartak po víťazstve nad Sláviu v Edene utešeným gólom Adamca z 18 metrov, ktorý pretrhol sieť Voštovej brány hral s Duklou. No a prečo ďalšia kontumácia? Zápas sa nedohral z viny hráčov Dukly, písali všetky noviny. V 86. min. zrazil Novák v trestnom území prenikajúceho Kunu. Rozhodca Mitrič nekompromisne nariadil pokutový kop. Veď predpisy a pravidlá sú iba jedny a platia pre všetkých. Aj rozhodnutie rozhodcu bolo správne.

Dukla odmietla pokračovať v hre, a tak rozhodca Mitrič nemal inej možnosti, ako zápas predčasne ukončiť. Pre Spartak to bola znovu veľmi neprijemná záležitosť, aj keď dôsledky ukončenia zápasu boli na adresu hosťujúceho mužstva. Výsledok – kontumačné víťazstvo Spartaka 3:0.

XIX. kolo ligového ročníka 1967–1968 po výsledkoch v Tepliciach 1:1, s Lokomotívou Košice doma 3:0 a s Bohemiansom 2:0 vynieslo Spartak na prvú priečku ligového rebríčka. Túto pozíciu držal veľmi pevne vo svojich rukách až do konca ligovej súťaže. Prv než došlo k tejto stabilizácii, stojí za zmienku ligový zápas na Sparte. Málo podobných situácií sa vo futbalovom kolotoči objavuje. Ešte v 77. minúte zápasu vyhrávala Sparta nad Trnavou 3:0! Nik, ani ten najvernejší fanúšik by nebol urobil stávkou, že sa ešte niečo môže na výsledku zmeniť. A veru Trnava to dokázala. O minútu Dobiáš znížil na 1:3 a päť minút pred koncom Švec dvoma gólmi vyrovnal na 3:3. Chlapci dokázali, že sú veľkým mužstvom, ktoré oprávnené aspiruje na dosiahnutie majstrovského titulu. Ukončenie zápasu nebolo pekné. Každý už mal výsledok vo vrecku, a naraz taký obrat. Na to nebola časť zarytých fanúškov zvyknutá.

Druhý titul získal pre Trnavu Adamc

Majster sa rozlúčil majstrovsky

KODA PLZEŇ—SPARTAK TRNAVA 0:7 (0:3)

Demonštrácia ligového futbalu

Trnava Mekkou futbalu

Pohár Práce Adamcovi

Triumf trnavského futbalu

Kráľom píše do Trnavy

ANTON MALATINSKY

PO ligu o ligu

KONEČNÁ TABUĽKA I. FUTBALOVEJ LIGY ROČNÍK 1967-68

1. Trnava	28	15	5	4	59:28	35
2. Slovan	28	12	4	9	39:29	30
3. Spartak	28	12	4	8	41:28	30
4. Dukla	28	14	7	4	44:17	30
5. Vých. Kar.	28	12	5	6	34:28	29
6. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
7. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
8. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
9. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
10. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
11. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
12. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
13. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
14. Slovan	28	11	4	9	38:38	28
15. Slovan	28	11	4	9	38:38	28

Trnava - futbalové Lourdy

Jozef Adamc
KRÁĽ STRELCOV

Spartak Trnava majstrom s päťbodovým náskokom

Majster ČSSR — rok 1967—1968. Zľava: Jarábek, Zlocha, Kuna, Hagara, Dobiáš, Kabát, Švec, Martinkovič, Kozinka, Hruščeký, Adamc

Bolo to veľké sklamanie, ktoré si chceli odčiniť vniknutím na ihrisko počas zápasu a po zápase inzultáciou hráčov ako aj trénera Malatinského.

★ VYTŮŽENÝ PRVÝ TITUL MAJSTRA!

Rozhodnutie o majstrovi sa blížilo k svojmu záveru. Malo sa tak stať 9. júna 1968 v zápase s Trenčínom. Spartakovci sa chopili tejto veľkej príležitosti. Vedúci gól vsietil Adamec nádhernou strelou pod žrd. No Trenčín bojoval statočne a nechcel len tak zápas stratíť. Ale Dušan Kabát, ktorý počas celého ligového ročníka mal nevšednú streleckú smolu, práve v tomto rozhodujúcom zápase našiel skulinu v trenčianskej bránke a jeho strela, ktorej aj Rihošek pomohol do bránky, znamenala víťazstvo Trnavy 2:0 a tým ešte pred skončením ligovej súťaže stal sa Spartak Trnava prakticky majstrom Československej socialistickej republiky vo futbale! Vyše 20.000 nadšených divákov, z ktorých celé tisíce vnikli na hraciu plochu a s transparentmi nosili hráčov na ramenách okolo celého ihriska a pripravili nadšené ovácie hráčom na ramenách okolo celého ihriska a pripravili nadšené ovácie hráčom ako aj trénerovi Malatinskému. Stalo sa to po prvý raz v bohatej histórii trnavského futbalu, že hrdý titul a také radostné uzavretie ročníka 1967–1968 sa stal veľkým triumfom – novej trnavskej futbalovej modernej školy – vedenej naším rodákom T. Malatinským.

Posledný ligový zápas v Plzni už Spartak ako nový majster ČSSR. V tomto zápase potvrdil svoje kvality a zahrál skutočne ako by na rozlúčku v tomto ročníku na uzavretie tohto maratónu a v tomto exhibičnom zápase zvíťazil impozantne 7:0!

★ TABUĽKA ROČNÍKA 1967 – 1968

1. Spartak Trnava	26	15	5	6	57:26	35
2. Slovan Bratislava	26	13	4	9	36:20	30
3. Jednota Trenčín	26	12	6	8	37:29	30
4. Dukla Praha	26	14	2	10	44:40	30
5. VSS Košice	26	12	5	9	43:33	29
6. Inter Bratislava	26	11	6	9	49:38	28
7. Sparta Praha	26	12	4	10	38:33	28
8. Slávia Praha	26	11	6	9	39:38	28
9. Teplice	26	10	5	11	25:32	25
10. Lokomotiva Košice	26	7	11	8	22:31	25
11. Baník Ostrava	26	7	8	11	27:31	22
12. ZVL Žilina	26	8	6	12	32:47	22
13. Škoda Plzeň	26	4	10	12	26:46	18
14. Bohemians	26	3	8	15	23:54	14

Titul putoval po dobrom a stabilizovanom výkone do správnych rúk. Najviac nás musí tešiť spôsob, akým sme titul do Trnavy vybojovali. Spartak prerazil novou modernou, útočnou hrou založenou na výbornej technike, pretože zhodou okolností takmer nebolo v mužstve hráča, ktorý by neoplýval veľkou dávkou techniky. To umožnilo, že Trnava hrala skutočne ľubivý futbal, na ktorý sa tak návštevníci tešili od jedného zápasu k druhému. To bolo v našej súčasnosti pod vedením trénera Malatinského signálom ísť cieľavedome touto novou modernou

Záber z ligy (19. 5. 1968) Spartak TAZ Trnava — ZVL Žilina 2 : 1. (Laco Kuna v „mlyne“ pred žilinskou bránou)

Záber z ligy (marec 1968) Spartak TAZ Trnava — Bohemians 3 : 0

koncepciou a približiť sa tým futbalovým modelom, ktoré udávajú smer v modernom európskom a svetovom futbale.

Získaním majstrovského titulu otvorila sa Spartaku po prvý raz v jeho histórii cesta medzi európsku elitu do súťaže majstrov európskych krajín.

Toto veľké víťazstvo napísalo do histórie mužstvo, ktoré pod vedením trénera s. Malatinského položilo základy novej modernej trnavskej futbalovej školy a preslávilo Trnavu nielen doma, ale aj v ďalekej cudzine: Geryk, Kozinka – Dobiáš, Jarábek, Hagara, JUDr. J. Zlocha, Kuna, Hrušecký, Kravárik – Martinkovič, Švec, Adamec, Kabát, Farkaš, Brunovský, Fandel.

Okrem ligového prvenstva získala Trnava ďalšie prvenstvo zásluhou najlepšieho ligového strelca Jozefa Adamca. Tak ako v ročníku 1966–1967 aj v tomto ročníku získal I. miesto s 18 vsietenými gólmi, a tak sa stal naďalej držiteľom putovného pohára denníka „Práca“.

Ešte dobre neskončili oslavy majstra a už začali boje o STEP. Spartak – ako víťaz ročníka 1966–1967. Prvý zápas na domácej pôde s AS Roma našiel Spartak dobre pripravený, aj keď hral bez svojich dvoch opôr: Adamca a Jarábka, miesto ktorých nastúpil Kravárik a Brunovský. Výsledok 2:1, keď skórovali Dobiáš a Švec. O výsledok bola obava v Ríme, lebo v minulom ročníku sa stal Spartak postrachom talianskych mužstiev, keď vyradil najprv známe rímske Lazio a potom jedno z najlepších talianskych mužstiev a predchádzajúceho víťaza STEP Fiorentínu. No a Rimania chceli túto víťaznú sériu pretrhnúť.

Zápas sa konal z príležitosti veľkých osláv 40. výročia založenia klubu. Zástupcovia Spartaka sa zúčastnili slávnostného zhromaždenia, a iných pri tejto príležitosti konaných akcií. Ale to nevedelo, aby po dobrom výkone, aj keď rozhodca neuznal Martinkovičovi jeden gól a sústavne poškodzoval hostov, aby si Spartak nerozhodným výsledkom nezabezpečil postup do II. kola STEP. Zápas skončil 1:1.

V druhom kole sme sa presťahovali z Talianska do Juhoslávie. Talianov sme vyradili a do cesty sa stavali smelí Juhoslávania. Majster Željezničar Sarajevo reprezentoval tvrdý bojový futbal. Trnava mala vtedy hotový lazaret. Nemohl nastúpiť Dobiáš a Hagara. No aby to bolo kompletne nemohol „nastúpiť“ ani tréner Malatinský, ktorý tiež ochorel. Zastúpil ho náš bývalý vynikajúci kanonier Karol Tibenský. V tomto zápase sme hrali úžasnú hru, ale strelba bola veľmi žalostná. Napokon sme boli radi, že sme po stálej prevahe zvíťazili 2:1. Tréner Žigante si veľa sľuboval od zápasu doma na iný postup. Zlocha a Adamec povedali niečo iné. Ich góly jasne určili postupujúceho, aj keď domácim sa podarilo vyrovnať na 2:2, a tak v semifinále sa nám dostal za súpera ďalší juhoslovanský klub Vardar Skoplje. Bolo to mladé sebavedomé mužstvo. Hralo tvrdý futbal, takže taliansky rozhodca Agostini mal mnoho roboty s nedovolenou hrou. Bolo to až groteskné, stále musel písať a ešte viac písať do notesa vrátane neustálych diskusií. Spartakovci zvíťazili 4:1, a tak o odvetné stretnutie nebolo obáv. Obavy boli iba, aby v domácom búrlivom prostredí nedošlo k zraneniu hráčov. A skutočnosť bola veľmi neprijemná. Hráči Vardaru ako by mali za cieľ rozkopáť a zlikvidovať našich hráčov – teda fyzicky zastrážiť. Napokon

Fotozáber zo STEP (10. 5. 1968) Spartak TAZ Trnava — Vardar Skoplje 4 : 1

v tomto horúcom prostredí Spartakovci remizovali 2:2. To potvrdilo, že naše mužstvo je aj po stránke vyspelosti veľmi zrelé a vedelo sa v tejto situácii správne orientovať. V zápase nehral Adamec, ktorý bol zranený v Košiciach. Pred koncom sa strhla hromadná bitka a potýčky vyvolané domácimi hráčmi, a tak rozhodca predčasne zápas ukončil a Trnava sa prebojovala do finále STEP už po druhý raz.

Finalisti boli Spartak Trnava a Crvena Zvezda Belehrad. Dózsza Budapest, ktorá bola v minulom ročníku zdatným finalistom, bola vyradená práve Crvenou Zvezdou.

Toto finále už nebolo tým sviatkom ako pred rokom. Crvena zvezda nastúpila oslabená o 5 hráčov, ktorí reprezentovali Juhosláviu. Trnava zasa bez Geryka a Jarábka, miesto ktorých nastúpili Kozinka a Bôžik. Slabý taliansky rozhodca vylúčil domácim Dobiáša a hosťom Bukala. Pozoruhodné bolo, že vylúčený hráč hostí bol iba vypožičaný, a tak v odvetu mali hostia výhodu, že môžu nastúpiť doma v Belehrade kompletne. Po mnohých premárnených gólových šancách sme slávili chudobné víťazstvo 1:0 gólom Šveca. Bola veľká škoda, že naše mužstvo po tak veľkej prevahe nevedelo využiť neprítomnosť viacerých štandardných hráčov súpera a získať doma potrebný gólový náskok k odvetnému zápasu.

V odvetu sme boli poriadne priradení. Jarábek bol v reprezentácii, Geryk zranený a Dobiáš vylúčený. Tak šance boli minimálne. Cestný gól Trnavy vsietil Laco Kuna a zápas skončil víťazstvom CZ Belehrad

v pomere 4:1. Slabšou bojovnosťou, s nahradníkmi, bez mimoriadneho záujmu o výsledok, skončili sme v tomto ročníku STEP. Bolo to aj určitě sklamanie našich priaznivcov. No ale tomu, kto nedá do hry všetko, nemôže sa dostaviť výsledok.

* BOJ V POHARI VÍTAZOV POHÁROV

Vstup do tejto druhej najpopulárnejšej klubovej súťaži v Európe bol proti víťazovi švajčiarskeho poháru Lausanne Sports. Od prvého hvizdu rozhodcu ukázala Trnava svoje kvality. Exceloval Valér Švec, ktorý už v 5. minúte svojim sólom dostal sa až pred brankára domácich, obišiel aj tohto a do prázdnej bránky vsietil prvý gól Trnavy. Druhý gól Trnavy vsietil po Adamcovej nezištnej prihrávke zasa Švec, takže už v 10. minúte viedol Spartak 2:0. Ukazovalo to na debakel domácich. V 18. minúte sa však zranili až dvaja hráči Trnavy, ktorí po zrážke zostali ležať na trávniku. Zlocha odstúpil, na trávnik sa nevrátil a Švec statoval na ľavom krídle. Keďže sa mohol meniť iba brankár, musela hrať Trnava prakticky iba s deviatimi hráčmi. Táto nešťastná udalosť dala Švajčiarom šancu, ktorá bola takmer stratená. V 33. minúte znížili na 2:1, v 40. min. vyrovnali na 2:2. Este raz v druhom polčase mohla Trnava strhnúť víťazstvo na svoju stranu, keď v 29. min. ušiel Adamec sám na bránku, ale asi zo 14 metrov prestrelil. Ale porekadlo hovorí: domáci obranca hlavou víťazný gól do Gerykovej bránky, a tak Lausanne Sports zvíťazili 3:2. Bolo to šťastné víťazstvo, ale naši vsietili na cudzom ihrisku 2 góly a to dávalo nádeje na ďalší postup.

V odvetnom zápase zvíťazila Trnava na svojom štadióne 2:0 gólmí Adamca a Martinkoviča a celkovým skóre 4:3 postúpila do druhého kola. V druhom kole žreb určil Trnave mužstvo moskovského Torpéda, v ktorom hrali takí jedinci ako „tank“ Strelcov, Kavazašvili a ďalší. Zápas sa hral 25. novembra 1967, a to až v ďalekom Taškente. Bola to úmorná cesta, lebo sa muselo cestovať na tento zápas až 3000 km, lebo v Moskve sa hral nedalo pre 10-stupňový mráz. Torpédo tam pred týždňom hralo majstrovský zápas, a tak bolo dostatočne aklimatizované. Všetky vyhody boli na strane domácich a Spartak utrpel krutú porážku v pomere 3:0. Krutá preto, že naše mužstvo malo prakticky počas celého zápasu miernu prevahu. Stačilo niekoľko chýb v obrane a bolo po nádejach.

Odvetá bola v Trnave 30. novembra 1967. Hralo sa už na snehu. Ziaľ ani tento zápas nenašiel naše mužstvo v dobrej pohode, a to ani po hernej a tým menej psychickej stránke. Po prvej štvrthodine zápasu prehrávala Trnava už 0:2 celkove 0:5! Na postup by musela vsietiť šesť gólov, no za daných okolností to bola iba fantázia. Mužstvo bolo príliš nervózne. Chýbala aj tu herná stránka a hlavne chladná rozvaha v posudzovaní deja na ihrisku.

Torpédo v 57. minúte strelilo tretí gól, a tak Kunov gól, ktorý upravil konečný výsledok na 1:3, bol určitou náplastou.

Zápas nebol pekný. Samý boj a potyčka a slabý holandský rozhodca pripúšťal niektoré zákroky, ktoré na ihrisko nepatria. Napokon tieto

scény vyvrcholili po zákroku brankára Kavazašviliho na Martinkoviča a hráči oboch mužstiev predviedli fyzikálnu vložku, ktorá nepatrí na ihrisko. Škoda, že naši hráči sa dali strhnúť rôznymi emóciami. Chýbala tu chladná rozvaha. Ukázalo sa, že treba aj v takomto zápase bojovať, ale nie zlostne. V takejto psychóze zabúdame myslieť, že sú aj iné metódy, v prvom rade brilantná hra, použitie najvyššej techniky a stratégie, ktorými vlastnosťami sa dá poraziť aj taký zdatný súper ako bolo Torpédo Moskva. Tento zápas práve v roku, keď všetci obdivovali Spartak ako mužstvo zavádzajúce modernu v našom futbale, ktoré produkuje najlepšiu hru, ovplyvna morálno-politickými vlastnosťami, stal sa čiernou škrvnou v našej činnosti.

* CESTA ZA DRUHÝM TITULOM MAJSTRA ČSSR

Už dlho sa povrávalo, že úspešný tréner Anton Malatinský chce na čas opustiť svoje mužstvo, ktoré vybudoval a doviedol až k majstrovskému titulu. Mal namierené do Rakúska. Napokon mu ČSFPZ umožnil na 3 roky tieto skusy, a stal sa trénerom Admiry-Energie Viedeň.

V sezóne 1968-1969 viedol mužstvo Spartaku nový tréner odborný asistent Ján Hucko. Futbalistov čakala ťažká a zodpovedná práca. Obhájiť titul majstra, účasť v PEM, ako aj v Československom pohári. Bola to tvrdá séria úloh, na ktorú sa mužstvo veľmi zodpovedne pripravilo. Na horúcej pôde v Tepliciach zvíťazili 3:2. Nad nováčikom z Pardubic zvíťazilo 3:0.

Potom bola v ligovej súťaži nútená prestávka spôsobená známymi augustovými udalosťami, takže ďalší ligový zápas sa hral až 13. septembra 1968 so Sláviou v Prahe, kde Trnava zvíťazila 2:1. Oba góly dal Stanislav Martinkovič.

Ďalšie ligové zápasy boli s Duklou Praha. Táto po vzore iných, čo bolo podivné, tiež prišla s obrannou taktikou. Cez veľkú prevahu zvíťazil Spartak 2:1. V Bystrici s Duklou sme prehrali jedinou vydatenou strelou 1:0. Šláglom kola ako vždy bol zápas so Slovanom Bratislava v Trnave. Trnava vďaka lepšej strelbe zvíťazila 3:0. Dva góly dal Adam Farkaš a Hrušecký. Zápas bol zaujímavý tým, že Farkaš použil na oklamanie súpera svoj „takzvaný bicykel“, ktorým obohral internacionála Popluhára a vedľa bezmocného brankára vsietil gól.

Toto obdobie zastihlo Trnavu v poklese formy. S Lokomotívou prehrala 0:2. Avšak už v Ostrave, kde dosiahla bezgólovú remízu, sa celá hra podstatne zlepšila a v zápase s Trenčínom, v ktorom Spartak zvíťazil 2:0, mal zasa „nos“ na góly Farkaša.

Trnava sa chystala na zápasy PEM, preto zápas XII. kola ligy s VSS Košice predohrala už 12. novembra 1968. Košice, také veľké mužstvo a prevzalo tiež úlohu iných a volilo obrannú hru. takže po veľkom súboji trnavského útoku s obranou Košíc zvíťazili Trnavčania iba 1:0 gólom Kunu. Potom absolvovala Trnava zápas na Sparte, kde sa hralo už na snehu. Sparta vďaka lepšej strelbe zvíťazila 3:1, ale bol to dobrý zápas.

Trnava išla formou hore, čo sa prejavilo markantne na výkone v zápase so Žilinou. To bol parný valec. Na to sa len tak nezabúda. Bol

to priamo brilantný výkon a najlepší výkon jesene, keď sa darila aj strelba. Spartak zvíťazil rozdielom, ktorý nik nečakal! 6:0! gólmí Kabáta, Šveca, Adamca, Kunu, Hrušeckého a Dobiáša. V poslednom zápase ligy na Interi v Bratislave zvíťazila Trnava 1:0 gólom Adamca.

Tak úloha číslo jedna obhájiť majstrovský titul sa darila a bola splnená, keď tabuľka ukázala veľkú suverenitu Spartaka Trnava ktorý sa stal jesenným majstrom:

1. Spartak Trnava	13	9	1	3	24:10	19
2. Dukla Praha	13	6	3	4	30:16	15
3. Slovan Bratislava	13	5	5	3	15:11	15
4. Baník Ostrava	13	5	5	3	14:13	15
5. Jednota Trenčín	13	5	4	4	17:14	14
6. Lok. Košice	13	5	4	4	14:17	14
7. VSS Košice	13	5	3	5	18:13	13
8. VCHZ Pardubice	13	5	3	5	14:24	13
9. Inter Bratislava	13	3	6	4	14:11	12
10. Sparta Praha	13	5	2	6	14:12	12
11. Teplice	13	4	4	5	17:20	12
12. Dukla B. Bystrica	13	5	0	8	16:19	10
13. ZVL Žilina	13	2	6	5	7:23	10
14. Slávia Praha	13	3	2	8	7:18	8

* NAJLEPŠÍ FUTBALISTI ROKA 1968

Obrázkový športový časopis STADION každoročne vyhlasuje anketu najlepších futbalistov roka. Ako dopadlo hlasovanie zúčastnených športových redaktorov?

Na 1. mieste sa umiestnil Viktor, 2. Ladislav Kuna Spartak Trnava, 3. miesto obsadil Jozef Adamec Spartak Trnava. Na 9. mieste skončil Hagara a na 10. Dobiáš.

* ROZLÚČKA S DLHOROČNÝM, VYNIKAJÚCIM BRANKÁROM SPARTAKA – IMRICHOM STACHOM

Aj vo futbale platí zákonitosť, že jedni prichádzajú a druhí odchádzajú. Zub času zahľadá všade a teda aj v športe. Po úspešnej športovej činnosti rozhodol sa aj dlhoročná opora, brankár ligového mužstva, že definitívne zanechá aktívnu činnosť, ktorú mu prerušilo ťažké zranenie, ktoré utrpel v benefičnom zápase Lacka Pavloviča v Prešove. Ešte dnes, keď pozeráme fotozábery z jeho bohatej činnosti, predstavujeme si tohto „vytrvalého a verného syna Spartaka“ pri obhajovaní svojej svätyne, že odchádza s vavrínami víťaza, ktorý pre svoj šport a pre svoje mužstvo, ktoré nezradil žiadnym sebalákavejším prestupom do iného mužstva, urobil veľmi mnoho. Môže byť hrdý na svoju bohatú športovú kariéru, a dnes vzorom mnohým mladým hráčom.

70

Capanové mužstvo — rok 1968. Zľava stoja: Adamec, Tibenský, Majerník, Stibrányi, Sturdík, Moravčík, Kuna, Koiš, Zlocha, Jarábek, Buberník, Horváth, Schroif. Kľačiaci: Švec, Kabát, Jakubčík, Pavlovič, Stacho, Scherer, Kačáni, Novák, Pluskal

5. novembra 1968 bol usporiadaný Stachov benefičný zápas. Stretlo sa v ňom Capanové mužstvo s vienskou Admirou-Energiou, ktorú viedol jej nový tréner Anton Malatinský. Zápas sa skončil 0:0. Mužstvo Trnavy hralo v bielych dresoch s nápisom CAPANOVÉ v zostave:

Stacho, Schroif, JUDr. Zlocha-Jarábek-Pluskal-Popluhár-L. Novák-Buberník, Ladislav Pavlovič-Scherer-Kačáni-Koiš-Kuna-Kabát-Sturdík-Stibrányi-Tibenský, Jakubčík-Švec-Adamec a Majerník.

Večer bolo spoločenské posedenie, kde Stacho obdržal množstvo poďakovaní, darov. Skončila veľká aktívna futbalová púť jedného z najlepších brankárov Trnavy a národného mužstva – Imricha Stachu-zaslúžilého majstra športu.

* SEMIFINÁLE PEM KLOPE NA BRÁNY TRNAVY

V jarnom kole 1968/69 hneď s ligovými zápasmi prichádza ďalšia vážna úloha – súťaž PEM. Po prvý raz v bohatej histórii trnavského futbalu hrá Spartak medzi európskou elitou.

Prípravil sa na túto súťaž zodpovedne. Najlepším overením formy boli dva ligové zápasy, ktoré hral na domácej pôde, keď zvíťazil nad Teplicami 2:0 a nad Sláviou Praha 4:0.

Než sa dostaneme k slávnemu AJAXU, najprv, čo tomuto predchádzalo. Podľa vylosovania prvý zápas hral Spartak Trnava v Bukurešti, kde mal zdatného súpera majstra Rumunska. Rumunský futbal, ktorý

71

bol vo veľkom prerode, prechádzala tá najlepšia povest'. V prvom zápase sme neuspeli. Mužstvo hralo špatne, nervózne a výsledok bola prehra 1:3 so Steauna Bukurešť, ktorej trénerom bol M. Kovács doterajší tréner AJAXU. Bolo to prekvapenie, a porážka značne vysoká a zdalo sa, že Spartak skončí v prvom kole svoju činnosť v tejto veľkej súťaži.

1. októbra 1968 sa hrala odveta v Trnave. Vypredaný štadión bohato povzbudzoval svoje mužstvo a držal palce na dobrý výsledok. Chlapci si sľúbili bojovať na vyrovnanie nepriaznivého rozdielu.

Ukazovalo sa to celkom dobre, keď už v 3. minúte Valér Švec dal utešený gól, ktorý vzbudil nádeje. Mužstvo statočne bojovalo, ale malo aj smolu v strelbe, a tak poľčas pri tom skončil chudobne iba 1:0. No ešte zostávalo čistých 45 minút a za takúto dobu sa dá mnoho urobiť. A skutočne. Bol to vlastne Adamcov zápas. Všetko bolo na našej strane, aj kus futbalového šťastia. Jožko Adamec sa zaskvel a získal hatrick, keď zatažil konto brankára Steauna Bukurešť tromi bombami a Spartak urobil nádherný výsledok 4:0 a celkovým skóre 5:3 postúpil do II. kola tejto významnej súťaže.

Los nám určil nezvyčajného súpera zo Severu Európy majstra Fínska, Reipas Lahti. Pochopiteľne, že vo Fínsku sa v takom období futbal nedá hrať. Fíni navrhli dejisko „domáceho“ ihriska Viedeň.

Výprava aj hŕstka fanúškov tahala na Viedeň, kde sa konal zápas ako predzápas pred ďalším zápasom PEM Rapid Viedeň-Real Madrid. Trnavčania si „zatrénovali“ a zvíťazili 9:1! V tomto zápase jedinečne zahral Jožo Adamec, ktorý bol veľkým „špilmacherom“ mužstva a mal podiel na všetkých góloch. O góly sa rozdelili: Švec 3, Kabát 2, Adamec, Hagara, Hrušecký, Martinkovič po 1.

No myslím, že toto bol jediný zápas tejto súťaže, kde nik nemusel mať obavu o postup do ďalšieho kola. Odvetný zápas sa hral v Trnave 27. novembra 1968 na mizernom teréne. Skončilo podľa očakávania 7:1. Góly dali Dobiáš 3, Adamec, Hrušecký, Hagara a Kuna. Tak skóre 16:2! a postup do ďalšieho kola.

V III. kole sme dostali za súpera gréckeho majstra AEK Atény. Bol to súper, o ktorom ani náš tréner nemal žiadne správy.

* ĎALŠIA SKÚŠKA V PEM

Prvý zápas sa hral v Trnave dňa 26. februára 1969. Terén bol rozmoknutý a boli obavy o výsledok zápasu, pretože plocha by nezniešla takúto záťaž a po pár minútach mohol byť neregulérny na takúto súťaž. V týchto súťažiach, aby sme povedali, majú tieto mužstvá severnejšie bývajúce veľký handicap oproti povedzme Talianom, Angličanom, a i. Majú iné poveternostné podmienky, krásne suché terény, rozohrané súťaže, hráčov v plnej kondícii. Naproti tomu u nás prakticky začíname s prípravou, terény nie sú v tejto dobe ešte regulérne, ale hrať podľa pozícií sa proste musí. Tak to bolo aj v tomto prípade v Trnave. Nakoniec sa našlo riešenie-častočné vysušenie terénu pomocou helikoptéry, ktorá predsa, aj keď nie úplne, pomohla zlepšiť podmienky hracej plochy. Zápas bol síce jednostrannou záležitosťou Spartaka po

hernej stránke, ale strelecky to nešlo aj vďaka predsa len ťažkému terénu. Spartak zvíťazil po veľkom tlaku 2:1 gómi Kabáta a Jarábka. Nikolaidis znížil šťastnou strelou, ktorá sa odrazila od tyče do Gerykovej bránky.

Ani denná tlač, ani priaznivci nedávali a keď, tak iba minimálne nádeje na získanie takého výsledku v Aténach, ktorý by kvalifikoval Spartak do semifinále tejto súťaže.

Náskok bol skutočne minimálny. Ale chlapci s trénerom hovoria, ešte stále máme k dispozícii 90 minút odvetného boja, aby sme trnavský minináskok obhájili.

No ale ako sa očakávalo, predsa len naše mužstvo aj v Aténach pôsobilo futbalovo kultúrnejšie a zrelšie a kontrolovalo hru aj cez veľký nápor domácich. Bol to výborný pohyb, stratégia a hlavička Šveca získala vedenie. Gréci v druhom poľcase vyrovnali na 1:1, ale viac im už Spartak nepovolil. Gréci boli veľmi sklamaní, ale je treba konštatovať, že boli mimoriadne seriózni hostitelia. A tak semifinále PEM predsa sa bude konať v Trnave!

V Aténach sa pohyboval celý štáb AJAXU. Pochopiteľne. Veď jeden z celkov bojujúcich v Aténach mal byť ich súperom.

Filmári, novinári filmovali, kreslili, pisali, informovali sa, proste celá holandská mašinéria bola uvedená do činnosti, aby získali o svojom súperovi aj tú sebemenšiu podrobnosť, ktorá im môže byť úspešná pri stavbe stratégie a taktiky v semifinále. Po zápase to vyvrcholilo, keď sa priamo vrhli na našich hráčov a trénera, ako keby tušili, že zreb dá dohromady tieto celky.

Do losovania o účasť v semifinále sa kvalifikovali skutočné mužstvá, ktoré sú výkvetom európskeho futbalu. AC Miláno, Manchester United, Ajax Amsterdam a náš Spartak Trnava. To bolo skutočne skvelé!

* A PREDSA, ČO SME SI PRIALI – AJAX AMSTERDAM!

21. marca 1969 sa zišli do Bruselu zástupcovia UEFA a zúčastnených Zväzov na žrebovanie semifinále PEM.

Predpoklady našich, holandských novinárov, našich funkcionárov a proste všetkých priaznivcov, ktorí tipovali kto to bude, sa splnili a boli vylosované dvojice: AJAX Amsterdam – Spartak Trnava a A. C. Miláno – Manchester United.

Nemohli sme dostať exkluzívnejšieho a atraktívnejšieho súpera, ako bol AJAX, trinásťnásobný majster Holandska. Ajax sa prebojoval do semifinále cez takého súpera, akým bola Benfica Lisabon, ktorého vyradil až v treťom zápase, 1:3, 3:1 a 3:0.

Prvý zápas sa hral v Amsterdame už 13. apríla 1969. Trnava nastúpila v zostave: Geryk (Kozinka) Dobiáš-Majernik-Jarábek-Hagara, Hrušecký-Kuna, Martinkovič-Farkaš-Adamec-Kabát. Valér Švec nehral pre chrípku, možná, že to bola aj jedna z príčin prehry, lebo chýbal konštruktér a strelec, ktorým Švec vskutočnosti bol. K zápasu viacerí nastupovali prechladnutí, so zvýšenou teplotou, čo malo tiež svoj podstatný vplyv na výkon. Štadión bol preplnený a 63 000 divákov urobilo obrovskú hlučnú kulisu. Spontánne povzbudzovali svoje mužstvo, spie-

vali, hulákali, trúbili na trúbkach, rapkali, no proste vytvorili peklo, ktoré by máloskúsené mužstvo sotva psychicky zneslo.

Prehrali sme 0:3! Bolože to sklamanie. Aj keď naši priaznivci nečakali, že snáď tam urobíme husársky kúsok, ale predsa len porážka bola na predvedený výkon viac ako trpká. Neboli sme takým slabým súperom. Ruku na srdce si však v tomto prípade musela dať obrana a čiastočne aj ostatní za neproduktívne vodenie lopty v čase našej prevahy, miesto priamočiareho tahu na bránku, čo nik nevedel pocho-piť.

Ajax bol však dobre informovaný o hre každého nášho jednotlivca. Už viac ako mesiac sa hemžili po Trnave všelijakí spravodajcovia, fil-mári, aby zachytili každý náš pohyb, zaujímali sa o všetko, ba aj o sú-kromný život našich hráčov a bolo to potrebné. Neľutovali žiadne ná-kłady, nič im nebolo zbytočné.

★ ODVETA – VEĽKÝ TRNAVSKÝ SVIATOK

24. apríla 1969 je zapísaný do histórie ako veľký sviatok trnavského futbalu. Odvetný zápas s Ajaxom bol nielen športovou, ale aj spoločenskou udalosťou. Všetko, čo si mohlo zaopatriť vstupenky, tiahlo do Trnavy. Vedenie TJ rozšírilo za daných možností miesta na štadióne, aby sa priaznivcom umožnilo maximálne vidieť tento zápas.

Tolko áut domácich, zahraničných ešte v Trnave skutočne nebolo. Keď si chvilami išiel po trnavských uliciach, mal si dojem, že si v nejakom holandskom alebo nemeckom meste – bola to úplná invázia cudzincov. Mnohí sa prišli priam vyžiť do Trnavy. Preoblečení do klubových úborov, s klubovými farbami, mávatká, zástavy, rôzne exotické kostými, ba aj najnovšia móda zdobili ulice a štadión Spartaka. Návšte-va 27 000 divákov z čoho cca 3 000 Holanďanov.

No naši trnavskí priaznivci sa tiež v ničom nenechali zahanbiť. Mo-hutne povzbudzovali svoje mužstvo „Trnava do toho“ po celý zápas. Povzbudzovanie a aktivita našich fanúškov bola po celý zápas taká spontánna, že od tohoto zápasu sme ju už na našom štadióne nepočuli. Pravdou je, že nás teraz kritizuje aj tlač, zabudli sme povzbudzovať, stali sme sa pasívnymi a indiferentnými. Prečo? Pri takýchto výsled-koch, za takú bohatú históriu? Co by za to dali mnohí činitelia a fan-dovia v mnohých veľkých mestách našej vlasti, kde nemajú ani po-riadny futbal.

Zápas sa vyvíjal pre Spartak veľmi pozitívne. Mužstvo podalo bo-jový a naďšený technický výkon. Pozerala naň celá Európa. Takmer do jedenásť štátov vysielala televízia tento zápas.

Trnava hrala vynikajúco a všetko bolo vo vare. O jej veľkej prevahе svedčil aj pomer rohových kopov 13:0, ale v dosahovaní gólov to už bolo horšie – nedarilo sa, strelci boli dosť indisponovaní. Šance do-mácich sa ešte zvýraznili odstúpením najlepšieho útočníka Ajaxu Cruyffa pre zranenie. Od tejto chvíle úplne ovládalo hru trnavské muž-stvo. Najväčší pokles formy bol zaznamenaný v tomto zápase u Adam-ca, ktorý mal také šance, že mohol rozhodnúť o výsledku už v prvom polčase. Ajax sa bránil a iba s dávkou šťastia odvracal strojevé útoky

domácich, čo značne znervóznilo aj výborného brankára Bolsa. Prvý úspech Trnavy zaznamenal Kuna, keď v 29. min. hry pohotove vrátil výkop Bolsa do bránky.

V druhom polčase Trnava tempo stupňovala a mala priamo drvivú prevahu. V 55. min. dal Kuna druhý gól Trnavy a štadión úplne burá-cal. Ukazovala sa nádej na vyrovnanie náskoku, ale rozhodca neuznal celkom regulárny gól Majerníka, pre údajný faul Farkaša na obráncu Ajaxu. Brankár Bols mal plné ruky práce, ale zhodou okolností vychytil v Trnave veľký deň a pochytil, čo sa dalo. Ešte svitla veľká nádej na tretí zápas s Ajaxom, keď niekoľko minút pred koncom zápasu, po nedobre zahranej ofsaid taktike, sa dostal Adamec sám až pred bran-kára Bolsa a z jedenásť metrov nedokázal vsietiť gól a lopta slabo strelená putovala mimo branku. To bola skutočne najväčšia šanca, ktorá bola nevysvetliteľne zahodená. A to bol koniec tomuto inak krás-nemu futbalu, ale aj koniec našim nádejám na finále. Voľačo nám v tých koncovkách chýba – škoda.

Skončilo prvé účinkovanie v poháre majstrov.

Po skončení majstrovských a pohárových zápasov odišlo mužstvo na zájazd do Strednej a Južnej Ameriky. Bol to doteraz najväčší zájazd v histórii Spartaka.

★ OBHÁJIME TITUL?

Jarná časť ligovej súťaže ročníka 1968/1969 vyžadovala veľkú ná-ročnosť na obhájenie titulu majstra. Spartak skončil na jeseň na prvom mieste. Bolo treba maximálne sústrediť sily do ďalších bojov.

Po zápasoch PEM pokračoval stretnutím v Prahe s Duklou, kde zví-zfázil 1:0 a zostal na čele ligového pelotónu s náskokom štyroch bodov. V ďalšom zápase zvíťazil nad Duklou B. Bystrica 3:1. Slovan sa usi-loval zabrániť ďalšiemu postupu Trnavy. No nepodarilo sa mu tento úmysel realizovať. Pred 40 000 divákmi, z ktorých takmer polovička bola s Trnavy a okolia, zápas skončil remizou 1:1, takže naopak Tr-nava svoj zámer dosiahla.

S Lokomotívou Košice vyhral Spartak 3:0, s Ostravou doma 2:1, s Tren-činom v zápase výbornej úrovne zvíťazil 2:1. To už malo ligové muž-stvo Spartaka imponantný 7 bodový náskok! Takže obhájenie titulu majstra stávalo sa reálne.

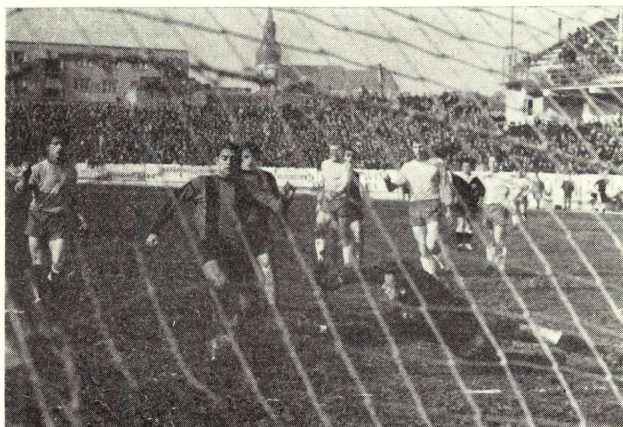
V zápase v Trenčíne po zrážke s Hojsíkom sa vážne zranil repre-zentant Dobiáš. Zväz urobil zásadnú chybu, že nedoliečeného Dobiáša aj cez upozornenie trénera nominoval na medzistátny zápas proti Ma-darsku. Po piatich minútach odstúpil z hry, bol zistený meniskus, a to znamenalo chirurgický zákrok a vyradenie tohoto hráča na pol roka z aktívnej činnosti.

Prvý bod doma stratil Spartak v zápase so Spartou Praha. Zápas sa skončil 3:3, keď Sparta vyrovnala v poslednej minúte zápasu. Tento bod stačil na obhájenie titulu majstra ČSSR.

Zbývajúce zápasy boli absolvované s týmito výsledkami: V Žiline 1:2, Inter v Bratislave 3:1 a s VSS Košice 0:0.

Futbalová liga ročníka 1968-69 skončila. Presvedčivým víťazstvom

Záber z ligy: Spartak TAZ Trnava — Sklounion Teplice (1968—1969)
(Adam Farkaš v gólovej pozícii)

sme k vlnajšiemu titulu pridali druhý. Zvíťazilo znovu najlepšie mužstvo a ukázala sa prednosť slovenskej školy, keď bodový rozdiel medzi Spartakom Trnava a Spartou Praha ako najlepším mužstvom ČSR bol prenikavý – 10 bodov. Suverenitu Trnavy nenarušila ani výmena trénerov, lebo všetko to, čo naučil tvorca tohoto mužstva, sa uplatňovalo u hráčov aj po jeho odchode, a to moderný, progresívny a útočný futbal pretkaný hravosťou a technikou.

★ DRUHÝ TITUL MAJSTRA ČSSR

1. Spartak Trnava	26	17	5	4	50:21	39
2. Slovan Bratislava	26	12	10	4	35:18	34
3. Sparta Praha	26	12	5	9	36:27	29
4. Inter Bratislava	26	8	10	8	35:26	26
5. Dukla Praha	26	10	5	11	52:37	25
6. Jednota Trenčín	26	9	7	10	35:35	25
7. ZVL Žilina	26	9	7	10	29:38	25
8. VSS Košice	26	10	4	12	32:28	24
9. Baník Ostrava	26	8	8	10	22:37	24
10. Lok. Košice	26	9	6	11	23:39	24
11. Slávia Praha	26	10	3	13	26:37	23
12. Teplice	26	9	4	13	34:40	22
13. Dukla B. Bystrica	26	10	3	13	39:41	21
14. VCHZ Pardubice	26	7	7	12	23:47	21

Tri kolá pred koncom Spartak Trnava obhájil titul,
Veľký futbalový sviatok v slovenskom Ríme
Trnava na výslni československého futbalu
Trnava oslavuje druhý titul
Klobúk dolu pred Trnavou
Majster potvrdil svoje kvality

© KLOBÚK DOLU, oslavuje ho Trnava, a oslavuje najlepšie mužstvo. A prvého hráča pred Trnavou. (Fotografie: archív ST)

MLADÉŽIANSKI HRÁČI SPARTAKA TAZ A TRÉNEROV JÁNHOV HUCKOV

Titul druhýraz do Trnavy!
Trnavský futbal zažiaril
Veľký deň trnavského futbalu
SPARTAK TRNAVA-SPARTA PRAHA 3:3 (2:1)
Prvý bod z Trnavy — pre hostí

Skvelý triumf Najcennejšia trofej Trnavčanom

NEVĎAK VLÁDNE SVETOM, ALEBO
Pre Trnavu samozrejmosť?
Titul v najpovolanejších rukách

Už aj Európa uznáva Trnavu Pohyb Trnavčanov rozhodujúci
Nič nového v lige — opäť TRNAVA

Rek. zápasom: 1928
Odtátočné barry: farosé a farné

II. titul Majster ČSSR — rok 1968—1969. Zhora nadol: Hrušecký, Geryk, Dobiáš, Jarábek, Kabát, Martinkovič, Švec, Adamec, Hagara, Kuna, Varadin, Fandel, Kozinka, Farkaš, Majerník, tréner Hucko

O získanie druhého titulu sa zaslúžili hráči:
 Jozef Geryk, Vojtech Varadin, Vlastimil Bőžik, Ladislav Kuna, Anton Hrušecký, Vladimír Glonek, Alojz Fandel, Stano Martinkovič, Adam Farkaš, Valerián Švec, Peter Košťal, Jozef Adamec a Dušan Kabát.
 František Kozinka, Stanislav Jarábek, Karol Dobiáš, Vladimír Hagara, Kamil Majerník.

Trénerom mužstva bol odb. asistent Ján Hucko.

★ ČESKOSLOVENSKÝ POHÁR

Trnava zohrala súťaž o čl. pohár. Zo začiatku mala slabých súperov, nad ktorými zvíťazila bez námahy Uherské Hradište 8:1, Ostrava B 8:0, TŽ Třinec 2:2. Predĺženie neprinieslo rozhodnutie ani kopanie pokutových kopov, a tak žreb nakoniec rozhodol, že do semifinále postúpi Trnava.

V semifinále na Dukle sa nedarilo. Spartak prehral 1:2, keď gól vsietil Košťál. A to bol koniec v čl. pohári.

Bola to veľmi namáhavá sezóna. Celkove sa odohralo 57 zápasov, z toho 26 ligových, 8 PEM, 4 pohárové, 9 medzinárodných a 10 priateľských.

★ ZMENA POZÍCIÍ?

Po dovolenke začala príprava v Topoľčiankach. Bolo to nutné, lebo futbalový zväz po dlhých prietahoch „uzákonil“ 16 mužstiev v ligovom ročníku 1969/1970 z čoho bolo 8 českých a 8 slovenských. To kládlo ďalšie národy na hráčov, bolo si treba zvykať na nahustený program. Z mužstva odišli Machač a Brunovský. Prišli noví hráči Keketi z ČH Bratislava, dorastenecký reprezentant CSSR. Jusko z Trnovca n/Váhom.

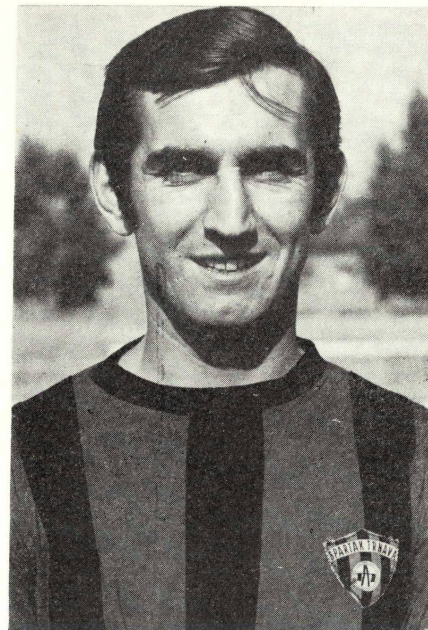
V tejto sezóne Spartak dosiahol dobré výsledky, ku koncu však značne poľavil a bolo badať pokles výkonnosti u mnohých hráčov. S Interom remizoval 2:2, Nad Ostravou vyhral 5:1 a v Prahe nad Bohemiansom vo futbalovom koncerte zvíťazil 6:0, keď v pravom slova zmysle rozstrieľali Pražanov. Prehrali s Duklou 0:2 a v Tepliciach 0:1.

V jesennej časti skončil Spartak na druhom mieste, keď docielil 21 bodov a skóre 33:16. Slovan, ktorý sa usadil na prvej priečke s 22 bodmi a skóre 20:9. Keďže sa pripravovala účasť nášho mužstva v Mexiku, odohrali sa ešte dve kolá z jarnej časti ligovej súťaže. Spartak zvíťazil nad Interom doma 1:0 a vonku s Ostravou 3:0.

★ LADISLAV KUNA – FUTBALISTA ROKU 1969!

Odchovanec Hlohovca svojou nadanosťou ako stredný útočník a tvorca hry po svojom prestúpení do Spartaku Trnava v roku 1964 rýchle napreduje a zaradil sa medzi najlepších hráčov. Dnes patrí medzi opory Spartaka Trnava ako aj národného mužstva. V ankete športového časopisu Stadion bol vyhlásený za najlepšieho futbalistu roka. Je to veľké vyznamenanie a ohodnotenie jeho dobrej, slušnej hry, jeho správania sa v živote.

Z hráčov Spartaka sa ďalej umiestnili na 3. mieste Jozef Adamec, a na 8. mieste Vladimír Hagara.

Ladislav Kuna – Futbalista roku 1969

★ V MUŽSTVE ZBYTKU SVETA – V MUŽSTVE LEVA JAŠINA

Lacovi Kunovi sa dostalo ďalšej cti, keď bol povolaný do mužstva zbytku sveta na rozlúčku s brankárom mimoriadnych kvalít – Leva Jašina v Moskve dňa 27. mája 1971. V súbore najlepších boli brankár Mazurkiewicz (Uruguay) obrancovia Schultze (NSR), Facchetti (Itália), Djorkaeff (Franciá), Pena (Mexiko), záložníci: Beckenbauer (NSR), Kolec (Bulharsko), Kuna (CSSR), Gerd Müller (NSR), Džajič (Juh.) a ďalší. Kuna nastúpil v druhom polčase a jeho partnerom bol Beckenbauer. Mužstvo sveta prehrávalo so ZSSR 0:2. Noví muži na čele s Kunom zvrátili situáciu a zásluhou ich dobrej hry sa zápas skončil nerozhodne.

V jarnej časti ligovej súťaže dosahoval Spartak dobré výsledky, ale prvenstvo sa mu nedarilo obhájiť. Vplývali na to niektoré negatívne javy, spomeniem iba jednu. V zápase s Trenčinom nás hlavný rozhodca normálne svojím výkonom podrazil. Jeho neligové vystúpenie odsúdila celá športová tlač. Určité nezrovnalosti medzi mužstvom a trénerom uro-

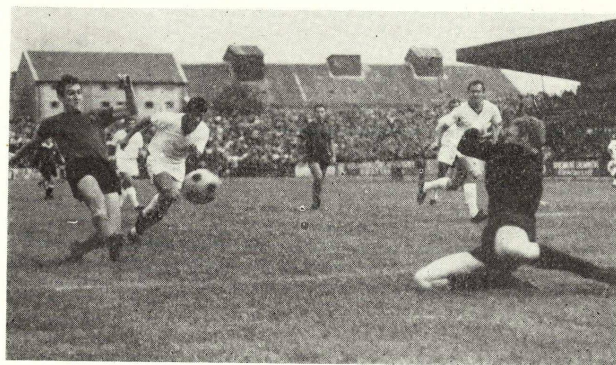

Jozef Adamec — Kráľ ligových strelcov: 1966/67, 1967/68, 1969/70, 1970/71

bili tiež svoje. Práve takto premrhané body nás stáli majstrovský titul. Spomenieme ešte niektoré výsledky ako prehra s Lok. Košice 0:1, remíza so Slovanom 1:1, prehra na Kladne 0:1, remíza s VSS Košice. Tieto výsledky stačili iba na druhé miesto, ktoré si takto Spartak upevnil.

Jarnú súťaž odohral v zostave: Geryk, Keketi, Dobiáš, Bóžik, Majerník, Hagara, Hrušecký, Kuna, Martinkovič, Svec, Adamec, Kabát, Varadin, Juska, Vittek, Fandel, Košťal, Peter Valentovič, Kolenič, Pšurný a Ševčík. Jozef Adamec sa stal po tretí raz kráľom strelcov, keď nastriehal 16 gólov.

Záber z ligy: Spartak TAZ Trnava — Lokomotíva Košice 3 : 1 (1969—1970)

Záber z ligy: Spartak TAZ Trnava — Baník Ostrava 5 : 1 (1969—1970)

★ KONEČNÁ TABUĽKA LIGOVEJ SÚŤAŽE 1969 – 1970 HOVORÍ
O UMIESTNENÍ STAREJ DVOJICE:

1. Slovan Bratislava	30	16	11	3	39:15	43
2. Spartak Trnava	30	15	10	5	55:23	40

Tak teda, nepodarilo sa obhájiť titul pre už spomínané okolnosti. Samozrejme, že neboli s umiestnením naši priaznivci spokojní. Nakoniec ani ostatní. Ale futbal je už taký. Prináša rôzne zmeny, zvraty, variácie a nebolo to inak ani v tomto prípade. Povedali sme si „Nevadiť“. Snáď v ďalšom ligovom ročníku naviažeme na majstrovskú niť a získame stratené pozície. Inak nemožno povedať, že umiestnenie v takej konkurencii s tým, že na majstra sa chce každý vytiahnuť, by nebolo cenné. S týmto čiastočným neúspechom sme sa zároveň rozlúčili aj s doterajším trénerom odb. asistentom Huckom (nie preto), ktorému ITVŠ nepovolila ďalšiu neplatenú dovolenku a musel sa vrátiť na školu.

★ DO TRETICE VŠETKO DOBRÉ

Netreba plakať nad rozliatym mliekom, ale húževnate sa dať do ďalšej práce. A to platilo na spartakovcov. Čo nám nevyšlo v minulej sezóne, vyjde určite v ďalšej. Preto aj prípravy na nový ligový ročník boli zamerané na tento cieľ. Mužstvo nastúpilo do prípravy pod vedením nového trénera, bývalého jedného z najúspešnejších technických hráčov a strelcov Valéra Šveca, ktorý sa vzdal aktívnej činnosti a vedenie futbalového oddielu ho presvedčilo, aby sa pokúsil aj on o vyočtytie nových úspechov s mužstvom, v ktorom takú dlhú dobu úspešne pôsobil. Iste to bolo vážne rozhodnutie. Velíť tým, s ktorými hrával, sa nemusí vždy vyplatiť. Ale káder trnavských hráčov, to je seriózna parta, ktorá po tejto stránke bola na úrovni a preto, že vie čo chce dosiahnuť, vie sa podriaďiť pre dosiahnutie cieľov aj svojmu bývalému spoluhráčovi. Je to samozrejme, kto iný poznal dopodrobna mentalitu, kvalitu ako aj osobné vlastnosti každého svojho spoluhráča. Spoločným úsilím sme sa dali do práce. Ako to dopadlo, dočítame sa neskoršie.

Nešlo to hneď ako po masle. Začiatok ročníka 1970/71 priniesol aj niektoré dielčie neúspechy, ale to nič. Valér musel všeličo napraviť. Napokon sa mu to podarilo. V prvom zápase v Trenčíne sme prehrali 2:0. S Trnincom doma horko ťažko zvíťazili 3:2, nad VSS Košice 2:0. Potom sme hrali vonku dva zápasy a získali sme iba 1 bod. Na Sparte sme nechali oba body prehrou 0:1 a v Tepliciach sme remizovali 0:0. Z prvých 6 zápasov sme získali iba 6 bodov. Bola len otázka času, kedy sa náš stroj rozbehne a začne zbierať body. Už na Sparte sa hralo ako voľakedy a od VII. kola to už bolo veselšie. Musíme však poznamenať, že chýbal dištancovaný Adamec, ktorý mal zastavenú činnosť za známu aféru s novinármi po príchode z Mexika na pražskom letisku.

V Ostrave sme remizovali 2:2. Tu už hral aj Adamec a hneď sa ukázala lepšia strelecká muška. Nad Lokomotívou Košice sme vyhrali 3:0.

Náš kanonier po dištanci v dvoch zápasoch vsietil 3 góly, tak úderná sila tu bola.

Potom bola dlhá víťazná šnúra zápasov ZVL Žilina 4:0, Slávia v Prahe 2:1, najdôležitejší zápas sa hral so Slovanom. Hralo sa pod reflektormi. Bol to výborný futbal. V druhom polčase Trnava bola pánom na ihrisku a kontrolovala hru. Remiza bola úspechom Trnavy, ktorá takto urobila rozhodujúci krok k opätovnému získaniu priority a teda aj jesenného titulu. V predposlednom kole zvíťazila nad Prešovom 3:0, keď góly dali Peter Valentovič, Kuna, Martinkovič.

V poslednom zápase zvíťazila Trnava v Gottwaldove 1:0.

Zaujímavá shoda okolností. Prvý gól v prvom kole proti Trincu za Spartak dal Lojzko Fandel a v Gottwaldove to bol zasa Lojzko Fandel, ktorý dal posledný gól Spartaka a zasa v poslednom kole.

Výsledok zlepšenej hry celého kolektívu v druhej časti jesennej ligovej súťaže bolo získanie titulu jesenného majstra ligovej súťaže.

★ UVEDIEME TABUĽKU IBA PRVÝCH PIATICH MUŽSTIEV:

1. Spartak Trnava	15	9	4	2	28:2	22
2. Baník Ostrava	15	6	8	1	15:8	20
3. Jednota Trenčín	15	8	2	5	22:18	18
4. Teplice	15	6	5	4	14:10	17
5. Slovan Bratislava	15	6	5	4	17:13	17

Prvé kolo sa novému trénerovi Valérovi Švecovi a hráčom podarilo. Už samé umiestnenie aktivizovalo všetky sily za ďalšie úspešné ťaženie.

V jarnej súťaži začala Trnava hneď víťazstvom nad Trenčínom 2:0. Tým istým rozdielom zvíťazila v Trinci. Potom prišla pred Prácheň, ktorá prehrala 5:1.

Týmto bola zavŕšená obdivuhodná séria 13 ligových zápasov, v ktorých Trnava neokúsila porážku. Bola to skutočne nádherná paleta! Až po tejto sérii prehrala Trnava v Košiciach s VSS 2:0. Potom hrala doma dva víťazné zápasy so Spartou 3:0 gólmí Kunu, Adamca, Kabáta a s Teplicami 2:1, keď góly dali Adamec a Kabát. Potom prišla nečakaná sprcha na Interi 0:4! Bol to zápas premárnených šancí a chýb v obrane.

V dvadsiatom treťom kole bol v Trnave zaujímavý zápas s Ostravou. To už dávno nebolo na našom štadióne, aby 13. minúta zápasu ukazovala skóre 3:2! Pekná úroda. Všetkých päť gólov padlo za necelých 6 minút. Zatiaľ čo góly domácich padli po perfektných akciách, góly Ostravy po chybách v našej obrane. Napokon Adamec upravil stav zápasu z jedenástky na 4:2. Góly dali Adamec2, Kuna, Fandel.

V zápase s Lokomotívou Košice, kde Spartak prehral 1:0, sa nijako výkonom nevyznamenal. Bolo vidieť pokles formy, lebo mužstvo v tomto zápase podalo mimoriadne slabý výkon. Taký nemajstrovský. Bola to ovsím kríza viac psychického rázu.

Po víťazstve nad Gottwaldovom 3:0 prehrala Trnava nečakane v Ži-

line 1:3. Pokračovalo sa v slabšej forme, čo sa ukázalo v zápase so Sláviou na domácom štadióne, kde získala po dlhej dobe vôbec bod, keď zápas skončil nerozhodne 1:1 a to po absolutnej prevahe. Aby to bolo v lige veselšie a diváci napnutí do konca súťaže, veľký bodový zisk a náskok Spartaka sa považovalo scvrkol z pôvodných 6 bodov na „tri“ body! Mnohí už mali obavu, či sa nebude opakovať minuloročná situácia a či Trnava bude mať dosť sil v posledných troch kolách získať také postavenie, aby jej zaručilo získanie majstrovského titulu pred výborne finišujúcimi VSS Košice, ktorý svoje ambície nijako nezakryvali.

V dôležitom zápase v Prahe s Duklou na Juliske Trnava remizovala 0:0 a získala veľmi dôležitý bod, súčasne v ten deň VSS Košice prehrali v Prešove 0:2, takže Košičanom zostávala už iba teória na získanie majstrovského titulu. Trnava mala dve kolá pred koncom súťaže náskok 4 body a aktívne skóre 51:24, zatiaľ čo VSS mali skóre 39:27! Tak bolo prakticky rozhodnuté!

Novopečený alebo staronový majster sa s touto úspešnou ligovou premiérou rozlúčil pred svojim obecnstvom a to práve so Slovanom, najväčším rivalom ešte z čias Západoslovenskej župy futbalovej. Bola to poriadna rozlúčka, ale aj šichta. Trnava sa už na nič nespoliehala, chcela, aby Slovan, ako doterajší majster skutočne odovzdal žezlo novému majstrovi predvedením dobrého futbalu. Trnava začala vo veľkom štýle bol to futbal súci pre bársakého labužníka. Mužstvo striedalo rytmus malo rýchlo, perfektné technicky svoju nátlakovú hru a hostia mali čo robiť, aby jej odolali. Víťazný a zároveň aj jediný gól tohoto veľkého zápasu vsietil Jozef Adamec. A to bolo vynikajúce ukončenie Švecovho debutu ako trénera a satisfakcia hráčov, že to ešte dlho budú vedieť hrať, keď ich už väčšina novin tak trochu odpisovala. Záverečným hviezdou rozhodcu boli oslavy hodné titulu majstra ČSSR vo futbale! Boli ešte búrlivejšie, ako keď sme túto veľkú a príjemnú slasť prežívali pred tromi rokmi pri získaní prvého titulu majstra. Ako hríby po daždi už tam boli naraz dve dychovky, ktoré vyhrávali rezké tance do vienkla novému majstrovi, rakety, ohňostroj, delobuchy, obrovské nadšenie a ovácie obecnstva nemali konca. Všetko stálo na svojich miestach, nikomu sa nechcelo ani domov.

Všetko toto sa zlilo v mohutnú manifestáciu na oslavu majstra, na oslavu nášho socialistického športu a telovýchovy, na oslavu všetkého toho krásneho, čo nám dnešná spoločnosť dáva.

Bolo to impozantné, krásne, všetky srdcia, a bolo ich okolo 20 000, boli spontánne za jednu vec, vedno sme boli jedna veľká, dobrá a usporiadaná rodina. Všetci si odpustili navzájom to, čo ich rozdeľovalo. Kiež by tak bolo na všetkých našich ligových zápasoch, iste by sa nám všetkým robilo radostnejšie a lepšie.

Ako sa hovorí v starom slovenskom porekadle, že po hodoch býva bolenie brucha, stalo sa tak o týždeň v Prešove. Nakoľko bolo už o titule rozhodnuté, v ligovom zápase v Prešove dostali možnosť ďalší mladí hráči. No ale mladí hráči nenahradili štandardných hráčov v plnej miere a ešte v takom búrlivom prostredí ako v Prešove je, a tak po slabšom výkone prehrala Trnava 3:0.

Majster ČSSR — rok 1970—1971. Víťaz Slovenského pohára. Víťaz Československého pohára. Zľava stoja: Púchly, Kuna, Jarábek, Majerník, Geryk, Juska, Valentovič, Adamec, Keketi, Svec (tréner). Kľačiaci: Varadin, Dobiáš, Hagara, Fandel, Martinkovič, Hrušecký, Bóžik, Masrna, Kabát.

★ KONEČNÁ TABUĽKA ROČNÍKA 1970 — 1971 PRI ZISKANÍ TRETIEHO TITULU

1. Spartak Trnava	30	17	6	7	52:27	40
2. VSS Košice	30	16	4	10	46:30	36
3. Sklounion Teplice	30	14	7	9	38:26	35
4. Sparta Praha	30	14	7	9	38:32	35
5. Baník Ostrava	30	11	12	7	39:32	34
6. Slovan Bratislava	30	11	10	9	34:28	32
7. Inter Bratislava	30	11	8	11	35:34	30
8. Tatran Prešov	30	11	8	11	28:32	30
9. ZVL Zilina	30	9	11	10	39:40	29
10. TZ Trinec	30	12	5	13	32:36	29
11. Jednota Trenčín	30	12	5	13	38:44	29
12. Slávia Praha	30	11	7	12	27:33	29
13. Dukla Praha	30	10	8	12	42:41	28
14. Lok. Košice	30	9	8	13	27:30	26
15. Škoda Plzeň	30	8	6	16	30:54	22
16. TJ Gottwaldov	30	5	6	19	30:56	16

Karol Dobiáš — Futbalista roka 1970, 1971

Túto bohatú sezónu pod vedením trénera Valéra Šveca Spartak absolvoval s týmto mužstvom:

Geryk, Púchly, Keketi, Dobiáš, Bôžik, Majerník, Jarábek, Hagara, Varadin, Kuna, Hrušecký, Fandel, Valentovič, Martinkovič, Masrna, Adamec a Kabát.

Jozef Adamec ako kapitán Spartaka a kapitán národného mužstva obhájil tiež titul najlepšieho strelca ligovej súťaže a spolu s Nehodom z Gottwaldova so 16 gólmi stal sa držiteľom pohára denníka Práca.

* DOBIÁŠ NAJLEPŠÍM FUTBALISTOM ROKA!

Pri hodnotení najlepších futbalistov športovým denníkom STADION v akcii „Najlepší futbalista roka“ získal Spartak Trnava tiež ďalšie uznanie svojej práce. Pravý obranca a člen národného mužstva ČSSR Karol Dobiáš bol vyhodnotený na prvom mieste a získal hrdý titul

„Futbalista roka 1970“! Túto poctu si vyslúžil vynikajúcimi výkonmi v svojom mužstve ako aj v reprezentácii. Je to obdivuhodné, lebo ide o hráča výnimočných kvalít, výbušného, technicky zdatného, ako vyžaduje typ moderného obrancu.

Na štvrtom mieste sa umiestnil Adamec a na piatom Kuna!

Teda v prvej päťke 3 poprední futbalisti Spartaka Trnava.

Ak hodnotíme uplynulý ročník a bohatú sezónu je potrebné spomenúť ešte jednu mimoriadne významnú akciu. Denník Šmena v hodnotení kolektívov udelil druhé miesto v tejto súťaži za rok 1970 nášmu ligovému kolektívu. Pri čom pri hodnotení kolektívov za uplynulé desaťročie si naši futbalisti udržujú medzi slovenskými kolektívami prvé miesto.

Teší nás taketo hodnotenie, pretože naše mužstvo svojou, rýchlou a technickou hrou prifahovalo najviac návštevníkov na náš štadión, aj na súperové. Bolo viac zápasov, kde vlastne štart nášho mužstva a invázia fanúškov zaplnili ihrisko a naplnili pokladnicu svojho súpera a keď ešte aj body zostali doma, tak štedrosť vyplývajúca z našej hry a účasti v súťaži je obdivuhodná. V neoficiálnej súťaži hodnotenia návštevnosti za rok 1970 náš Spartak zatielil mnohé veľkomestá. V prvých 15. stretnutiach nášho mužstva na domácom štadióne videlo zápasy 180 000 divákov. Druhá Sparta zaostala oproti Trnave o 50 000 divákov, čo svedčí o dobrých metódach práce nášho futbalového oddielu.

* VÍŤAZSTVO V SLOVENSKOM A ČESKOSLOVENSKOM POHÁRI

Vedenie Spartaka TAZ Trnava vždy venovalo pozornosť súťaži o národný pohár. Preto okrem ligového zápolenia sa súčasne mužstvo zapájalo do súťaže Slovenského pohára. Na ceste za touto métou mužstvo postupne prešlo cez týchto súperov: Dubnica 2:0, Topoľčany 4:1 po predĺžení, Dukla Banská Bystrica 3:2 tiež po predĺžení. V semifinále porazil Spartak Inter Bratislava 1:0, keď jediný a víťazný gól dal Kuna.

Vo finále zdolal Spartak Trnava – Slovan Bratislavu 2:0 gólmi Kunu a Hrušeckého. Ze sa týmto pohárovým súťažiam venuje pozornosť, vyplýva aj z toho, že lesk prvému finálovému zápasu v Trnave dodala prítomnosť predsedu vlády SSR s. prof. Dr. P. Colotku a ďalších predstaviteľov stranických a telovýchovných inštitúcií. V Bratislave v odvete prehral Spartak 1:0 a stal sa tak víťazom Slovenského pohára. Takto sa kvalifikoval o účasť vo finále Československého pohára s víťazom CSR Škodou Plzeň.

Finále malo jednu zvláštnosť. Majster republiky sa stretol vo finále s mužstvom, ktoré opúšťa I. futbalovú ligu.

Finále Slovenského pohára — rok 1970—1971 (po zápase so Slovanom Bratislava). Zľava: Hagara, Dobiáš, Majerník, Púchly, Bôžik, Adamec. Kľačiaci: Kuna, Martinkovič, Fandel, Hrušecký, Kabát

Prvý finálový zápas v Plzni vyhral Spartak 2:1 gólmi Fandela a Martinkoviča.

V odvete Trnava získala presvedčivé víťazstvo 5:1, keď skórovali Kuna 2, Hrušecký, Adamec, Martinkovič. Keby neboli domáci zvlášť v druhom polčase viditeľne poľavili, bol by výsledok aj dvojčíferný. No napokon dážď akosi schladil streleckú mušku domácich, a tak sa stal Spartak Trnava víťazom druhej najvýznamnejšej celoštátnej súťaže.

Čo k tomu dodať. Spartak vyhral všetko, to čo sa vyhrať dalo. Zvítazil v I. lige, v Slovenskom pohári a napokon v Čsl. pohári. Dokázal, že aj takéto zafaženie sa dá zniesť pri správnom vedení mužstva, dôslednej životospráve hráčov a dobrej spolupráce výboru futbalového s technickým vedením mužstva a opačne.

Už tri roky pôsobil náš najlepší tréner – zaslužilý tréner Anton Malatinský vo Viedni. Pomaly aj jemu skončila zmluva a ČSFZ túto na ďalšie obdobie, ktoré požadovali z Viedne, už nechcel povoliť. K radosti všetkých fanúškov a priaznivcov ako aj funkcionárov sa vrátil Malatinský do Spartaku, kde prevzal znovu vedenie ligového mužstva.

Po letnej dovolenke odišli načerpať nových síl do Dudiniec, kde už fungovala dvojica Malatinský-Svec. Počas pobytu zohrali niekoľko priateľských zápasov ako Detva 3:2, Dudince 8:0, Šahy 6:1, Levce 6:1. V rámci tejto prípravy odišlo mužstvo do Juhoslávie, kde zohralo niekoľko zápasov, ktoré mali slúžiť na zladenie formy. Nad Slovínou Ru-

ma 6:0, Starou Pazovou 5:1 a nad komb. Crvena Zvezda–Partizan Belhrad 2:1.

Úvod ako obyčajne sa tiež nevydaril. Spomeňme zápas na Sparte. Naši hráči sa nechali prevapíť a za 20 minút už prehrávali 3:0. Za Trnavu znížil Adamec a v druhom polčase dal druhý gól Dušan Kabát. Potom domáci za asistencie Puchlého zvýšili na 4:2 a tento stav zostal nezmenený, čo bolo do určitej miery najväčšie prekvapenie, tohoto kola. Trnavu nesklamal iba brankár, ale aj ďalší hráči, ktorí vždy boli oporou.

V druhom kole porazili doma Trinec hladko 4:0 a mohlo to byť ešte vyššie. Góly Adamec 3 a Masrna.

Ďalšie dva zápasy Trnava prehrala, a to tradične v Trenčíne 2:0, čo bolo celkom zbytočné a na Dukle, kde zasa prehrala hladko 3:0. Jesenná časť sa nevydarila, ale ani žrebovanie, lebo prvé štyri zápasy sa hrali až na jeden vonku, takže aj to veľmi vplývalo na mužstvo.

Paradoxné, bolo, na čo sa nik v Trnave nepamätá. Po piatom kole sa náš majstrovský celok ocitol na poslednom mieste, to jest na dne ligovej tabuľky. To bola voda na mlyn našim nepriateľom. Mnohi sa tomu radovali mysliac, že je to konečné.

Remiza so Slovanom na vlastnom ihrisku 1:1 signalizovala pokles formy. V Košiciach proti Lokomotive sa situácia začala zlepšovať. Spartakovci hrali veľmi dobre, viedli gólom Masrna 1:0. Domácim, aj keď dobre pridali, predsa sa im podarilo iba vyrovnať a zápas skončil nerozhodne 1:1. Nepodarilo sa zlepšiť situáciu ani doma v zápase s Ostravou, kedy skončil tiež nerozhodne 1:1.

Až v ôsmom kole sa na Trnavčanov usmialo šťastie a každý veril, že sa mužstvo dostane z psychickej únavy. Na horúcej pôde v Tepliciach, odkiaľ sa len veľmi málo bodov vyneslo, zvítazili Trnavčania 3:1 gólmi Kabáta, Adamca a Kunu. Najkrajší gól bol Kunov z dobrých 30 m. A po tomto zápase sa Spartak konečne uchytil. Ustavične v defenzíve sa nachádzajúca Slávia podľahla 4:1. Nestačilo miestami ani 9 obrancov, svoje Trnava nadelila.

Potom nasledoval zápas v Žiline, ktorý skončil bezgólovou remizou. Zápas bol zároveň debutom mladého nádejného brankára Keketiho, ktorého tréner Malatinský postavil do toho ťažkého zápasu. Jeho debut sa plne vydaril. Zachytil v takom štýle, že nebolo možné ho prekonať zo žiadnej pozície a zásluhu na výsledku má práve aj on.

Zápas so Zbrojovkou Brno našiel mužstvo Spartaka vo veľmi dobrej pohode. Rozstrieľal sa gólostroj, a tak nik nečakal, že padne taká bohatá úroda gólov. Spartak zvítazil po výbornej hre 7:0! Góly Masrna 4, Kabát, Kuna, Fandel.

Na Interi sa tiež zaslúžene zvítazilo 2:0. Ďalším hosťom v Trnave bolo t. č. vedúce mužstvo I. ligy VSS Košice. Iste viete, že aj Košice majú vysoké ambície ako to prehlásili kompetentní činitelia. Tak preto pozor! Košické mužstvo, ktoré dvanásť kol neprehralo a viedlo tabuľku, hralo ako nováčik. Priebeh zápasu začínal byť hneď jednostranný. Tak nevieme, či sú poverčiví, ale tá trinásťka im nedoniesla nič dobrého. Iba fešnú nádielku pol tučta gólov teda 6:0! Je to irónia, že v ôsmich zápasoch nedostali ani gól a v jednom hneď toľko. Spartakov-

ci hrali s veľkou chuťou, hravosťou a jeden útok bol krajší ako druhý. Z toho aj striedali góly Kuna 3, Adamec 2, a Martinkovič 1.

Takmer 20 000 divákov videlo vynikajúci futbal a veľa krásnych gólov.

V Prešove Spartak remizoval 1:1. Brankár Keketi po 408 minútach dostal prvý gól. Za Trnavu vyrovnal nádherným gólom mladý Peter Valentovič. Tento hráč dal aj druhý gól hlavou, ale rozhodca regulérny gól neuznal z neznámych príčin.

V poslednom kole hostil Spartak suseda z Nitry. Bol to dobrý futbal. Nitra statočne bránila a nebolo možno jej obranný val prestrelit. Podarilo sa to až Hagarovi, a tak zápas skončil 1:0. Spartak skončil v jesennej polovici ligy na štvrtom mieste. Pritom od 5 kola neprehrál žiaden zápas.

Koncom roku sme sa rozlúčili s jedným z trénerskej dvojice Valérom Svecom, ktorý sa stal trénerom Bratislavského Interu.

Začala sa jarná ligová súťaž. Spartak pred ňou zohral asi 16 prípravných zápasov a chystal sa zaútočiť na prvú pozíciu ligy. Začalo to úspešne. Spartu sme porazili 2:0 pred 20 000 divákmi gólmi Masrnu a Fandela. V Trinci bola bezgólová remíza a v treťom kole sa nám podarila odveta s Trenčínom, keď sme zvíťazili 5:2. No dva góly, ktoré sme obdržali, boli celkom zbytočné a idú na konto nedôslednosti našej obrany.

Týmto sa Spartak dostal už na tretiu priečku a znížil náskok Slovanu na tri body. Zasa veselšia myseľ.

Trnava neprehrala už 15 kôl za sebou, čo by každý chcel zastaviť. Aj noviny túto skutočnosť veľmi zveličovali. A tak sa išlo do Bratislavy na Slovan. Išlo tam všetko, čo malo nohy a aký taký dopravný prostriedok. Záujem o tento zápas bol ohromný. Za barierami na Tehelnom poli bola zasa raz veľká návšteva vyše 40 000 divákov. Zápas sa vyznačoval všetkými sprievodnými javmi derby zápasu. Slovan dal gól, ale rozhodca ho pre ofsajd neuznal. Vzápätí sa prihlásil Dušan Kabát, že tiež vie dávať góly z peknej a perfektnej prihrávky Masrnu vsietil prvý úspech Trnavy 1:0! Až tu sa ukázalo, že z tých 40 000 návštevníkov je veru aspoň 50 % „dovezených z Trnavy a okolia“!

Po prestávke domáci vyrovnali, ale Jozef Adamec, starý lišiak, sa kľučkou zbavil obrancu a nádhernou strelou prehodil aj brankára a Trnava sa znovu ujala vedenia 2:1. Slovan vyrovnal z trestného kopu na 2:2, a tak čelo tabuľky ostalo aj po dvadsiatom kole nezmenené a boj otvorený.

Ale nápor Trnavy na bratislavské pozície pokračoval nemilosrdne. Zvíťazila doma nad Lokomotívou Košice 3:0 gólmi Kunu, Fandela a Masrnu. To znamenalo o priečku vyššie na druhé miesto v tabuľke. Každý čakal, že Spartak bude v Ostrave zastavený. Ale aj tu dokázal, že je lepším celkom a zvíťazil 2:1 gólmi Masrnu a Kabáta. Teda obe naše krídla sa postarali o strelbu do plného! No a čo čert nechcel, Slovan prehral na Lokomotive v Košiciach 3:0! a tak Spartak, či chceš alebo nie, hore sa na prvú ligovú priečku. Počas priebehu 7 ligových kôl sa podarilo Spartaku zlikvidovať 6 bodový náskok Slovanu. No nebola to maličkosť, ani motív na sebauspokojenie a priveľkú radosť. Boj ešte len začínal.

Káder hráčov Spartaka TAZ Trnava na začiatku ligového ročníka 1971—1972. Zľava horný rad: Kohúčík, Púchly, Valentovič, Majerník, tréneri Malatinský a Svec, Kuna, Cisar, Geryk, Adamec. Kľučiaci: Dobiáš, Martinkovič, Fandel, Varadín, Hrušecký, Masrna, Bóžik, Hagara, Kabát

Situácia sa vyostrila a jeden čakal na chybu druhého. VSS Košice po prehre v Prešove mali už na prvé miesto stratu 3 bodov, takže zostali iba dvaja kandidáti na prvé miesto a to Slovan a Spartak, teda najbližší susedia, ktorí sa už roky hecujú otázkou: Prosím Ťa, vieš mi povedať, koľko kilometrov je k majstrovi?

Trnava zvíťazila horko-ťažko nad Teplicami 2:1. Bol to jeden z najťažších zápasov. Trnava mala sťaženú situáciu v tom, že každý súper na jej ihrisku bojoval zo všetkých síl a mnoho razy skomplikoval situáciu. Pražská Slávia tiež nezastavila víťazný pochod a Spartak zvíťazil v Prahe 2:0 gólmi Masrnu a Petra Valentoviča.

V tomto zápase mala Trnava ešte veľký handicap, keď musela hrať bez opory Kunu a Dobiáša, ktorí boli zranení.

Trnavu prekvapila Žilina výkonom v Trnave. Zápas skončil 0:0. Plača v bránke Žiliny nedokázal nik prekonať. Znamenalo to momentálny ústup z pozície a Trnava klesla na druhé miesto v tabuľke. No ale čo Žilina pokazila, to aj za týždeň zasa napravila. Trnava zvíťazila v Brne 1:0 nad Zbrojovkou gólom Fandela a Žilina pre zmenu porazila Slovan,

Záber z ligy: Spartak TAZ Trnava — Sparta Praha 3 : 0 (1971—1972)

a tak štyri kolá pred koncom ligy viedla Trnava s náskokom jediného bodu ligový peletón.

V ďalšom ťažkom zápase s vypadajúcim Interom zvíťazila Trnava 2:1 gólmi Kunu a Kabáta.

Trnava cestovala k ďalšiemu ťažkému zápasu do Košíc na VSS. Tam sa pre body nechodí, preto tiež zisku aspoň jedného bodu sa podriadila taktika tohoto zápasu. Trnava dosiahla svoj cieľ. Zisk jedného bodu. Do konca chýbali ešte dve kolá. Išlo to všetko do tuhého. Nervy boli napäté ako šipy. Trnava zvíťazila doma nad Prešovom 3:1 gólmi Hrušeckého, Adamca a Masrnu. Slovan zvíťazil doma nad VSS 3:0! a zostalo posledné kolo.

Spartak hral posledný zápas v Nitre. Zápas mal veľmi dobrú úroveň zásluhou fair hry oboch mužstiev. V zápase predsa len Trnava bola lepším a technickejším mužstvom a viedla už 2:0. Napokon zápas skončil remízou 2:2. Nakoľko Prešov zvíťazil nad Slovanom 2:1, stala sa Trnava definitívne po štvrtý raz majstrom Československej socialistickej republiky vo futbale.

Z posledných dvoch zápasov zaslúžene získala 3 potrebné body. V konečnom súčte hovorilo jasne, že boj o prvé miesto v našej lige získalo najspôhlivejšie mužstvo Spartaka Trnava.

Nitrianski funkcionári a obecnstvo sa zachovali veľmi čestne a korektné. Radosť bola v trnavskom tábore, ktorý prišiel v hojnom počte. Cesta z Nitry bola lemovaná autami po celej štyridsaťpäť kilometrovej dĺžke ako jediná žeravá šnúra.

Záber z ligy: Spartak TAZ Trnava — Baník Ostrava 4 : 2 (1971—1972)
(Adamec úspešne premieňa 11 m kop)

Záber z ligy: Spartak TAZ Trnava — Sklounion Teplice 2 : 1. (Kabát strieľa hlavou gól prekvapenému Sedláčkovi)

Záber z ligy: Spartak TAZ Trnava — Dukla Praha 2 : 0 (1971—1972)
(Adamec neraz presvedčil brankárov, že má silnú i „pravačku“, ako je tomu na zábere)

Bolo že to radosti, blahoželani. Pionierska organizácia venovala každému hráčovi kytičku a oba tábory sa tešili a holdovali peknému futbalu a jeho záveru v ročníku 1970/71, ktorý bol taký náročný, pritom zaujímavý.

Len si pripomeňme, ktoré mužstvo by dokázalo takýto kvalitatívny vzostup. Majster — od takého každý čaká maximum! Nik mu nevie nič odpustiť, a preto bolo mnoho priaznivcov šokovaných. Po piatom kole ligovej súťaže je majster prakticky na lopatkách. Na dne tabuľky! Je to možné? Každý si dával otázku. Mnohí už písali nekrológy o konci trnavského silencia atď. No nebolo to ani trochu správne. Veď každý má právo aj na slabšie chvíľky.

Čuj svete?! Zo 16 posledného miesta postupovalo sa ako podľa plánu nevidaným spôsobom až na prvú priečku k obhájeniu hrdého titulu majstra republiky! To dokázalo mužstvo, ktoré má pevné morálno-vôľové vlastnosti a vedie ho zaslužilý tréner Anton Malatinský!

A to nie je ešte všetko! Mužstvo vytvorilo ešte jeden československý rekord! 26 plných ligových kôl futbalisti Spartaka Trnava neprehrali — to dodáva majstrovským medailám ešte jasnejší lesk. Teda plných 293 dní neprehral. Naposledy v Prahe v štvrtom kole ligovej súťaže t. j. 26. augusta 1971. Túto sériu dosiahol preto, že je mužstvom vysokej hráčskej morálky, že v svojich činoch má cieľavedomosť, etíziadosť, umenie. Teda zbrane, ktorými prevyšuje mnohé mužstvá.

★ TABUĽKA LIGOVÉHO ROČNÍKA 1971 — 1972 PRI ZÍSKANÍ ŠTVRTEHO TITULU MAJSTRA ČSSR

1. Spartak Trnava	30	17	10	3	60:25	44
2. Slovan Bratislava	30	18	6	6	68:37	42
3. Dukla Praha	30	14	7	9	56:40	35
4. VSS Košice	30	12	11	7	38:28	35
5. ZVL Žilina	30	12	7	11	39:35	31
6. Sparta Praha	30	13	5	12	50:52	31
7. Slávia Praha	30	13	2	15	30:37	28
8. Lokomotiva Košice	30	11	6	13	33:44	28
9. Teplice	30	9	9	12	26:37	27
10. AC Nitra	30	10	7	13	31:41	27
11. Tatran Prešov	30	10	7	13	31:42	27
12. Baník Ostrava	30	10	6	14	39:41	26
13. TŽ Třinec	30	9	8	13	41:46	26
14. Zbrojovka Brno	30	8	9	13	42:61	25
15. Inter Bratislava	30	8	8	14	35:42	24
16. Jednota Trenčín	30	9	6	15	31:52	24

V tejto namáhavej sezóne zohral Spartak celkom 46 zápasov z toho I. liga 30, PEM 2, Slovenský pohár 5, priateľských a medzinárodných 9.

Hra nášho mužstva, spôsob prípravy a iné okolnosti zaradili do národného mužstva ČSSR sedem Trnavčanov: Adamec, Kuna, Dobiáš, Hagara, Fandel, Kabát a Hrušecký. V tejto sezóne reprezentovali našu vlasť v mužstve do 23 rokov hráči Keketi a Masrna.

Najlepším futbalistom roku 1971 v ankete športového týždenníka Stadion sa stal znovu náš reprezentačný obranca Karol Dobiáš.

★ KEDY SA KONEČNE PRESADÍME?
MAME ŠANCE, ALE ...

Zatiaľ v pohári majstrov Európskych krajín sa nevieme presadiť. Najďalej sme sa dostali v roku 1969 a to až do semifinále tejto súťaže s Ajax Amsterdam.

O rok neskôr dostala Trnava pomerne slabšieho a neznámeho súpera Hibernians La Valetta. Za úmerného tepla a ťažkého prachu, ktorým bolo pokryté ihrisko na Malte dokázali Spartakovci iba remizovať 2:2. V domácom prostredí v odvetve zvíťazili 4:0. Raritou bol tento výsledok, pretože obrancovia hostov si svietili dva skutočne krásne góly, za ktoré sa nemusel zahanbiť ani najlepší strelec.

V ďalšom kole sme mali tiež neznámeho súpera – Galatasaray Istanbul. Turkom veľa záležalo na postupe. Veď doteraz vlastne v medzinárodnom futbale nič neznamovali. Tréneri i novinári boli v Trnave „okukať“ si nášho majstra a celé mužstvo videlo ligový zápas Trnava – VSS Košice. Zvíťazili sme v tomto zápase, ktorý bol nezvyčajne bohatý na prefahovačky, okopávanie, nečistú hru. Pre dosiahnutie svojho cieľa použili všetky prístupné i menej prístupné zbrane športové i nešportové. A naši hráči nevedeli nijako nájsť protizbraň na tento čudný futbal. Skótsky rozhodca bol veľmi slabý a tak dovolil hostom všetko, takže za celý zápas bolo možno na stopkách namerať slabých dvadsať minút futbalu vôbec. Mužstvo Trnavy bolo úplne vyvedené z konceptu a nezahral menovite Adamec, ale ani ostatní sa nepreslávili. Jediný gól dal v 50. min. hry Kabát. A to bolo všetko. Proste nešťastný zápas, ktorý inak podľa priebehu hry mali domáci vysoko vyhrať. Nestalo sa.

Odveta sa začínala už cestou proti zaužívaným zvykom v športe. Mužstvo letelo do Istambulu, ale nemohli pristáť pre údajnú hmlu a museli sa vrátiť do Atén. Na druhý deň sa vracali znova do Istambulu, kde prišli v dopoludňajších hodinách. To bola „dobrá“ príprava na zápas, strata jedného dňa a prebdená, špatná noc, ktorá na nálade výprave nepridala. V Istambule sa skončil zápas v normálnom čase 1:0. Došlo k predĺženiu zápasu o 2 × 15 min. No ani v tomto čase nepadlo rozhodnutie a tak o postupujúcom rozhodol žreb a to pre nás nepriaznivo – v prospech tureckého majstra.

Vyradenie nášho majstra bol veľkým sklamaním. Preto, že medzi obomi súpermi bol veľký kvalitatívny rozdiel vo výkonnosti v prospech nášho majstra. V čom teda bola chyba, že sme neprešli?

V ďalšom ročníku prisúdil žreb nášmu majstrovi rumunský klub Dinamo Bukurešť. Podľa losovania sa prvý zápas hral vonku. Bola to istá šanca.

Po losovaní bolo treba robiť prípravy na cestu do dejiska prvého zápasu, ale Rumuni sa nehlásili. Čas pomaly krátil termín a všetky telegrafické, písomné a iné urgencie zostávali nezodpovedané. Bolo to čudné

Záber z PEM: Spartak TAZ Trnava — FC Hibernians 4 : 0 (1. 10. 1969)
(Vladimír Hagara v pozícii útočníka)

Záber z PEM: Spartak TAZ Trnava — Galatasaray Istanbul 1 : 0 (12. 11. 1969)

jednanie. Nebolo iného východiska, iba, že sa delegácia Spartaka musela vybrať do Rumunska, vybaviť si všetky organizačné záležitosti – vrátane miesta zápasu, ubytovania a stravovania.

Pred tromi rokmi Trnava hrala tiež v PEM a to so Steaua Bukurešť, kde prehrala 3:1. Tento raz Trnavčania dodržiavali presne dohodnutú taktiku a rady, ktoré im dal tréner Malatinský. Zápas skončil remizou 0:0, čo bolo veľkým úspechom hosťujúceho Spartaka. Tak každý si kládol otázku: presadíme sa už vôbec?

Výsledok docielený na ihrisku súpera bol veľavravný.

V odvetnom zápase všetci boli zvedaví, ako to skončí, a nebolo ich málo. Vyše dvadsať tisíc divákov, ktorí čakali hladký postup do druhého kola.

Mužstvo Spartaka hralo obdivuhodne presne, lopta rýchle menila svojich majiteľov a tak pomaly sa začal rozšypávať obranný val Rumunov. Po 27 minútach hry prišiel osudný moment pre ďalší vývoj hry. Po opakovaných provokáciách obrany hostí vznikla potyčka medzi Adamcom, Hrušeckým a rumunskými obrancami, nastala trma-vrma a do šatne išiel pod sprchy nevinný Kuna, ktorého si rozhodcovia poplietli. Nesmierna bojovnosť neochabla. Naopak, bojovnosť sa ešte zvýšila, a Trnava dala svoj prvý gól až v oslabení. Varadin strieľal a Kabát jeho streľu dorazil ako prvý úspech Spartaka.

Po prestávke bol vylúčený Satmareanu za hrubý faul na Masrnu. Tak ako Trnava aj Dinamo vyrovnalo v oslabení. O niekoľko minút neskôr dostal sa Kabát do výhodnej streleckej pozície, kde ho obrana zrazila a prisúdeným pokutovým kopom znova Dobiáš otvoril Spartaku cestu k postupu. No a potom si naši chlapci zľahčili situáciu v domnieke, že už sa nemôže nič stať. Prestali bojovať, neútočili, ustupovali pred súperom, nik neatakovoľ útočiacich hráčov Dinama. Rumuni to dôkladne využili. Vsadili všetko na jednu kartu a jeden a pol minúty pred koncom stretnutia, po chybe našej obrany vyrovnali na 2:2! Góly na ihrisku súpera znamenajú pri rovnosti skóre dvojnásobok a tak do II. kola PEM postúpili rumunskí futbalisti.

Tak znovu sme sa nepresadili. Ako je to možné? Chýbala zodpovednosť? Veď Trnava bola po každej stránke lepším, technickejším, vtipnejším mužstvom. Hrala lepšie, ucelenejšie. Avšak psychicky bola labilná, nervózejšia a podráždenejšia! A to nie je dobre. Zbytočne sme si pokazili povest.

Môžeme znovu zhodnotiť situáciu a hľadať príčiny neúspechu v zápase, ktorý bol podľa hry na dosah ruky. A tak do tretice sa nepodarilo presadiť sa vyššie.

* BUDE ŠTVRTÝ ROČNÍK ÚČASTI NAŠHO MUŽSTVA V PEM ŠTASTNEJŠÍ?

Ako vždy, aj teraz fanúškovia, hráči, tréner, funkcionári netrepeľivo čakali v teplý júlsový deň (12-tého) žrebovanie I. kola pohára majstrov v Zürichu. No súpera sme sa nedočkali. Spartak a Ajax postupujú do II. kola bez boja. Museli sme čakať na žrebovanie v druhom kole, ktoré bolo 2. októbra v Ríme. Tu už nešlo o to či to bude slabý alebo silný súper. Všetci tu boli silní, vyspelí, schopní. Los nám určil majstra Belgicka SC Anderlecht.

Záber z PEM: Spartak TAZ Trnava — Anderlecht 1 : 0 (1972)
(Jozef Adamec sústreďuje vždy pozornosť súperovej obrany)

Prvý zápas sa hral doma v Trnave. Pripravy boli na úrovni. Chýbali však hráči. Zranení Majernik, ďalej Masrna a Kuna, ktorí mali tresty UEFA v tejto súťaži na jeden, resp. tri zápasy. Už v siedmej minúte sa zranil Hagara a začal povážlivo krívať. Nevyzeralo to dobre. Anderlecht mal aj pred oslabeným Spartakom istý rešpekt. Zostava bola volená tak, že dostali prednosť všetci obranári, aby mohli eliminovať našich útočníkov. Spartak hral dobre. Hodne útočil, menil miesta, bol proste ortuťový, ale gól v prvom polčase nepadol. V druhom polčase sa situácia podstatne zlepšila a Spartak lepšie využíval nátlakovú hru a hneď na začiatku vsietil Kabát gól. Neskôršie mali Spartakovci ďalšie príležitosti. Mali smolu, že rozhodca neuznal Martinkovičovi regulérny gól, vraj pre „ofsajd“. Je to už naša stará bolesť, že naši hráči sa nechajú zviesť k rôznym zložitým a komplikovaným ľahom na bránu miesto priamočiarosti, čo je zbytočné a na škodu. Belgičania chceli za každú cenu vyrovnat, šťastie sa na nich usmialo, keď Dobiáš nedovoleným spôsobom zastavil protiútok hosťov a rozhodca na prekvapenie ukázal značku na pokutovom území. Jedenástrku kopal najlepší belgický útočník Van Himst. Polovica návštevníkov mala zatvorené oči a vydýchla si, keď strela smerovala ďaleko od brány a tak stav pre domácich zostal nezmenený. Tieto zápasy PEM ukazujú, koľko hráči môžu odviesť čistej hry, bez nešportových prejavov. Nebolo to inak ani v tomto zápase, kde Anderlecht sa ukázal ako vyspelé výborné mužstvo a Spartak ho zdolal pevnou vôľou a úsilím všetkých hráčov. No mohlo to byť aj výraznejším rozdielom.

Po tomto zápase vzhľadom na nízky rozdiel, nebolo veľa nádeji na

postup do ďalšieho kola. Mnohé športové denníky nám vôbec nedávali nádeje a Anderlecht tiež nepovažoval prehru v Trnave za konečnú a spoľíhal sa na domáce prostredie.

Zápas v Bruseli, ktorý videla celá Európa, ukázal v podstate nielen 35 000 divákom na štadióne, ale aj cez televíziu, že Spartak hrá výborný futbal a že sa oprávnené dostal medzi európsku elitu. Mužstvo podalo jeden zo svojich najlepších a najtechnickejších výkonov. Spartak hral na istotu, hráči neštrli pohybov a bojovali stopercentne. Keď každý už bol spokojný s dosiahnutou remizou a domáci viac ako smutní, Kabát z polovice ihriska uvoľnil Masrnu, ktorý vyšprintoval a vedľa vybiehajúceho brankára dal jediný a víťazný gól. 1:0 – a to už sa ozvala pišťalka perfektného španielskeho rozhodcu Ibañeza Sancheza. Tento zápas ukázal dve veličiny. Ukázkový výkon nášho kolektívu a absolútnu objektivnosť španielskej rozhodcovskej trojice. Tito sa veľmi tešili po zápase v rozhovore s nami, že sa im zápas vydaril a napokon zvíťazilo lepšie mužstvo.

Výborný poznatok z tohto zápasu bol v tom, že nesklamal ani Ján Kolenič, ktorý sa dostal na výslnie v hodine dvanásť. Veď pred prvým zápasom šúpál doma kukuricu a pôvodne chcel zápas sledovať z obrazovky. Nakoniec bol povoláný miesto zraneného Majerníka a dokázal, že nielen vie dobre šupať kukuricu, ale aj podať v takomto náročnom zápase brilantný výkon. Spartak dokázal, že v takýchto zápasoch nesklame a možno sa na neho spoľahnúť. Morálno-voľové vlastnosti boli v tomto zápase na vysokej úrovni. Keby tak bolo v každom zápase, určite by sme aj v tejto súťaži raz dospeli vyššie.

Spartak čakal na súperu v III. kole. Každý si želal Real Madrid, alebo Juventus Torino, teda technické mužstvá. Ziaľ, 17. januára 1973 vo Frankfurte nad Mohanom žreb určil Trnave jedného z najťažších súperov, ktorého si iste nikto neželal a to anglického majstra Derby County. Malatinskému ako priamemu účastníkovi losovania určite to tiež „nerezalo“. Rozohraný anglický majster prišiel do Trnavy uprostred priebehu anglickej prvodivíznej súťaže. Tieto skutočnosti sa prejavili v priebehu zápasu a prvé prekvapenie bolo, že súper použil našu taktiku s útočným rytmom hry. Tlak prišiel od hostov a nie od domácich. Bolo vidieť, že tréningový tábor v holandskom Zeiste síce pomohol a nebyť tohto, bolo by to určite horšie. Veľmi pomaly sme sa osmelovali hrať útočne a aké-také možnosti sme si vypracovali až po 20 minútach zápasu. Ale predsa sme sa do polčasu radovali, keď mladý František Horváth prešiel cez dvoch hráčov súperu a z 20 m nečakane prudkou strelou prekvapil brankára hostí a bolo to 1:0 pre Spartak. Bola to strela typu à la Adamec. Angličania sa nevzdávali a mali veľa šanci, z ktorých mohli vyrovnáť. 87. minúta priniesla obdobnú situáciu ako na Anderlechte, keď Masrna si vybojoval loptu na stredovej čiare, vyhnul sa obrancovi Nishovi, ktorý ho chcel chytiť za ruku a rútil sa sám na bránku. Nepodarilo sa mu to, čo v Belgicku a túto najväčšiu brankára príležitosť na zvýšenie stavu, strelil iba do vybiehajúceho brankára Boultona. Škoda premárnenej šance, ktorá mohla znamenať definitívny postup znovu do semifinále ako v r. 1969. Neostávalo nič iné, iba čakať, čo prinesie odvetu.

Anglický majster, aby mohol postúpiť musel v odvete zvíťaziť o 2

góly. Hrná stránka Spartaka na cudzích ihriskách v tejto súťaži dávala určité nádeje, že by sa dalo dosiahnuť priaznivé výsledku.

Výprava Spartaka letela našim IL-18 aj s fanúšikmi z bratislavského letiska do Birminghamu. Nálada na palube bola uspokojivá, až nato, že sme si trochu zakrúžili nad Anglickom, keď pre veľkú hmlu nás ani jedno letisko nechcelo prijať. Takmer po 90-minútovom oneskorení sme pristáli na letisku v Birminghame, odkiaľ autobusmi pokračovala výprava do Derby. V tomto zápase už mohol hrať Laco Kuna, čo do určitej miery opravňovala nádeje Spartaka. Tak ako ukázal priebeh zápasu, s Kunom na domácom ihrisku by bol Spartak rozhodne docieľil rozhodujúci výsledok na postup. Tu sa najlepšie ukázalo, že hnev je zlý sudca a že nepristojnosti v zápase s Dinamom Bukurešť nás veľmi dlho prenasledujú.

Mnohí zasvätení si pamätajú, ako sa anglickí profesionáli a funkcionári domáhali od nás gentlemanského citu pre pohostinnosť a manager Clough najviac horekoval, aby sme nenaliali na hraciu plochu vody, ako im to spravili v Sarajeve. No naše prekvapenie, ale aj sklamanie bolo veľké, pri príchode na starý štadión Derby County, ktorý pol dňa polievali a boli na ňom veľké mláky vody, ktoré nevestili regulérnosť zápasu. Boli si vedomí toho, že Trnava pôjde s náporom a okrem rozbahneného ihriska mali našu rýchlosť umiťviť aj vysoké štuple na kopačkách, z ktorých ich aj cez svoju neobjektivitu taliansky rozhodca Agonese „vyrzul“. Aj tak na to doplatil už v 7. minúte náš Masrna, ktorého anglický reprezentačný stoper McFarland surovo nakopol do kolena, že ho museli vyniesť z ihriska (ako vieme, prakticky už 2 mesiace nehrá pre tento zárok a v najbližších dňoch ho čaká operatívny zárok na poranenom menisku). Angličania v tomto zápase ukazovali svoju prevahu, avšak ani Trnava neostala nič dlžná svojej povesti, hrala na nemožnom teréne veľmi rozumne a mnoho nechýbalo, aby nebola dala gól. V jednom útoku unikol Martinkovič a tento únik by bol určite znamenal dosiahnutie gólu, keby ho nebol obranca Todd zápasníckym chmatom chytil odzadu za krk a „normálne“ ho zložil. Rozhodca Agonese odovzdával domácim viac ako bolo zdravé. A preč by aj nie, keď v odpoľudňajších hodinách pred zápasom bol slávnostne prijatý na radnici mešťanostom, ktorý bol popredným funkcionárom klubu Derby County. Takto išlo fifty-fifty, voľačo za voľačo, lebo bol aj pri tomto zákroku tak benevolentný, že za taký zárok, ktorý by bol každý iný objektívny rozhodca potrestal vylúčením, sa nezmohol ani na žltú kartičku. Aj ďalšie surové zákroky anglických futbalistov dostatočne netrestal. Keď sa zdalo, že polčas skončí nerozhodne, naša obrana netakticky uvoľnila priestor ľavej strany ihriska, do ktorého zbehol McGovern, ktorý odcentroval a Hector kolenom vsietil prvý gól. Bola to veľká chyba, za ktorú sa pyká, pretože vliala domácim silu a agresivitu. V II. polčase už v 6. minúte došlo k ďalšej pohrome, keď zle vyrazenú loptu Keketím, Hector zo 16 m strelil pod žrd a bolo to 2:0. Koniec nádejiam? Ešte nie! Trnava sa nevzdávala. 15 minút pred koncom zápasu tréner Malatinský dal všetko na jednu kartu a vymenil posty, keď Kunu zaradil do útoku a Dobiáša na jeho miesto. Došlo k veľkému zvratu v situácii, Trnava vyvinula taký obdivuhodný tlak, ktorý každého omráčil. Nepustila Derby cez polovicu ihriska, bola pä-

nom situácie, lopta poslúchala a išla z nohy na nohu, ale strelit výťužný gól sa nepodarilo, pretože napokon musel tréner Malatinský stiahnuť pre zranenie aj útočníka Horvátha, čím úderná sila na strelenie výťužného gólu sa zmenšila. Domáci profesionáli sa dostali do labilného psychického stavu, odkopávali loptu medzi obecenstvo, preťahovali čas, len aby uhájili postup, pretože po stratení možnosti obhájiť majstrovský titul a vypadnutie z anglického pohára, im nič iného neostávalo. Trnava sice prehrala v tejto ťažkej odvete, ale neodišla z ihriska pokorená, odišla ako rovnocenný partner. Nesklamali v obávanom anglickom prostredí. Anglická tlač vysoko hodnotila schopnosti Trnavčanov a jej komentáre vyzneli v superlatív. Hoci sme nepostúpili, tohoročné účinkovanie v Pohári európskych majstrov, bolo veľkým zadosťučinením pre celý československý futbal.

Otázka, presadíme sa raz v tejto súťaži? Možno ju zodpovedať, že pri takýchto morálno-vôľových vlastnostiach a hre pri odstránení niektorých nedostatkov, je to možné a naši priaznivci v tomto skladajú všetky nádeje.

* TRNAVA AJ V POHÁRI UEFA

Na jeseň roku 1970 hral Spartak Trnava v súťaži o Pohár UEFA (býv. veľtržný pohár). Zlé jazyky hovorili, že dôvod pre zaradenie Trnavy do tejto súťaže bol „Jesenný trnavský veľjarmok“, ktorý tradične sa koná v Trnave a radi ho pre jeho špeciality navštevuje veľa cudzincov, obzvlášť Rakúšanov.

Hneď v prvom kole sme narazili na ťažkého súpera – francúzske Olympique Marseille. Zvítazili sme v prvom zápase doma 2:0. Odveta bola veľmi dobrodružná. Prehrali sme 2:0. Takže o postupe mali rozhodnúť pokutové kopy. Vykonávatelia tejto úlohy boli Dobiáš, Kuna, Hrušecký, Fandel a Kabát. Zvítazili sme 4:3. Iba Fandlovu jedenástku brankár zneškodnil. V mužstve domácich štartoval aj vynikajúci juhoslovanský útočník Skoblar. Bol to strelec výnimočných kvalít, čo aj dokazoval svojimi streleckými výkonmi. No a práve on pri streľbe pokutového kopu prekopol vysoko bránu a tak sme si v tomto vyčerpávajúcom súboji vybojovali ďalší postup.

To by ešte nebolo všetko. Obecenstvo priam zúrilo nad nezdarom svojho mužstva a vážne ohrozovali celú našu výpravu pri odchode z ihriska, fľašky, krabice od konzerv a Coca-coly len tak svišťali vzduchom. No na šťastie nik nebol zranený. No ani v hoteli nemala výprava pokoj a tak sa musela presťahovať do iného hotela, aby si mohli vôbec odpočínúť a neboli ohrozovaní.

V druhom kole bola súperom „známa“ berlínska BSC Hertha Berlín. V Berlíne sme po veľmi ostrom boji prehrali 1:0. No a doma sme si to vynahradiť víťazstvom 3:1 gólmi Kunu, Martinkoviča a Bôžika.

* V III. KOLE ZNOVA SA NÁM DOSTAL ZÁPADONEMECKÝ SÚPER

1. FC Köln. Je to výborné mužstvo, v ktorom hrá aj reprezentant Owerath. Jeho typická tvrdá hra našim hráčom nejako nesedela. Prehrali sme gólom, keď lopta ostro strelená útočníkom hostí sa od vracajúceho sa

Záber z Veľtržného pohára: Spartak TAZ Trnava — Hertha Berlin 3:1 (1970) (Tondo Hrušecký neúnavný bojovník v strede poľa)

Dobiáša odrazila do siete. Bol to po dlhý dobu zápas, v ktorom sa nepodarilo Spartaku skórovať. V odvetnom zápase sme hladko prehrali 3:0 a boli sme z ďalšej súťaže vyradení.

* ZA MEDZINÁRODNÝMI ÚSPECHMI

V roku 1959 začal Spartak úspešnú medzinárodnú činnosť. Do tej doby to bolo možné len veľkým S. Bývalý Rapid sa raz o to pokúsil, aj to zle dopadlo. Spomenieme iba niektoré. Prvým takým odvážnym zájazdom, bol zájazd do Prednej Ázie. Spartak štartoval v Sýrii, Libanone a v Iraku.

Bol to dobrý zájazd a mnohí naň radi vzpomínajú. Na tomto zájazde naše mužstvo neprehralo ani jeden zápas, desať zápasov vyhralo a dva remizovalo. Dosiahlo skóre 41:12.

Po návrate, keď sa fanúškovia dozvedeli o príchode autobusu z letiska, zhromaždili sa pred MNV tisíce a skandovaním vítali svoje mužstvo na čele s Capanom. Vedenie výpravy a hráči poďakovali za privítanie z balkóna MNV, a potom sa rozišli do svojich domovov. Bola to príjemná chvíľka, doteraz nezvyklá.

Ďalší takýto zájazd absolvovali v r. 1960 do Sudanu. Tam pôsobil ako štátny tréner býv. hráč Baníka Ostravy Ing. Starosta, ktorý správdzal naše mužstvo po Sudane, odkiaľ odišlo do Etiópie (Habeš).

Na tomto zájazde mužstvo získalo 6 víťazstiev, 2 remizy a 2 zápasy prehralo.

Záber z Veľtržného pohára: Spartak Trnava — 1. FC Köln 0:1 (r. 1970)

S jedlom rastie chuť. Spartak, dosiaľ najdlhší zájazd absolvoval v roku 1968 z Prahy cez Amsterdam, Montreal, Houston, Mexiko City do Kostariky. Presedeli vyše 50 hodín v lietadle a preleteli takmer 42.000 km. To už bol rekord. Kto vie, ako sa citili tí, ktorým lietanie neslúži?

S výborným Cartagom prehral Spartak 1:0. V Quatemale vyhral z vybranou XI-kou 3:1. So Sapisou majstrom Kostariky získal remízu 2:2. Vo Venezuele sa zúčastnil Spartak v Caracase turnaja o „Trofej kráľov“ so španielskym klubom La Coruña a portugalským Sporting Lisabon. S La Coruña vyhrali 2:1 a so Sporting Lisabon 3:0 – stali sa pochopiteľne víťazom tohto turnaja.

V Peru zvíťazili nad Alianzou 2:0 a v druhom zápase remizovali s Univerzitariom 1:1.

Posledná zastávka na tejto náročnej ceste bola v Buenos Aires. S mužstvom River Plate hrali nerozhodne 1:1. S Olympionikmi Maďarska, ktorí boli tiež na zájazde po veľmi slabom výkone prehrali Spartakovci pomerne vysoko 4:1.

Bilancia bola celkovo úspešná. 4 razy zvíťazili, 3 zápasy remizovali a 2 zápasy prehrali. Skore aktívne 15:11. Najlepším streľcom aj na tomto zájazde bol Jozef Adamec s 5 gólmi, Martinkovič 3, Kuna 2, Kabát 2, Hrušecký 2 a Švec 1.

* BOLA TO DOBRÁ PRÍPRAVA PRED ŤAZKÝMI LIGOVÝMI BOJMI

Začiatkom januára 1970 znovu leti Spartak do Strednej a Južnej Ameriky. Takýto zájazd aj keď mnohorozy kritizujú, že mužstvá sa ženu za peniazmi. Aj na tom je niečo pravdy, má svoje opodstatnenie. Aj keď je reč o peniazoch. Šport a tým menej futbal sa ťažko dá organizovať bez financií. A mužstvá okrem získania kondície a zlepšovania herných situácií predsa len na náhradách získajú groše na udržiavanie miťvej – na príjmy chudobnej niekoľkomesačnej prestávky.

Tento zájazd nebol taký náročný na cestovanie ale bol o to náročnejší pokiaľ išlo o silu súperov. Veď Trnava si merala sily 5-krát s národnými mužstvami, z ktorých štyri sa zúčastnili majstrovstiev sveta v Mexiku v r. 1970.

Dva razy hral s Botafogom, teda špičkovým mužstvom brazílskeho futbalu, s Quadalacharou a Partizánom Belehrad. S Qudachalarou vyhrali 1:0, s Mexikom 4:2 prehrali, s Partizánom Belehrad 1:1, s Botafogom víťazstvo 3:1, góly Kuna, Adamec, Martinkovič. Peru – Trnava 3:2 a 1:1, Kolumbia – Trnava 1:1, Botafogo – Trnava 2:1 a ZSSR – Trnava 3:2 oba góly dal Martinkovič.

Hodnotenie činnosti Spartaka na tomto zájazde je kladné. Podmienky v porovnaní s našimi boli sťažené. Menovite aklimatizačné ťažkosti zvyšovali únavu, zmena teploty, vysoká nadmorská výška (2240 m n. m.). Preto mnohé zápasy mužstvo prehralo tesne jednogólovým rozdielom, čo mohlo byť aj opačne, keby sme neboli zahodili toľko čistých šancí. A domáci rozhodcovia boli najväčšou slabinou.

Tento zájazd skončil inak veľmi úspešne po všetkých stránkach, teda po spoločenskej, športovej a napokon aj ekonomickej.

Aj zájazd do Iránu a Iraku splnil svoje poslanie. Hráči mali možnosť vidieť iný svet, iné spôsoby života, ale aj túžbu vyniknúť a naučiť sa futbalovému umeniu na kontinentoch, ktoré ešte včera nemali perspektívu života.

* DAR DORASTENCOV K 50. VÝROČIU

Už od prvých krokov futbalu v Trnave, bol dorast pýchou Trnavy. Prvé také mužstvo dorastencov, ktoré upútalo pozornosť bol dorast, v ktorom sa objavili také postavy ako Tomeček, Zígárdy, Masarovič, Lutzbauer a ďalší, ktorí čoskoro prešli do prvého mužstva a boli oporami bývalého Rapidu.

Aj dorast, z ktorého vyšiel Malatinský a Bolček mal tiež niekoľko ďalších individualít ako Kováč, Krištofik Fr., Baranček M., Benedikovič Michal a i. preslávili Trnavu počas svojej aktívnej činnosti.

Keď sa dívame aj z pohľadu terajšieho diania na rozvoj futbalu, tak každému, či už nezainteresovanému pozorovateľovi, priaznivcovi, tým viac funkcionárovi je zrejme veľmi dobrá a úspešná práca na úseku výchovy futbalového dorastu v Trnave. Nedá sa hovoriť o náhodnosti, lebo aj keď sa vyskytne nejaký menej úrodný rok ide o dlhodobú úspešnú činnosť trénerov, vedúcich a funkcionárov. V minulosti došlo prakticky k celej sérii doplniania prvého mužstva z dorasteneckej liahne.

Spomenieme len mužstvo dorastu, ktoré v r. 1956 získalo hrdý titul majstra Československej republiky, potvrdzujú sa tieto slová. Tento majstrovský dorast vychoval takýchto jednotlivcov: Stacho, Zafko, Bujan, Kodaj, Blazo, Jankech, Jakubčík, Režucha, Bilčík, Dr. Vokoun, Ing. Vokoun, Istvanovič, Lančarič, Sivák, Kuliš, Mečír.

Všetkých funkcionárov pochyti radosť, keď sa objavia v kádri vyššieho mužstva odchovanec dorastu, na ktorého výchove sa spoločne podieľali. To je snáď jediná odmena za túto ťažkú a zodpovednú prácu.

V tomto roku už po deviaty raz sa náš dorast zúčastnil turnaja s medzinárodnou účasťou o Dunajský pohár. Až tento ročník priniesol krásne výsledky nášmu dorastu.

Zvíťazili v svojej skupine nad Ruch Chorwowom 2:0, ČH Bratislava 2:1, Inter Bratislava 0:0. Dosišli 5 bodov a stali sa víťazom svojej skupiny pred Interom, ktorý mal 4 body.

Vo finále tejto súťaže stretli sa naši dorastenci pred ligovým zápasom Slovan Bratislava – TŽ Trinec – vo finále Dunajského pohára s víťazom druhej skupiny Dózsa Budapešť. V normálnom čase sa skončilo finále nerozhodne 1:1. Na pokutové kopy zvíťazili naši dorastenci 3:1 a stali sa tak po deviatich rokoch držiteľia tejto krásnej trofeje a to po vyrovnanom bojovom, technickom výkone všetkých dorastencov.

Takto pod vedením trénera s. Martina Blažu a vedúceho s. Antonyho svojimi výkonmi priniesli toto víťazstvo ako dar nášmu futbalu k jeho jubilejnej päťdesiatke.

Toto víťazstvo v tomto turnaji o Dunajský pohár je vyjadrením celkových našich snáh a tendencií pokračovať v revolučných tradíciách našich predchodcov a vychovávať nastupujúcu generáciu tak, aby bola fyzicky a duchovne zdatná uskutočňovať po nás veľké ideály socializmu a kemunizmu.

Zeláme si, aby náš dorast v každom svojom zápole preukazoval vysoké morálno-voľové vlastnosti mladých socialistických ľudí, presne tak, ako na Dunajskom pohári.

„A“ dorast Spartak TAZ Trnava — VÍTAZ DUNAJSKÉHO POHÁRA — r. 1973

* 50. VÝROČIE VZNIKU ORGANIZOVANÉHO FUTBALU V TRNAVE – BOJ O ZÍSKANIE PĽATEHO TITULU MAJSTRA ČSSR VO FUTBALE

Po letnej dovolenke, ktorá bola absolvovaná pred začiatkom ročníka 1972–1973 nekompletné bolo sústredenie v peknom prostredí v Kalinove. Prečo nekompletné? Reprezentanti Dobiáš, Hagara, Kuna, Hrušecský, Fandel, Adamec a Kabát boli s národným mužstvom na minišampionáte v Brazílii.

Po príprave odcestovali na zladenie formy do Francúzska a Rakúska. Vo Francii zohrali tri zápasy. Z tých dva vyhrali a to s FC Limoges 3:0, gólmí Masrnu, Kunu a Hagaru, s FC Nantes 0:0 a odvetu 2:0 gólmí Kunu a Martinkoviča. V Rakúsku prehalo mužstvo s Admirou Viedeň 2:3. Bolo to zapríčinené cestou a únavou. S Admirou Neustadt zvíťazili 3:0 gólmí Varadina, Kunu a Fandela. Liga našla Spartakovcov ako zvyčajne pri začiatku súťaže v slabšej forme. Na Slávii docielili iba bezgólovú remizu 0:0, totiž v Rakúsku sa zranil Adamec a tak mužstvo nemalo dirigenta, lebo nemohol k zápasom nastúpiť.

V druhom kole sa remizovalo s Duklou 1:1. V tomto zápase debutoval bývalý dorastenecký reprezentant Daňo Kolenič a dal tiež v 80. min. svoj prvý ligový gól.

Tu možno hovoriť, že Trnava viedla peletón pokiaľ išlo o neporaziteľnosť. 28 kôl nenašla premožiteľa, až v treťom kole v Tepliciach podľahla Trnava na prekvapenie hladko 3:0, bol to ako výprask nezbednému chlapcovi. Mužstvo v tomto zápase už nastúpilo s Adamcom, ale zasa bez Kunu, ktorý bol zranený a veľmi chýbal pri organizovaní hry.

V štvrtom kole sa polovica Trnavy presťahovala do Bratislavy na Tehelné pole. Ale aj v tomto zápase sa docielila bezgólová remiza. Tak Trnava dokázala, že vie zahrať aj v takomto búrlivom prostredí. Nad Plziňou sa vyhralo 2:0.

V Košiciach na Lokomotive po dlhšom čase zvíťazila Trnava 2:0 a potom prišiel znovu do činnosti gólostroj, keď nadelil Ostrave poriadny balík 6:0 gólmí Kunu 3, Fandel 2, Kabát 1. V Brne remiza 3:3. Sparta prišla tento raz do Trnavy murovať a tak po drivej prevahe získal Spartak chudobné víťazstvo 2:1 gólmí Hagaru a Kabáta.

V Žiline prišlo nečakané víťazstvo 2:0 a tak sa Spartak predieral na čelo tabuľky.

Nastal boj s Prešovom o prvú priečku. Jasne sa ukázalo, že teraz sú oba tieto oddiely na prvých dvoch miestach a že jedine Trnava je schopná konkurovať aj rozbehnutému Prešovu.

Posledné kolo jesennej časti ligy po majstrovskom výkone proti AC Nitra v pomere 3:0 gólmí Kabáta, Horvátha a Martinkoviča. Tým Trnava získala v poslednom kole jesennej časti hry zaslúžene titul jesenného majstra ČSSR. Spartak sa so svojimi fanúškimi rozlúčil doma s výbor-

Širší káder — Spartak TAZ Trnava — jeseň 1972. Horný rad: Hagara, Hanulík, Kuna, Geryk, Valentovič, Majerník, Adamec. Stredný rad: Púchly, Holcinger, Kohúček, Dobiáš, Božík, Keketi. Sediaci: Boško, Fandel, Hrušecký, tréner Malatinský, Varadin, Masrna, Kabát

ným výkonom a nenechal nikoho na pochybách, že to s prípadným získaním piateho titulu majstra ČSSR myslí vážne práve v jubilejnom roku, kedy bude oslavovať 50. výročie vzniku organizovaného futbalu v Trnave.

1. Spartak Trnava	15	7	7	1	22:9	21
2. Tatran Prešov	15	9	3	3	21:12	21
3. ZVL Žilina	15	9	1	5	27:15	19

Takto Spartak prehral iba jedno stretnutie v Tepliciach. Z vonku má priaznivú bilanciu, má najlepšiu obranu a útok patri tiež medzi najlepšie. Na začiatku ligy sa stavali do cesty značné prekážky, ktoré bolo treba prekonať. Tieto sa nevyhýbali ani štvornásobnému majstrovi. Spartak začal súťaž bez Adamca, v priebehu jesennej časti ligy mal nezvyčajne veľký lazaret zranených hráčov, navyše musel narukovať Laco Kuna, takže nemohol hrať v kompletnom zložení. V takom hral iba štvrtinu zápasov. Aj v jarnej sezóne charakterizuje prácu okolo mužstva dôslednosť a náročnosť trénera a výboru voči sebe, i hráčom, len tak je možno udržovať si vysoký štandard. Prejavuje sa to vo výsledkoch, ktoré sú adekvátne vynaloženému úsiliu, lebo v modernom futbale obostojí iba to mužstvo, ktoré dokáže bojovať plných 90 minút vo vysokom tempe, s plným nasadením. To vyžaduje aj dnešok, spoločensko-politická angažovanosť, cieľavedomosť v celom telovýchovnom procese.

Od skončenia ročníka ligovej súťaže 1972–1973 nás delí iba niekoľko zápasov. Každý očakáva víťazstvo svojho mužstva. Je to iste správne, lebo sme boli s ním v stálom kontakte. Žili sme tým zdravým futbalovým vzruchom zo zelených trávnikov našich štadiónov. Pamätali sme si zloženie mužstiev, streľcov gólov, vedeli sme opísať každú situáciu, ktorá bola v hre za dosiahnutie úspechov nášho mužstva rozhodujúca. Zákonite jeden musí byť prvý, aby jednému sa zasa dostalo údelu posledného. Prišli tie veľké chvíle víťazstva a triumfu – preto sláva novému majstrovi!

Všetci sme si želali, aby k 50. výročiu organizovaného futbalu sa podarilo nášmu ligovému mužstvu získať piatu hviezdičku – piaty titul majstra ČSSR. To by bol skvelý dar, ktorým by bolo korunované všetko nevšedné úsilie vedenia, trénera a hráčov ako aj celej športovej verejnosti.

A preda! Vďaka tvrdej príprave, pevnej disciplíne, ustálenosti, nevšednej húževnatosti v boji, ktorý bol otvorený skoro až do konca súťaže, môžeme sa radosť a byť hrdí, že naše prianie sa naplnilo skutočnosťou – Spartak TAZ Trnava sa stal po piaty raz majstrom Československej socialistickej republiky vo futbale! V ten deň – v stredu dňa 20. júna 1973 po víťaznom zápase s Trincom dlho do večera a noci doznievali po trnavských uliciach, domovoch i reštauráciách rozhovory, diskusie, spev, veselosť ako i vďaka za dosiahnutie tohto piateho hrého úspechu.

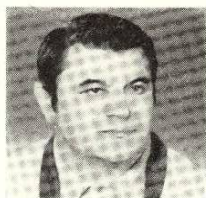
Sme radi, že dobré vzťahy s našimi veľkými súpermi ako sú Slovan, Prešov, udržujú vzájomnú úctu a uznanie aj napriek súpereniu o titul. Preto sa v našich vzájomných stretnutiach popri úpornosti boja bojovalo čestne, športovo, jedine na ihrisku. Naše mužstvo získalo titul zaslúžene svoju fair hrou, predvedením lahodného technického futbalu. Stalo sa prifažlivé a takmer na všetky štadióny prilákalo rekordné návštevy, je radosť pozeráť na taký futbal, aký hrá naše mužstvo.

Chceme vyjadriť radosť nad našim kolektívom a jeho úspechmi. Poďakovať zaslúžilému trénerovi s. Antonovi Malatinskému, všetkým hráčom ligového mužstva Spartak TAZ Trnava za statočný boj, zodpovedný prístup k úlohám už po niekoľko rokov. Poďakovať za šírenie dobrého mena nášho slávneho historického mesta Trnavy, celej našej vlasti doma aj ďaleko za hranicami. Za vzrušujúci záver ligy – za vytuženú piatu hviezdičku!

Život sa nezastavil. Plynul po celých päťdesiat rokov a naplňoval bohatú históriu nášho futbalu. Spomíname a píšeme, aby nám v prívale rokov nevymizlo z našich spomienok veľa pekného, zaujímavého a podstatného z našej minulosti.

Roky sú dlhé a nekončiace. Plynú ako dlhá zlatá niť do nekonečna. Ide nám o to, aby sme si všetko to dobré, poctivé vždy radi, pripomínali a spoločným úsilím angažovali sa za nové, progresívne, za rozvoj socialistickej spoločnosti tak, aby sme naplnili závery XIV. zjazdu KSC zamerané na dobudovanie socialistickeho športu a telovýchovy.

FUNKCIONÁRI FUTBALU V JUBILEJNOM ROKU

A. Malatinský
Zaslúžilý tréner

F. Volný
predseda TJ

F. Novák
predseda FO

V. Blažko
I. podpr. FO

Emil Piaček
taj. FO

Ján Šimončič
II. podpr. FO

Ing. Viliam Zachar
medzinárodný taj.

MUDr. Vladimír Ušák
oddielový lekár

Anton Krejčí
náčelník mužstva

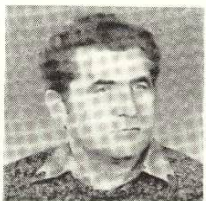
Viliam Moravec
šport. techn. komisia

Jozef Pinček
preds. prop. kom.

PhDr. Jozef Hagara
preds. komisie mládeže

Jozef Ružička
hl. usporiadateľ

Jozef Popelka
člen výboru

Štefan Hrtek
hospodár

OBSAH:

Úvod	5
Začiatky futbalu v Trnave	7
A prišli ďalšie ako hrby po daždi	9
Prvé meranie síl s SK Bratislava	14
Finále o titul majstra Slovenska	17
Na ceste do sveta	19
V REPREZENTÁCIÍ ŽUPY A ZVÁZU	24
Omladzovanie mužstva — Malatinský, Bolček na scéne	27
Zlúčenie SK Trnava + Rapid Trnava = TSS Trnava	29
Skončenie druhej svetovej vojny — príchod nového života	32
Vypadnutie z ligovej súťaže, reorganizácie, nové systémy	37
V STREDOEURÓPSKOM POHÁRI	44
Malatinský znovu preberá veliteľský mostík	49
VÍTAZSTVO V ČESKOSLOVENSKOM POHÁRI	56
Ďalšie víťazstvo v STEP	58
TITUL MAJSTRA SA STAHOJE DO TRNAVY	61
VYTŮŽENÝ PRVÝ TITUL MAJSTRA!	94
BOJ V POHÁRI VÍTAZOV POHÁROV	68
A PREDSA, CO SME SI PRIALI — AJAX AMSTERDAM!	73
V MUŽSTVE ZBYTKU SVETA — V MUŽSTVE LEVA JAŠINA	79
VÍTAZSTVO V SLOVENSKOM A ČESKOSLOVENSKOM POHÁRI	87
Kedy sa konečne presadíme? Máme šance, ale...	96
Trnava aj v pohári UEFA	102
Dar dorastencov k 50. výročiu	105
Boj o získanie piateho titulu MAJSTRA ČSSR vo futbale	107

**So skenerom sa pohral a prezentáciu pre
Vás pripravil Danccak Enjoy 😊**

■ dancak1@seznam.cz

